XX. évfolyam 27. szám
Ára: 1 forint
1964. július 2

Ludas Matyi

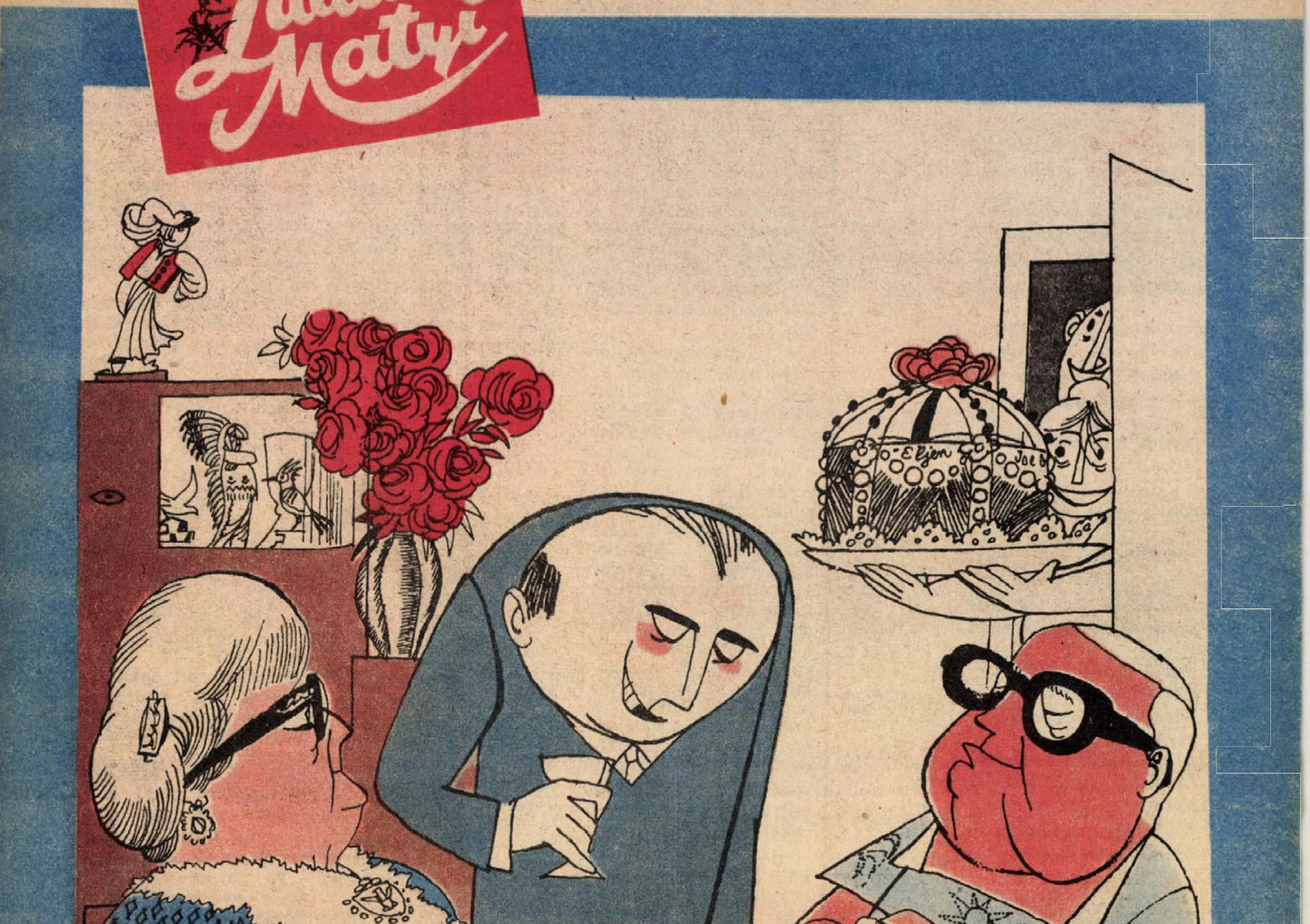

Szűr-Szabó József rajza

AMERIKAI NAGYBÁCSI BUDAPESTEN

— *Hát ennyire szerettek, kedves öcsém?*

— *Persze! Újabban már az életrajzomba is beleírlak!*

Kicsikről-nagyoknak

Olvasom, hogy mikrómotelt
Kap a Dunakanyar, – ó...
Mert nálunk a kicsinyités
Ragály, mint a kanyaró.

Éppen olyan kézenfekvő,
Akárcsak az egyszeregy,
Hogy hazánkban egy sor minden
Szép lassacskán összemegy.

Férfikabát, női csizma
Csak kurtítva ildomos,
Kiflinkből is így lett nudli,
S a tortából kis-dobos.

Melyik tyúk tojt törpe tojást,
Nem derül ki soha tán,
S az se, hogy mely gyümölcs-frigyből
Lett a törpe Jonathán.

Törpe-presszó törzsvendége
Törpe székért epedő...
És a buszjegy bolhának is
Szűk volna, mint lepedő.

Csoda persze nincs, a dakszli
Nálunk se lesz rövid eb,
Ellenben a cipőpertli
Évről évre rövidebb.

Ha majd egyszer kutatva, hogy
Korunk milyen lehetett,
Egy tudós e cipőfűzőt
Kiássa, mint leletet.

Így kiált föl: Íme, a múlt,
Mit századok födtek el...
Előttünk a legnagyobb kor,
A legkisebb pertlivel!

Fülöp György

MODERN HADIJELENTÉS

A két ellenséges fegyvernem komoran felsorakozott a hadszíntéren. Jobbról a gyalogosok helyezkedtek el, balról a gépesített alakulatok, az autósok. Középen feküdt a Zebra, az elfoglalásra kiszemelt terület. A harc sok bátorságot, hozzáértést és furfangot követelt.

A rendőrbíró sípjelére támadásra indultak az oszlopok. A gyalogosok haláltmegvető bátorsággal nyomultak be a Zebra szélére. A játékszabályok értelmében az autósoknak erre vissza kellett volna húzódniuk, vagy legalábbis megálljt vezényelniük. Ám nem így történt! A harcikocsik élén egy sok vihart látott taxi élesen befordult és mit sem törődve a számbeli fölényben levő ellenféllel, a Zebra közepéig hatolt be. Sárhányója majdnem elütötte az előretolt gyalogos őrszemet. Felcsattantak a harci kiáltások.

— Nem tud vigyázni, hülye! — így a taxi karakán vezetője.

— Aki mondja —, felelte a gyalogos és tánclépésben balra ugrott, mert a bekerítés veszélye fenyegette.

A szorongatott gyalogosnak egyik kollégája nyújtott bajtársi segítséget.

— Maga is elmehetne inkább konfliskocsisnak! — harsogta a gépkocsivezető felé.

Ez nem fogadta meg a pályaváltoztatási tanácsot, hanem makacsul a vezetői ülésen maradt és mit sem törődve a rendetlen sorokban példátlan vakmerőséggel rohamozó gyalogosrajjal, lassú tempóban, de határozottan nyomult előre, hogy teljesen birtokába vegye a Zebrát, ezt a fontos stratégiai pontot.

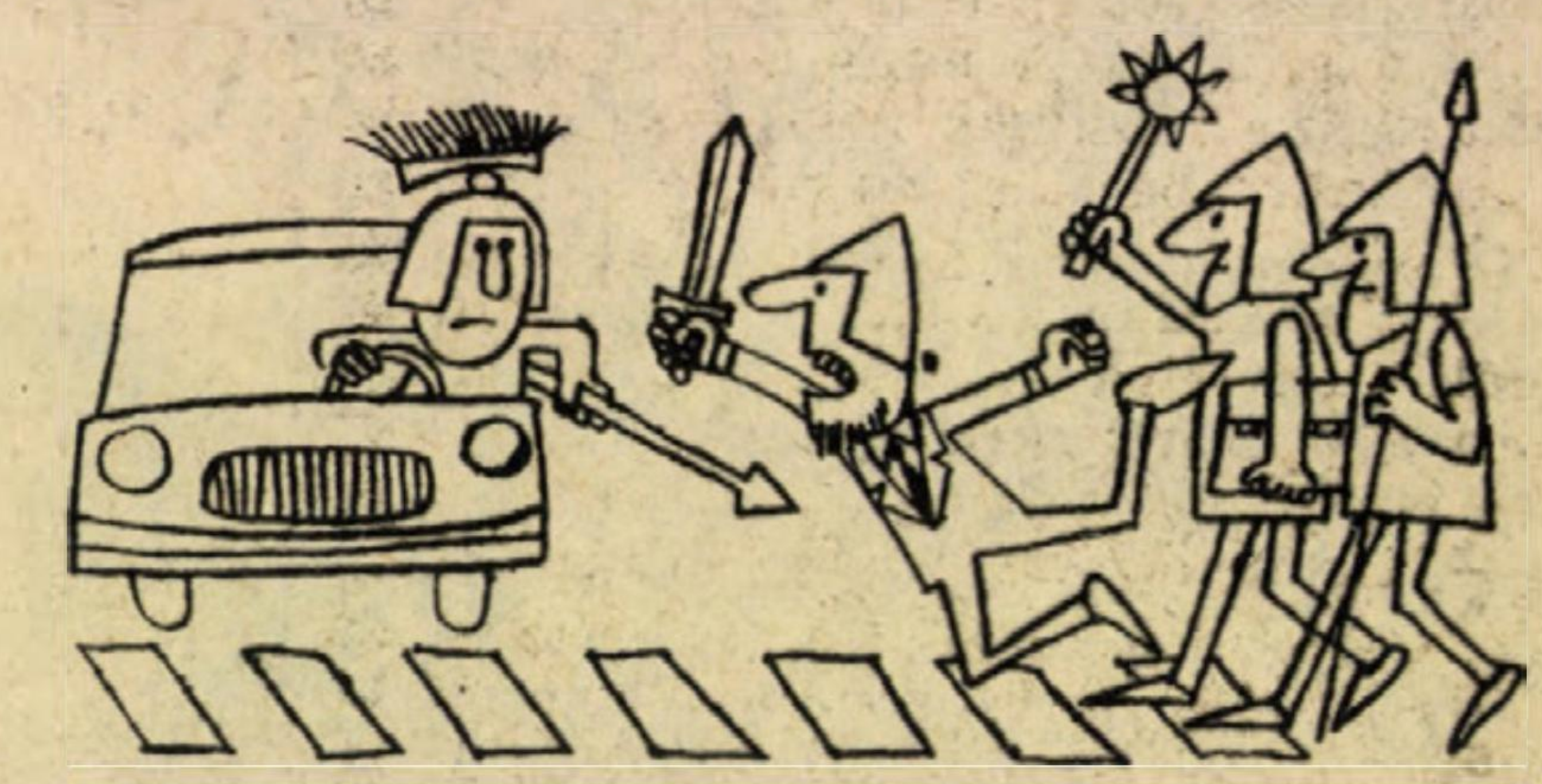

Tombolt az ütközet. A taxi nyomán felzárkózott egy nyugatnémet nagybácsitól zsákmányolt Opel-kocsi, volánja mellett talpig nylonba burkolt nővel. Az egyenjogúsítási törvény alapján a nő hangosan kifakadt:

— Úgy mennek, mint a barmok!

Az egyik gyalogjáró felvette a feléje dobott kesztyűt.

— Kár a benzinért, anyukám! Rakd ki a T betűdet, ha még inas vagy!

A baráti tegeződés nem hatotta meg a női vezetőt, hanem mélyen előrehajolva, mint egy kerékpárversenyző küszködve haladt a kitűzött cél felé.

Gomolyaggá keveredett a két tábor, majd a végső tusa után elhalt az ütközet. Csend borult a tájra. Benzinszag áradt a levegőben és a kövezeten ott feküdt a sebesült, a gyalogosok bátor harcosa, az a bizonyos, aki azt javasolta a női vezetőnek, hogy rakja ki a T betűt. Rohamlépésben érkeztek a tábori szanitécek.

— Mi történt? — kérdezték a hős gyalogostól.

Ez tántorogva felállt és a győztesnek kijáró dacos büszkeséggel válaszolta:

— Nem adtam meg neki az elsőbbséget.

(stella)

Szórakozott hotelportás

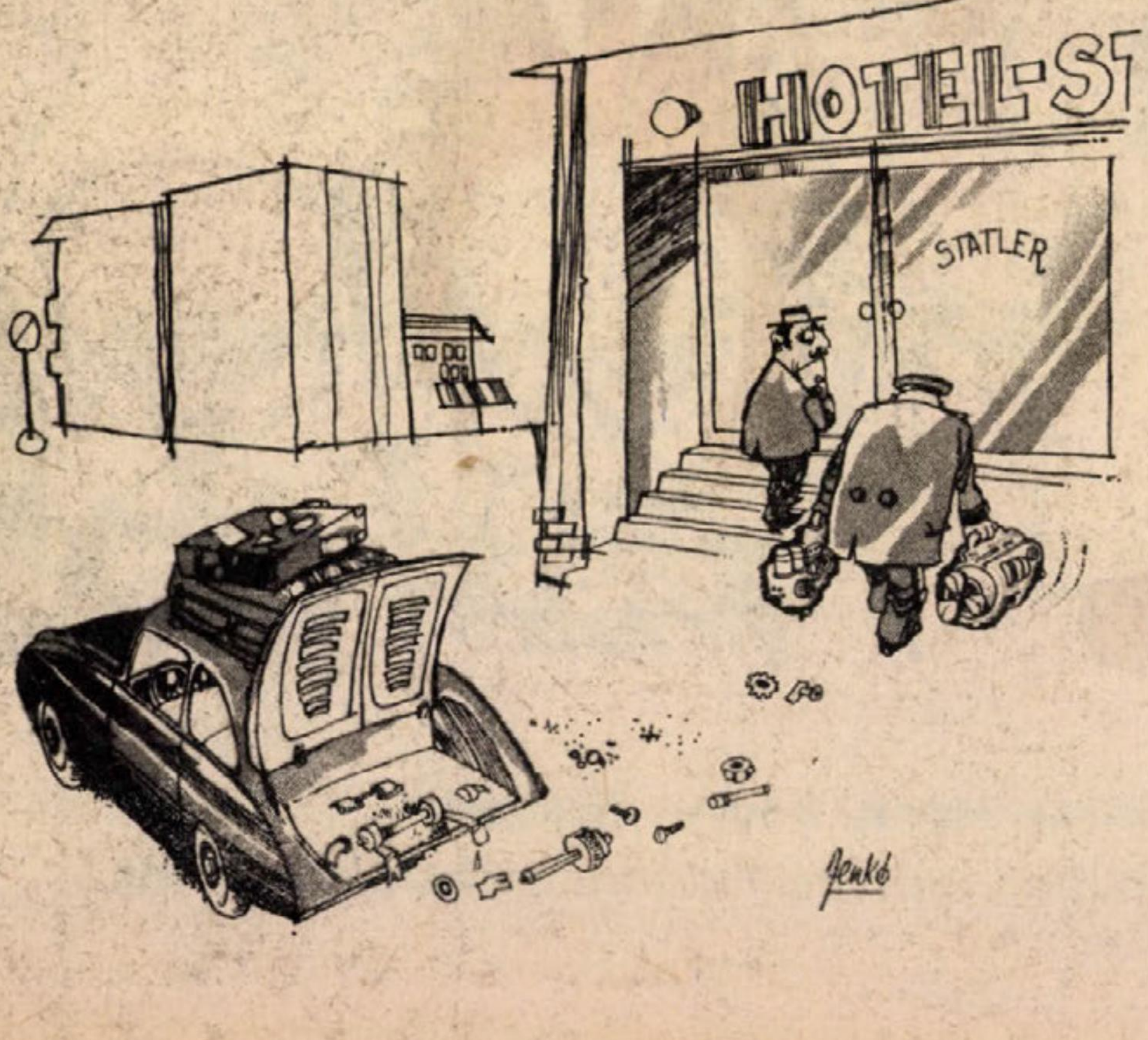

Gonosz ember

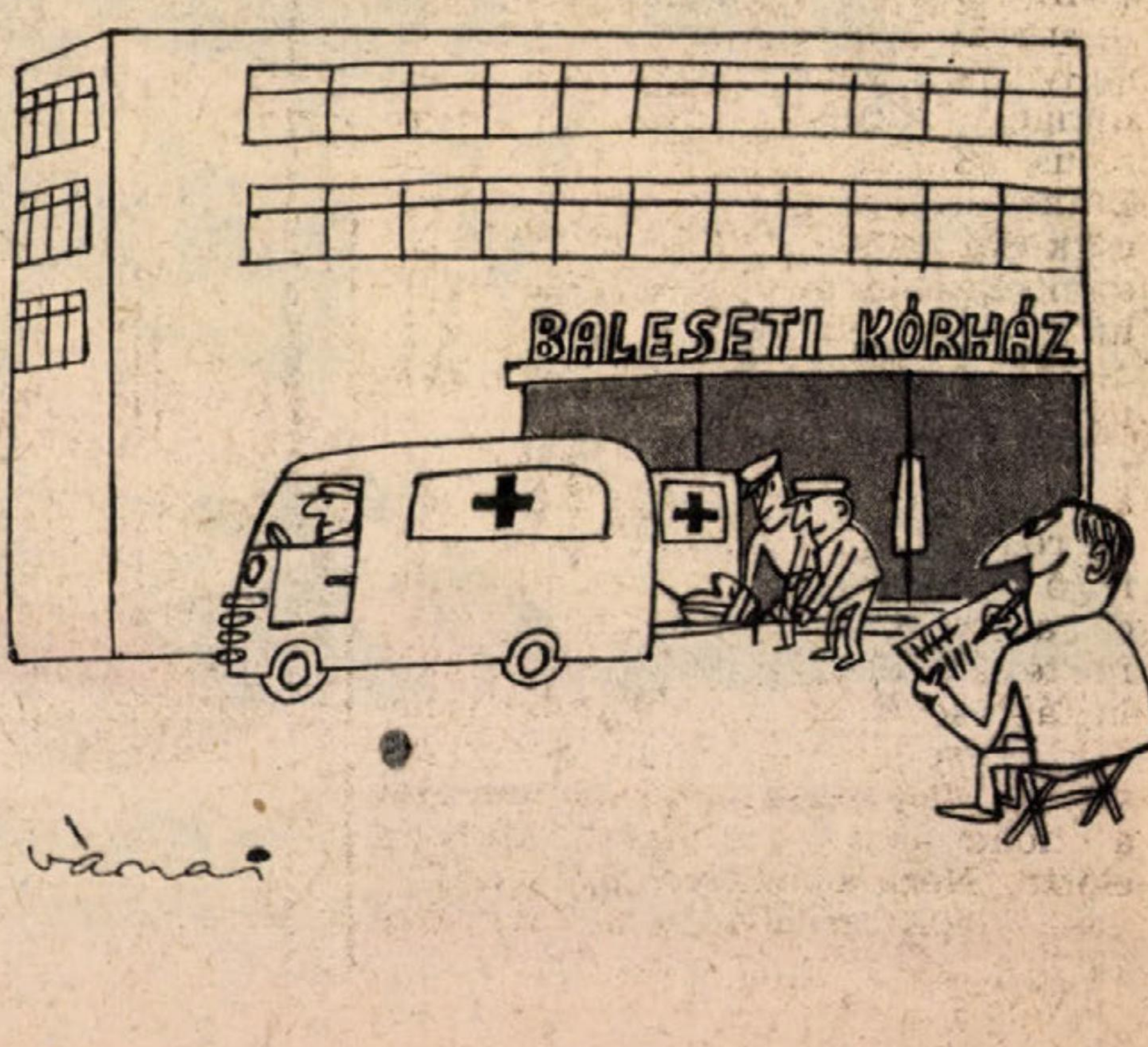

EL A KEZEKKEL SALINGERTŐL!

Amikor bejelentettem az „Élet és Még Valami” c. lap irodalmi főkritikusának, hogy írni szeretnék J. D. Salingerről, a Zabhegyező című regény alkotójáról, a főkritikus megkérdezte tőlem, hogy mit akarok írni: lelkesítő vezércikket, ódát, esetleg elvi cikket „Nagy ügyünk, Salinger” címmel vagy csak egy eposzt Salingeriász címmel. A fejemet rázva világosítottam fel, hogy élesen bíráló cikket szeretnék írni, mire a főkritikus összecsapta a kezét:

— Megőrült? A nagy Salingerről? Mit képzel? Salinger zászló! Salinger számunkra becsület és dicsőség dolga!

— Bocsánatot kérek — mondtam méltatlankodva —, mégiscsak jogom van egy íróról elmarasztaló bírálatot írni!

— De nem Salingerről! — kiáltott a főkritikus. — Másról nyugodtan írhat, rendelkezésére áll az egész magyar irodalom, de Salinger szent! Salingert csak hódolat illeti meg és nem bírálat! Salinger a teremtés másik fele! Ateista az, aki Salingert nem isteníti! Különben nyugodtan bírálhat. Írja meg, hogy Az ember tragédiája elviselhetetlenül pesszimista, a Bánk bán tele van plágiummal, a Háború és béke részrehajló, az Iliász militarista, a Dekameron pornográfia, a Halotti beszéd nem mutat rá kora társadalmi korlátaira …

— Kérem szépen … — próbáltam közbevágni, de nem sikerült, mert a főkritikus haragosan rámrivallt:

— Ne zavarjon, amikor ötleteket adok magának! Szóval, ha fékezhetetlen bírálhatnékja van, akkor írja meg, hogy Tolsztojnak igaza volt: Shakespeare tehetségtelen. Írja meg, hogy Ibsen elavult, Hugo bőbeszédű, Dickens érzelgős, Dosztojevszkij fideista, Ady dekadens, Solohov kegyetlen, Shaw cinikus, Swift embertelen, Szofoklész perverz, Flaubert terméketlen, Kipling imperialista, Burns alkoholista, Arisztofanész komolytalan, Fejes igazságtalan, Hemingway brutális, Fagyejev sematikus, Kafka fojtó, Goethe hideg, Blake őrült, Wilde … írjon bármit, csak Salingert ne merje megérinteni szentségtelen mancsával! Széles ívben kerülje el!

— Miért kerüljem el? — kérdeztem megátalkodottan.

— Saját érdekében! V. L. újságíró a Vas Népében azt merte írni Salingerről, hogy „nem komálja”. Rögtönítélő vésztörvényszék elé állították, dél-afrikai vendégbírák felnégyelésre ítélték. Most kérvényezi a karóbahúzást de ahogy a hangulatot ismerem, erre az enyhítésre nincs remény. Már festik a táblát, amelyet a hóhér majd ráakaszt kivégzés előtt: „Nem komáltam Salingert!”

— A kartárs olvasta a Zabhegyezőt?

— Ezt a könyvet — emelte fel a hangját a főkritikus —, amely jobb, mint a Biblia, a Korán, a Nyomorultak, a Háború és béke, a Karamazov-fivérek, a Gulliver, a Candide és a Rozsdatemető együttvéve, hamarosan el fogom olvasni. Mert amit még Homérosz sem tudott megoldani, azt Salinger megoldotta: leleplezte a kapitalista társadalom ürességét. Messze világító békeharcos ő, különösen amióta hosszú évek vívódása után mégis megengedte, hogy műveit kommunista nyelvekre is lefordítsák! És hogyan fordították le! Az eredetiben itt-ott még finomkodó amerikai kamasz olyan csámcsogtató magyar szavakat kap a szájába, hogy még az Antik Ekloga is elpirulna. Egy szó, mint száz: el a kezekkel Salingertől!

Leforrázva kullogtam kifelé, miközben a kritikusok forró lelkesedéssel énekelték a Salinger-kantátát, majd ütemes tapsba kezdtek.

Feleki László

Miért ne menne Mohamed a hegyhez?

Szűr-Szabó József rajza

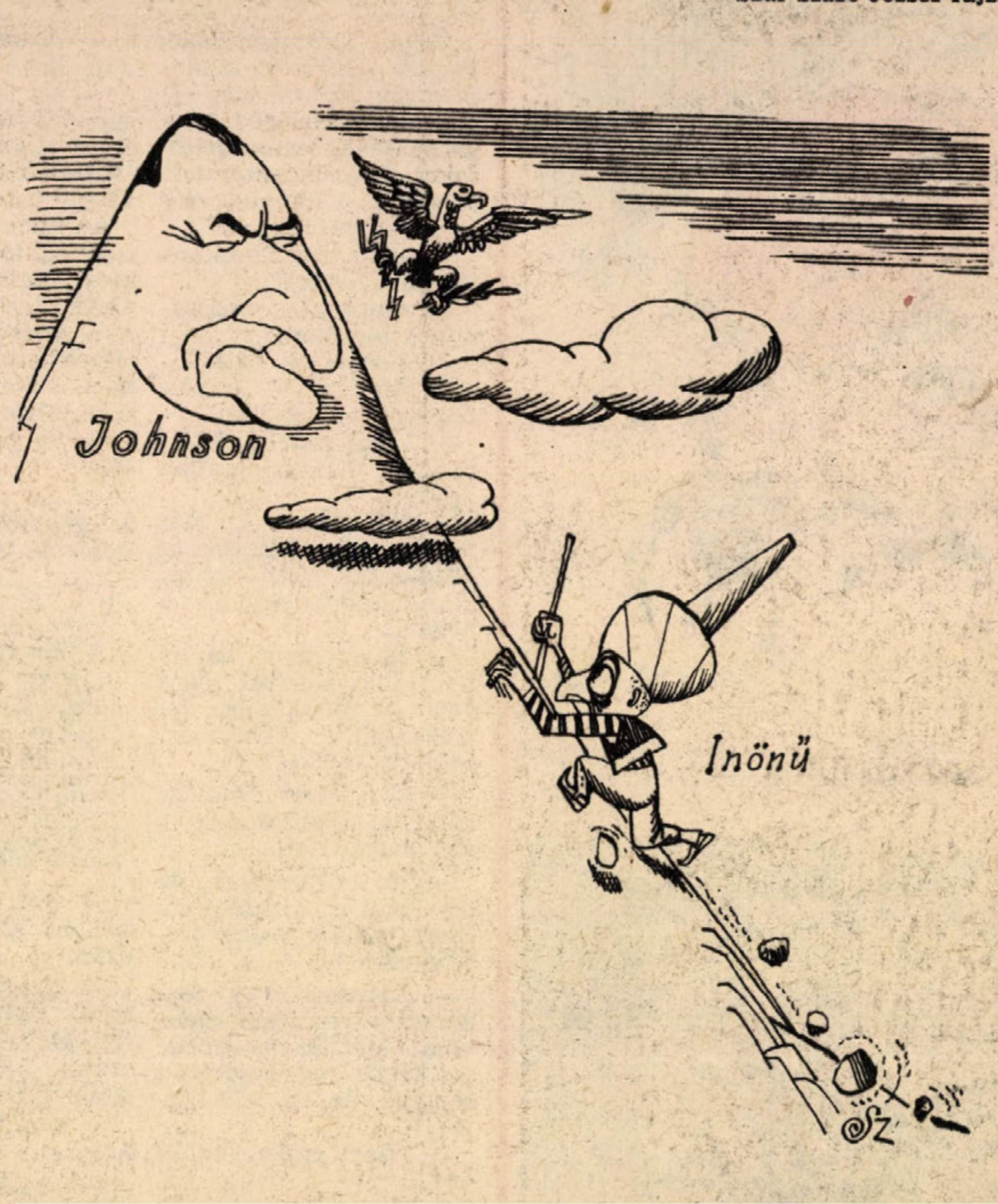

Nincs kedve árulni

— Hogy a tök?
— Nem eladó! …

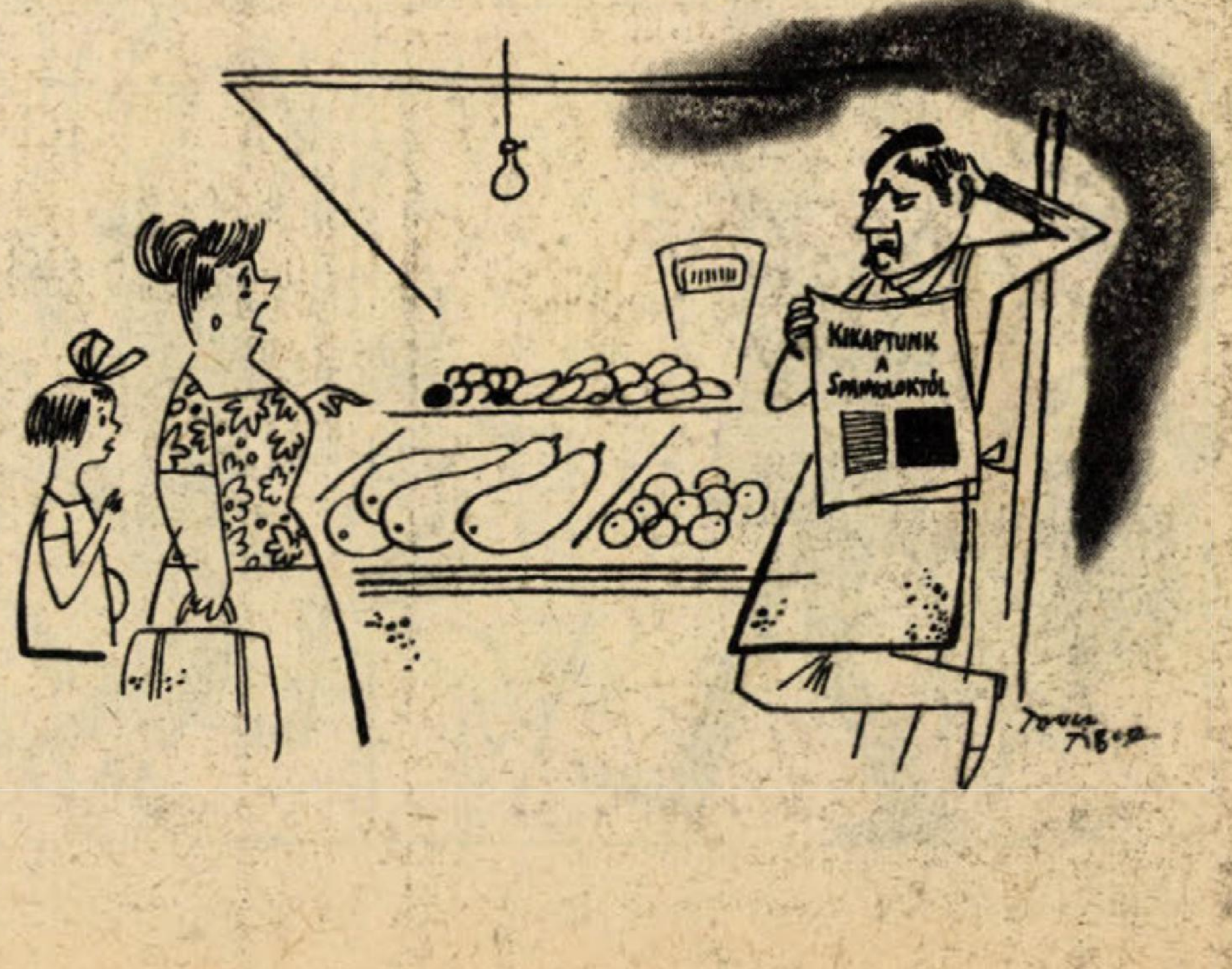

Politechnika

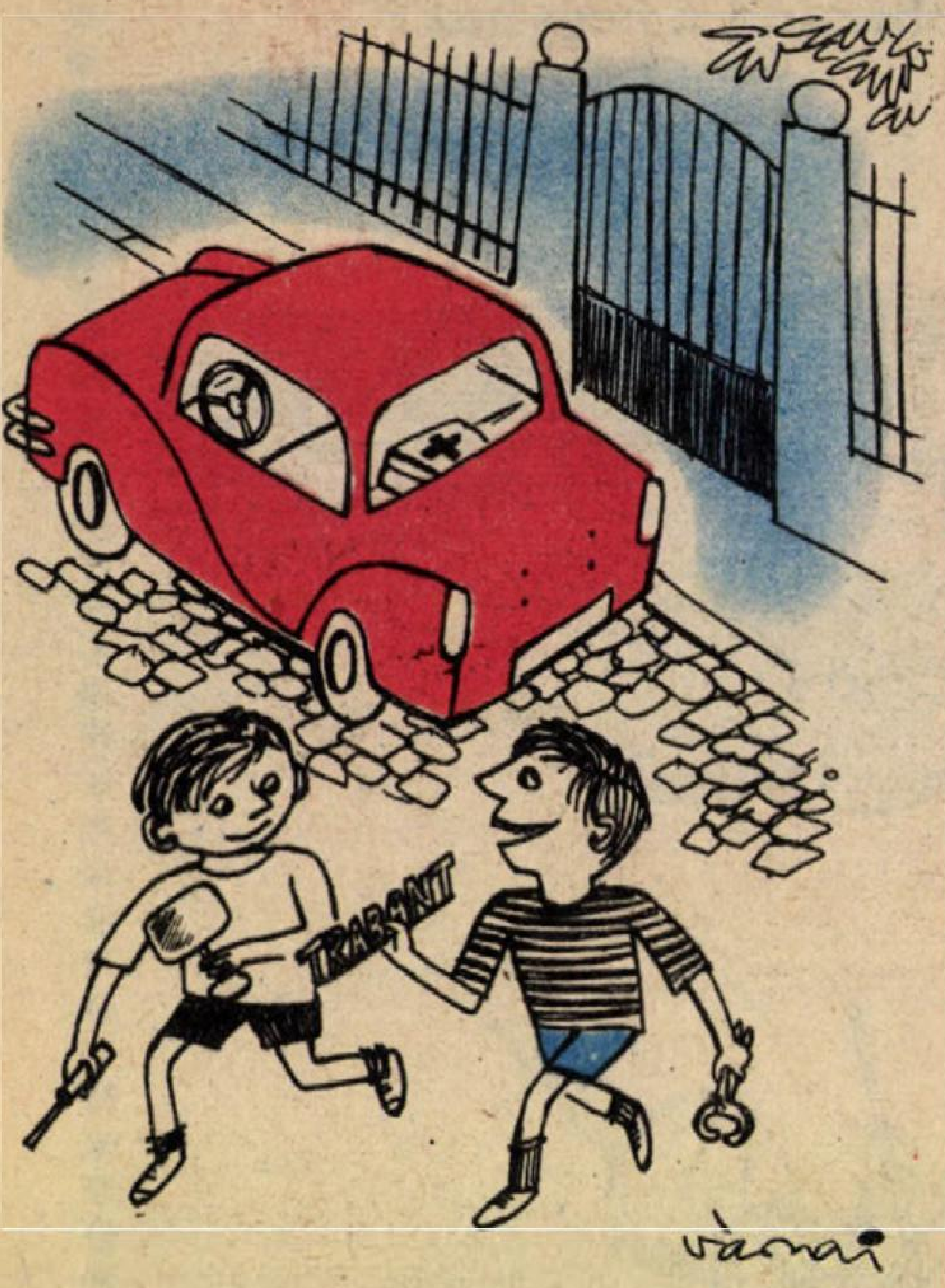

— Látod, milyen jó, hogy megtanultuk a szerszámok használatát!...

Felesleges ember

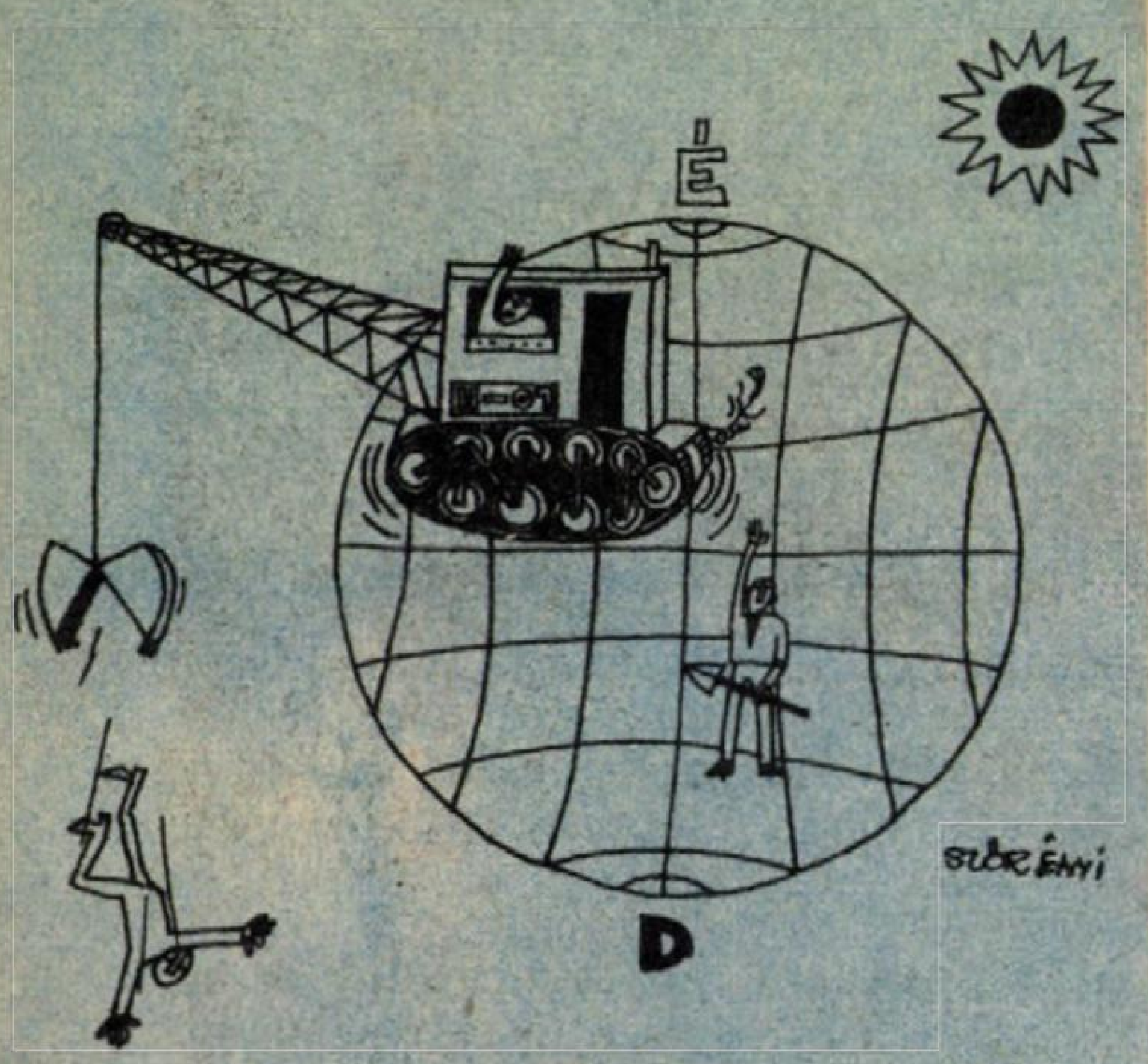

Makacs a főnök

(Régi ismerősömet, Teplák Albertet különben sem áldotta meg vidám természettel a sors, de vasárnap este szokatlanul borús hangulatban találtam. Könnyek csillogtak a szemében.)

— Mért olyan bánatos, Teplák kartárs?

— Alaposan megszidott a főnököm...

— Persze, ok nélkül.

— Fél órával ezelőtt felhívtam a lakásán.

— Vasárnap?! Bizonyára halaszthatatlan ügyben.

— Nekem az... Már két év óta húzódik az elintézése. Öt nappal több szabadságidő járna nekem.

— És ez pont vasárnap jutott eszébe? Igaza van a főnökének, ha megszidta. Ilyesmiért zaklatja otthon?

— Ő is ezért dühöngött. Azt mondta, neki is van magánélete.

— Ne haragudjék, de ön nagyon tapintatlan. Nem tudott volna hétfőig várni?

— Látszik, hogy nem ismeri a vezetők lélektanát. Hétfőn az ember ne kérjen az égvilágon semmit se a főnökétől...

— Miért éppen hétfőn ne?

— Mert hétfőn minden főnök különösen rosszkedvű, ideges, türelmetlen. Blaumontág! Másnapos...

— Kérje kedden reggel.

— Reggel se jó. Reggelenként a napi teendőkön spekulál. Szóba sem áll velem.

— Akkor kérje, szerdán, ebéd előtt...

— Az a legveszélyesebb. Ilyenkor a főnök éhes. Éhes embertől különben sem szabad kérni...

— Ebben van valami logika. De miért nem próbálkozik csütörtökön, ebéd után?

— Hiábavaló lenne. Olyankor pláne nem szabad zavarni. Tele gyomor pihenésre vágyik...

— És pénteken, estefelé?

— Az sem jó. Akkor a szombati osztályértekezletre készül.

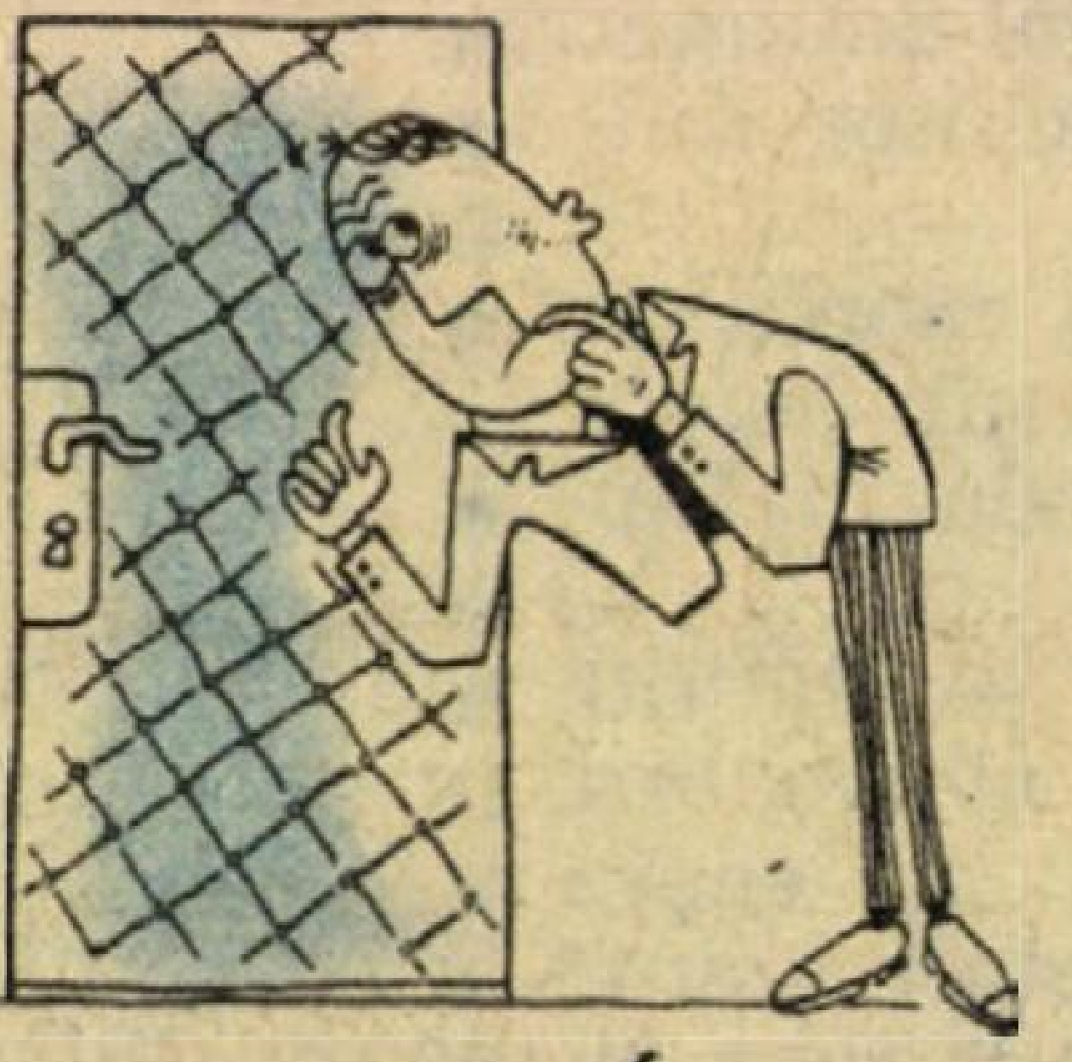

— Hát kérje szombaton, az osztályértekezlet után.

— Hogy képzeli? Víkend előtt egyetlenegy főnökkel sem lehet beszélni. Az enyémmel sem. Siet haza...

— Valóban nehéz helyzet.

— Kísérleteztem már vállalati rendezvényen is. Láttam, jól mulat, ragyogó kedve van, gondoltam, itt a nagy alkalom, most vagy soha...

— És ott kérte az öt napot tőle.

— Igen. Mintha elvágták volna... Elkomorodott és azt mondta, hagyjam őt békén a hivatali ügyekkel, amikor ilyen kitűnően érzi magát a munkatársai között.

— Ez arra mutat, hogy tulajdonképpen nem is olyan zárkózott ember a maga főnöke.

— Én sem állítom az ellenkezőjét. De az én ügyemben hajthatatlan. Makacs, mint az öszvér. Megtagadta tőlem az öt napot.

— Ezek szerint mégiscsak szóbaállt magával?

— Kint vagyok a vízből. Azt mondta, nem jár... És azóta az istennek se adja meg...

— És biztosan járna az az öt nap?

— Persze, hogy járna, ha megvolna a jogfolytonosságom.

— Hát nincs meg?

— Nincsen. Ha megvolna, nem lenne probléma...

— Kénytelen vagyok közölni önnel, hogy a főnöke álláspontja helyes. Így írja elő a munkatörvény.

— Ő is ezzel hárította el a kérésemet. Még csak nem is akar erről velem tárgyalni.

— Mit tárgyaljon? Megmondta, hogy nem adhatja meg...

— Ezt még két évvel ezelőtt mondta. Pedig akkor nem is vasárnap hívtam, hanem hétfőn hajnalban. Egy szép nyári éjszaka után. Dehát éppen az előbb mondtam önnek, hogy hétfőn különösen nem szabad semmit sem kérni a főnöktől...

Földes György

Pusztai Pál rajza

Jucika szandálban

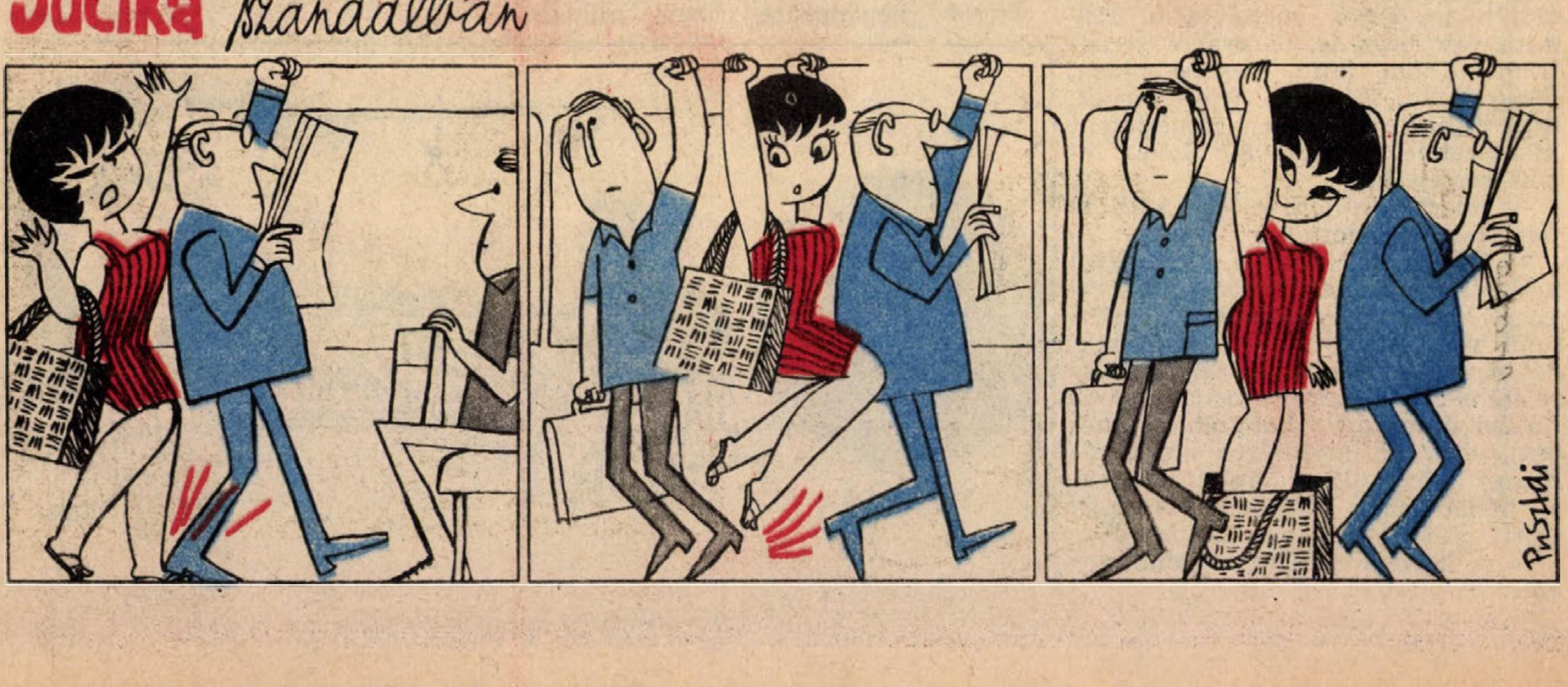

Főkönyvelők dala

Mészáros András rajza

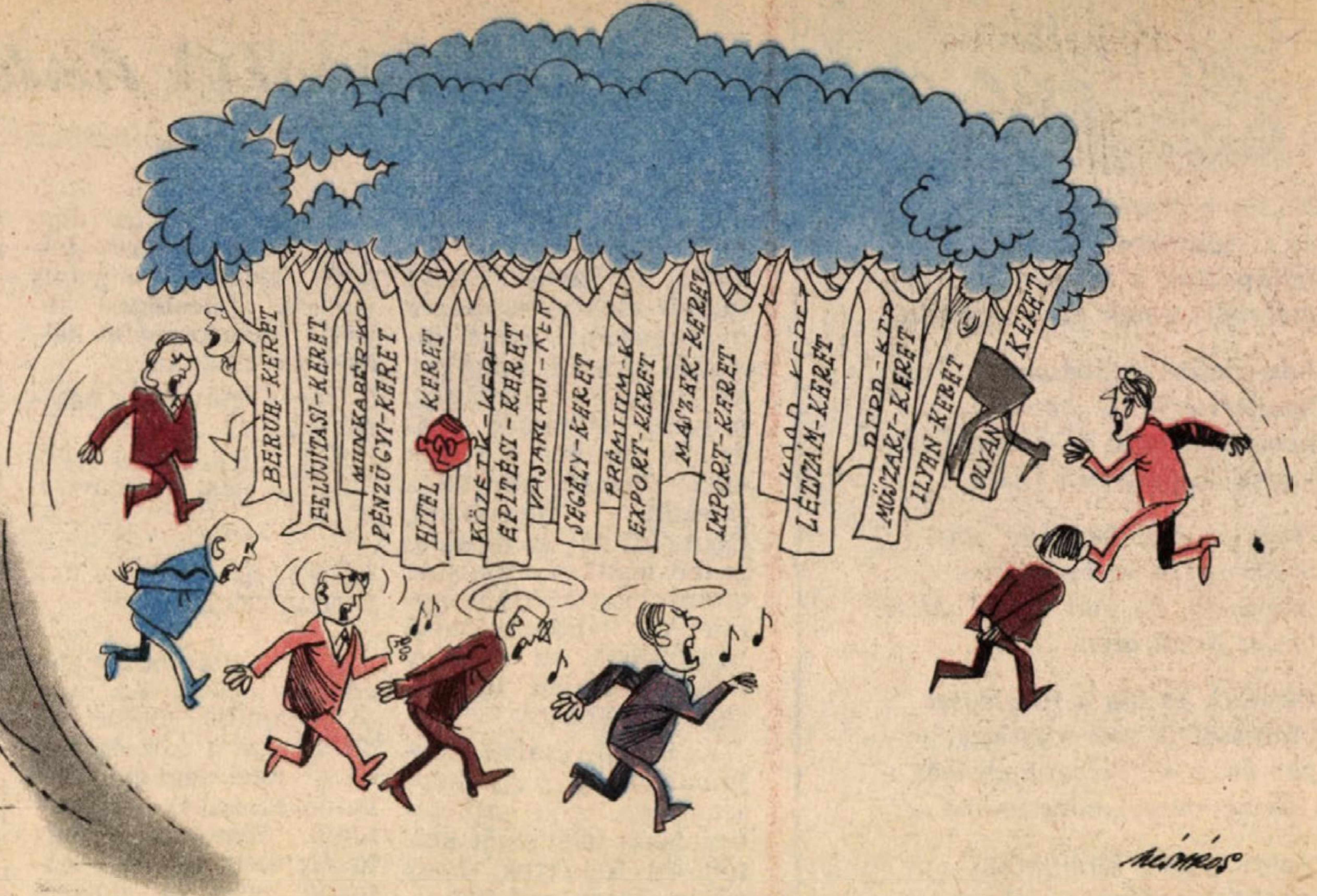
BERUH.-KERET
FELÚJÍTÁSI-KERET
MUNKABÉR-KE
PÉNZÜGYI-KERET
HITEL KERET
KÖZETK-KERET
ÉPÍTÉSI-KERET
VÁSÁRLÁSI-KER
SEGÉLY-KERET
PRÉMIUM-K
EXPORT-KERET
MASZEK-KERET
IMPORT-KERET
KOOP-KER
LÉTSZÁM-KERET
DEPP-KE
MŰSZAKI-KERET
ILYEN-KERET
OLYAN
KERET

— Ezt a *keret* erdőt járom én!

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

TÖRŐDJÜNK A NYUGDÍJASOK ÉRZÉKENYSÉGÉVEL!

Hosszú szolgálat után, több esztendővel túlléptem a korhatárt és nyugdíjba vonultam. Vállalatom szépen búcsúztatott, értékes ajándékot kaptam és kötelező ígéretet, hogy a törvény keretein belül alkalmi munkához juttatnak.

A gyönyörű aktus után nagy volt a csodálkozásom, amikor az illetékes osztálytól visszakaptam személyazonossági igazolványomat és abban a „Munkahelyváltozások" rovatban a következő bejegyzést olvastam:

Munkaviszonya megszűnt, — felmondás a vállalat részéről.

Nem vitatom, hogy ez megfelel a jogi helyzetnek. Mégis bántónak találom és sok nyugdíjas-társam nevében a Ludas Matyinak elsírom panaszomat. Miért ne lehetne egyszerűen azt beírni, hogy „Elérte a korhatárt és nyugdíjba vonult." Vagy egyszerűen: Nyugdíjazták.

A rideg, sőt, valljuk be, bántó szöveg helyett bizony sokkal emberségesebb volna, ha a bürokrata megállapítás helyett, az egyszerű és való tényállást jegyeznék be a személyi-igazolványba.

Több nyugdíjas megbízásából

B. A.

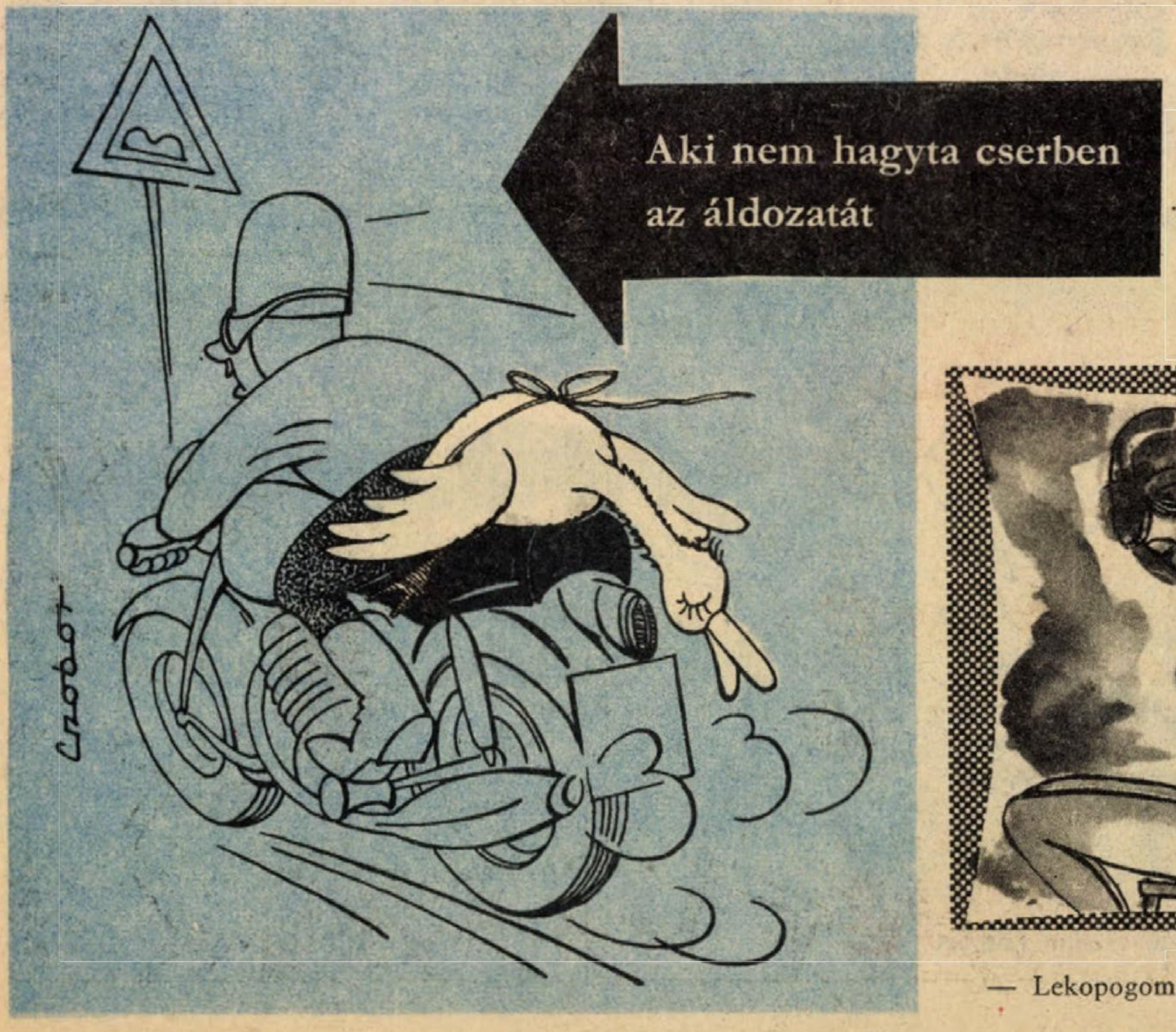

Aki nem hagyta cserben az áldozatát

Csodás illúzió

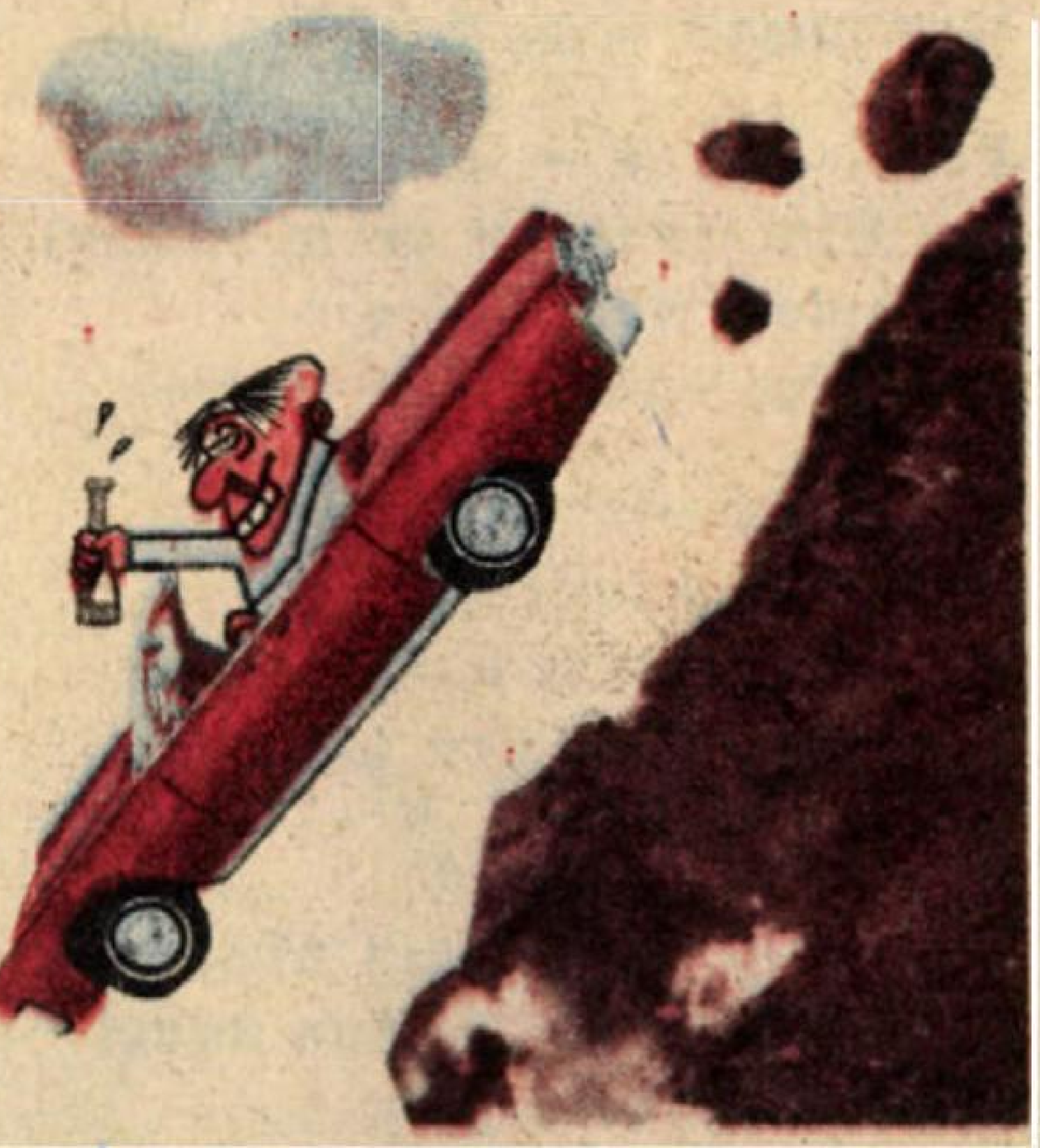

— Érdekes, ha az ember megiszik egy fél litert, már úgy érzi, hogy repülni tudna . . .

Sportrajongó

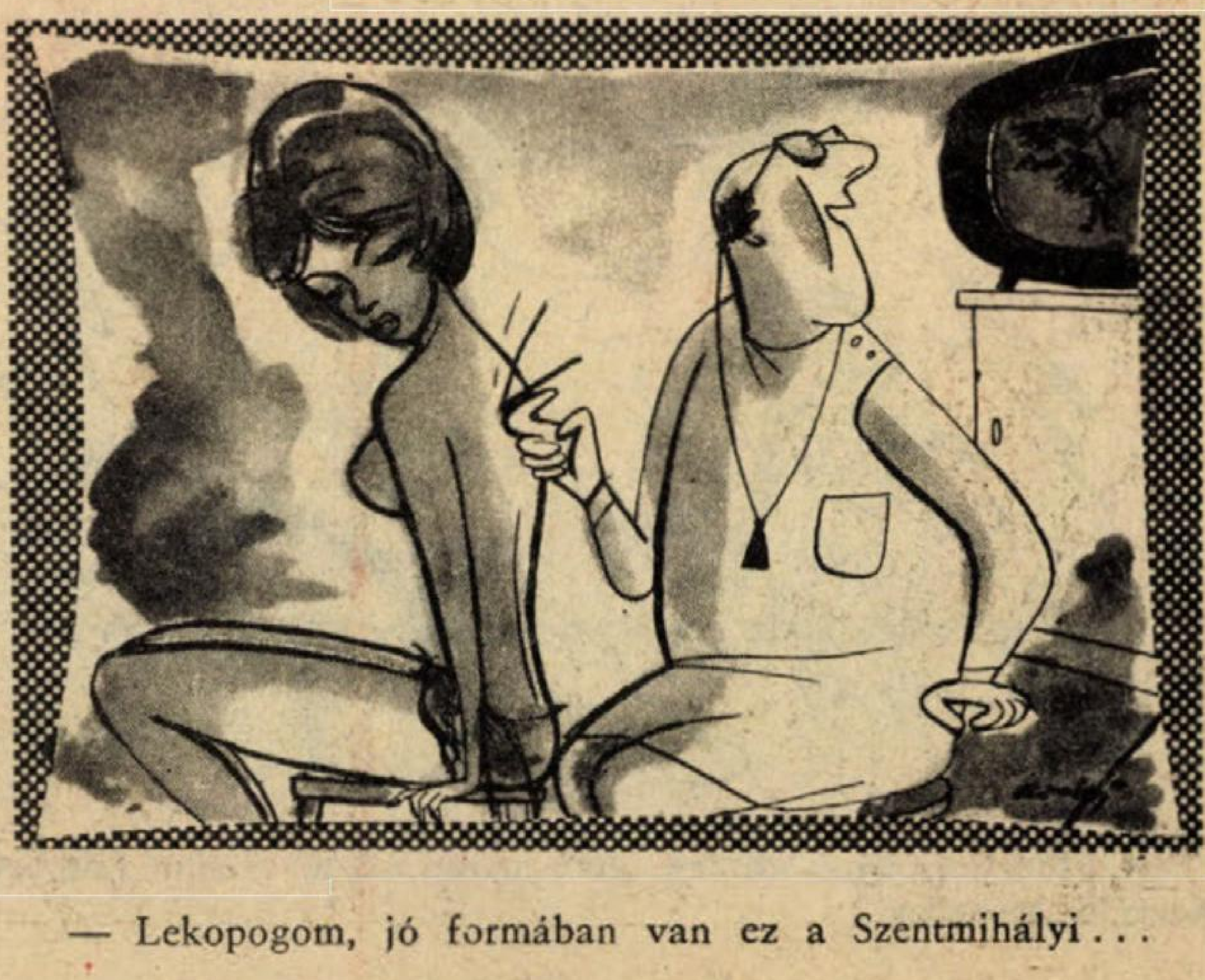

— Lekopogom, jó formában van ez a Szentmihályi . . .

Mennyből a filmsztár...

Hollywoodban mikor bessz volt
és a studiókra vész ült,
fellapozták a Bibliát,
melyből remek sztori készült...

Legelőször a „Sodoma”
lendítette fel a „bótot”,
némafilm volt, de a nézők
mégis megértették Lótot...

Majd a „Noé bárkája” jött!
S filmezték az özönvizet,
mondván, ha már özön, akkor
biztos dollárözönt fizet...

Fizetett, és így a filmtröszt
Mózessal is szövetkezett;
pár év s a „Tízparancsolat”
(filmre vésve) következett...

Aztán „Sába királynője”
került lepedőre — jókor!
mert a mai korban olykor
jól jön néha egy kis ókor...

Most meg Pier Pasolini
forgat Szent Mátéval balján
evangéliumi filmet,
kies talján hegyek alján...

Végül készül — isteni tipp! —
egy film, (ezt már én is védem)
szereplői: Ádám, Éva,
színhely: paradicsom. (Éden)...

Tervek szerint két órába
sűrítik a sztorit össze,
s a film vége az lesz, hogy az
Ádám így szól: Éva jössz-e?...

A sűrítés a nézőben
bizonyára hagy majd nyomot:
ritkán kap filmszószban ennyi
sűrített Paradicsomot...!

Szilágyi György

A MŰVÉSZET hatása

A Tükör című képes hetilap hosszú idő óta közli a Szabó család tagjait alakító színészek nyilatkozatait. E kis írásokból kiderül, hogy mi, az ezerfülű közönség, milyen stupidok vagyunk, amikor a színészeket összetévesztjük a játszott figurákkal, Gobbi Hildát az utcán is Szabó néninek szólítjuk, csomagokat küldünk nekik és lépten-nyomon beleszólunk az óriásivá duzzadt család legbensőbb ügyeibe is.

A Szabó család tagjainak ilyen nagy népszerűsége több színészben némi irigységet keltett és felkértek, hogy adjam közre az ő nyilatkozataikat is, melyet ezúttal megteszek:

ELSŐ NYILATKOZAT:

Csodálatos élményben volt részem a minap, amikor Csetenyebagotán a III. Richárdot domborítottam meghökkentő megelevenítő erővel. A közönséget teljesen lenyűgöztem, de úgy lenyűgöztem, ahogy közönség lenyűgözve még nem volt.

Ennek bizonyítására az alábbi történet.

Az előadás után bejött öltözőmbe a helyi tsz. főkönyvelője és így szólt:

— Mondja, Richárd elvtárs, komolyan gondolta maga azt az „Egy országot egy lóért” dolgot? Nekünk ugyanis vannak felesleges lovaink, csak beszélni kellene az elnökkel...

Íme a művészet hatása...

Kordován Géza
alk. színművész

MÁSODIK NYILATKOZAT:

A Kaméliás hölgy előadásán történt. Az utolsó szünetben bejött az öltözőmbe a községi tanács Egészségügyi Állandó Bizottságának egy tagja. Elmondta, hogy tökéletesen egyetért Armand úrral és mélységesen elítélte a kegyetlen atyát, mert az konzervatív, tele van előítéletekkel. Felajánlotta, hogy két aktivistával felkeresi őt és meggyőzi arról, hogy a társadalom segítségével a magamfajta lányból is lehet jó feleség és kitűnő anya. Előzőleg azonban a lelkemre kötötte, hogy azonnal forduljak a TBC gondozó intézethez, hisz ma már a tüdőbaj tökéletesen gyógyítható.

Amikor a darab végén meghaltam (de úgy haltam meg, ahogy magyar színpadon még senki sem halt meg), hallottam, amint kedves nézőm meghatottan így szól:

— Szegény kartársnő... Pedig már a szanatóriumi beutalóját is megszereztem.

Kalácska Elza
a bogáncspusztai
Múzsa együttes
örökös tagja

Természetesen tollforgató embert is érhet hasonló megtiszteltetés. Ha nem tartják szerénytelenségnek, elmondanék egy esetet és ez legyen a

HARMADIK NYILATKOZAT:

A Kapor utca 14. számú ház faliújságján jelent meg egy elbeszélésem. A művet a tőlem megszokott eredetiséggel egyes szám első személyben írtam. A remekbeszabott kis novellában megírtam egy olyan ember lelkiállapotát, akit elhagy a szerelme és efeletti elkeseredésében még az öngyilkosság gondolata is megfordul a fejében.

A Kapor utca 14. számú ház lakóbizottsága nevében felkeresett egy kartársnő, aki elmondta, hogy szép az élet, még sok szép szerelmet tartogat a számomra. Ezt bizonyítandó felajánlotta, hogy társadalmi munkában ott marad nálam éjszakára. Ott is maradt, hála az irodalomnak.

Ősz Ferenc
A Kapor-u. 14.
faliújságának
külső munkatársa

Égiháború idején

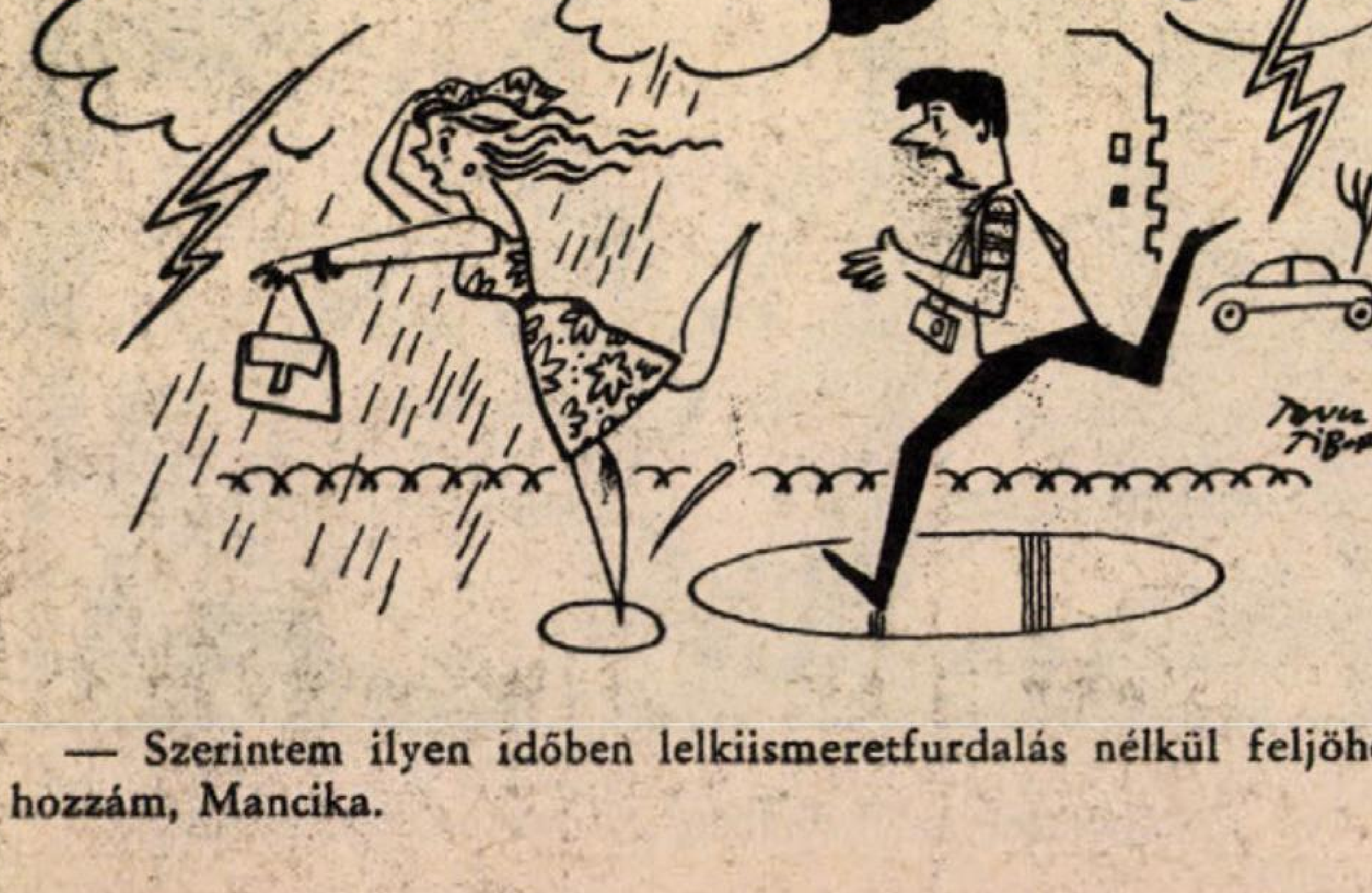

— Szerintem ilyen időben lelkiismeretfurdalás nélkül feljöhet hozzám, Mancika.

Autóbuszvégállomás — felhőszakadáskor

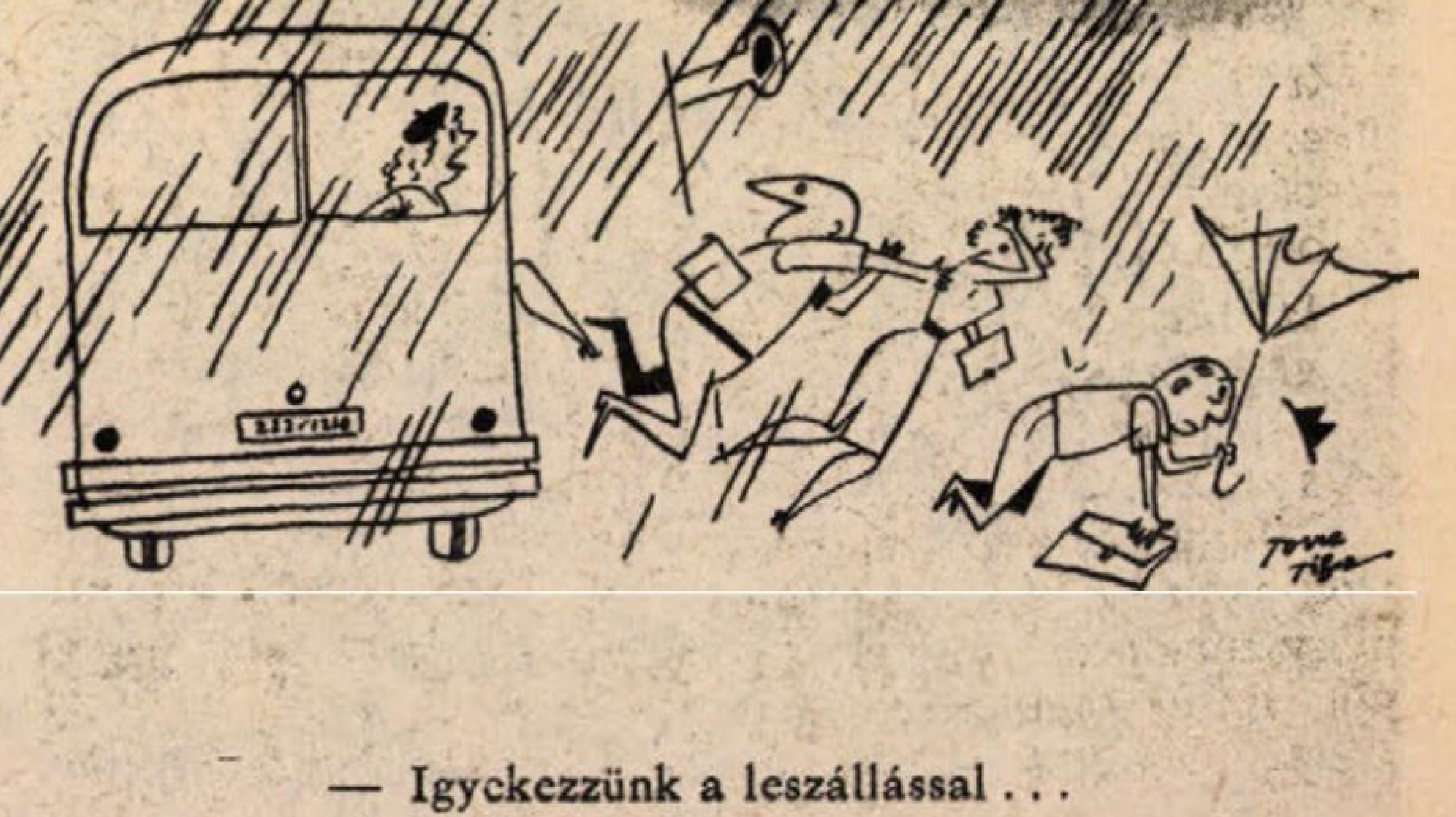

— Igyekezzünk a leszállással...

TÁBLA

Korunk egyik jellegzetessége a tábla. Van tájékoztató, figyelmeztető, tiltó és emlékeztető tábla. Gyakoriság szempontjából a tiltó-táblák után tüstént a műemlék-táblák következnek. Csodálatos város vagyunk! Budapesten minden harmadik ház műemlék, ami nemcsak örvendetes, hanem előnyös is, mert ezek soronkívüli tatarozásban részesülnek.

Dehát Pest, az Pest! Egy immáron porhanyós lakóház vakolatpermetezte és csőrepedés-áztatta bérlői hiába csengtek tatarozásért. Azt a választ kapták, hogy még nem ütött a beütemezés órája. Van ugyan keret a tatarozási macerára, de a műemlékeké az elsőség.

A ház lakói elhatározták, hogy nem hagyják magukat, hanem kifüggesztenek egy táblát a következő szöveggel:

MŰEMLÉK

EBBEN A HÁZBAN
sosem
LAKOTT
PETŐFI SÁNDOR ÉS JÓKAI MÓR

Reméljük, ha sor kerül rá, Illetékes Szerv nyomban elrendeli az osztályon felüli tatarozást. Feltéve, hogy nemcsak kerettel, hanem humorérzékkel is rendelkezik.

Reprezentatív irodaház

Hegedűs István rajza

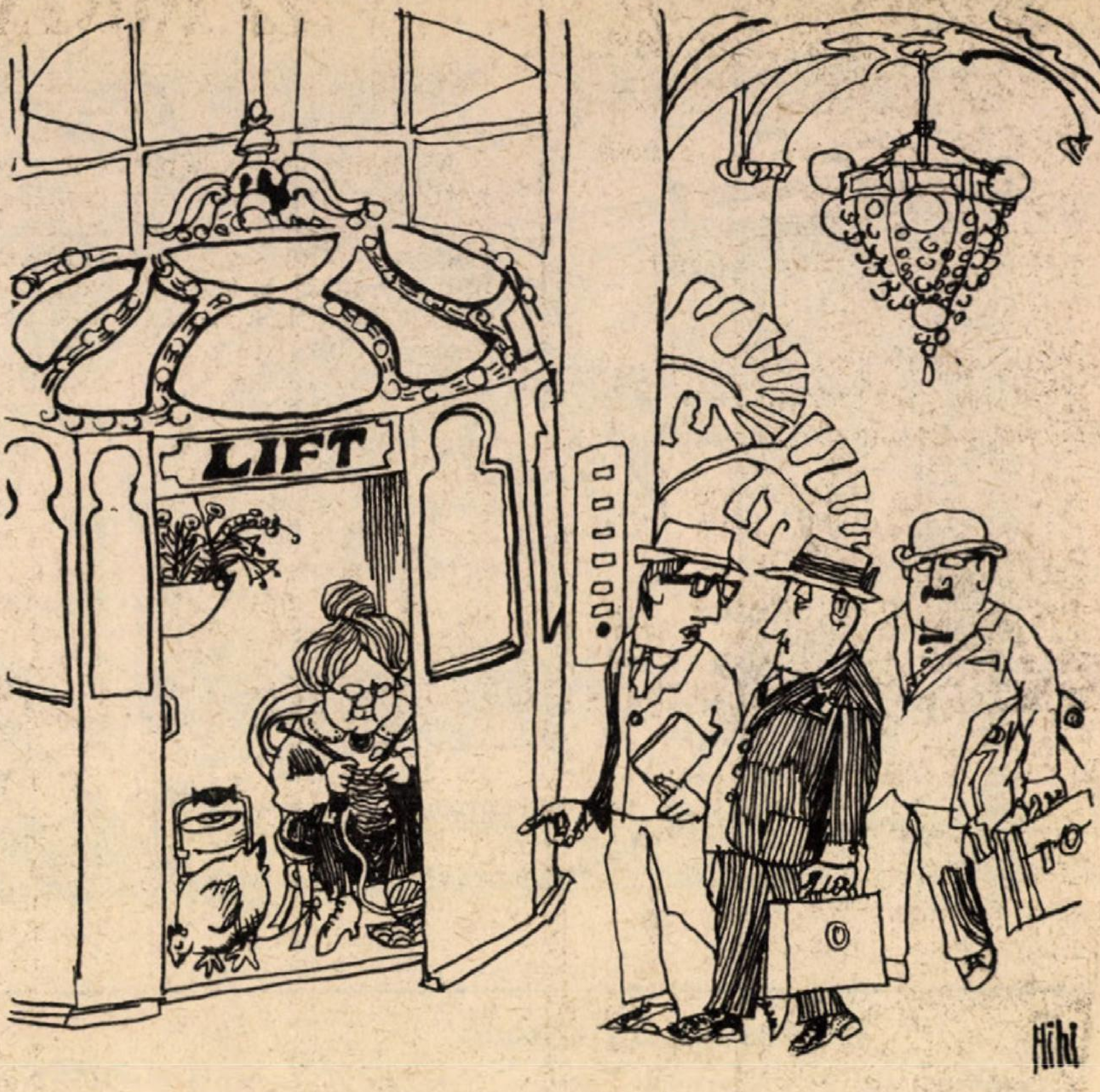

— Nincs szívünk nyugdíjba küldeni . . .

új MÓDSZER

A körlevél nagy meglepetést keltett a hivatalban. Ez állott benne:

„A holnapi naptól kezdve: délelőtt 10 órától 10 óra 30-ig engedélyezem a kávéfőzést. Akik nem főznek kávét, ugyanebben az időben a vállalati büfét vehetik igénybe. A második kávéfőzést 2 óra 30-tól 3 óráig engedélyezem.

Külföldről csomagban érkezett holmik bemutatása és eladása 10 óra 40-től 11-ig.

Külön rendelkezés hétfőre: A vasárnapi futballmeccsek megbeszélése 8,30-tól 9 óráig."

Az igazgató helyettese megkérdezte a felettesét:

– Gondolod, hogy helyes volt ez a rendelkezés?

– Meggyőződésem szerint igen. Eddig naponta négyszer-ötször főztek kávét. Ezzel órák teltek el. Most délelőtt is 30 és délután is 30 perc a kávézás időtartama. A seftelés pedig eddig szinte egész nap tartott. Most napi húsz percre korlátoztam.

– És a hétfői futball-duma?

– Fél óra és nem több! Eddig tönkre tette a hétfői munkát. Egyszer végighallgattam Komáromit. Másfél óráig ócsárolta a bírót, és több mint egy órán át szidta a saját csapatának centercsatárát, Branyiga II-őt. Most két perc jut a bíróra, és két perc Branyigára, és huszonhat perc az egész meccsre.

– No, majd meglátjuk – jegyezte meg az igazgató helyettese.

*

Pár hét múlva sok helyen 10 és 10,30 között is elmaradt a kávéfőzés. A büfét is kevesen keresték fel. Az igazgató jól számított. Az engedélyezett kávé nem nagyon ízlett az embereknek. Sem a hivatali szobában, sem a büfében. Az üzletelés is lecsökkent. Alig nyolc-tíz percig tartott. Komáromi hétfőn fél perc alatt végzett a meccsel, s csak ennyit mondott: „A bíró hülye volt, Branyigát ki kell tenni a csapatból, Kovásznai nem védhette a gólt."

Egy reggel az igazgató becsengette a titkárnőjét:

– Mit szól hozzá, már a huszadik vállalat vette át módszeremet!?

Ilonka lelkesen gratulált.

– Tudtam, hiszen remek ötlet volt!

– Na, most gyorsan a feketémet, Ilonka!

A titkárnő hidegen válaszolta:

– Szó sem lehet róla! Majd 10 és 10,30 között. Kivétel nincs.

—sti

„Petőfi"-adó

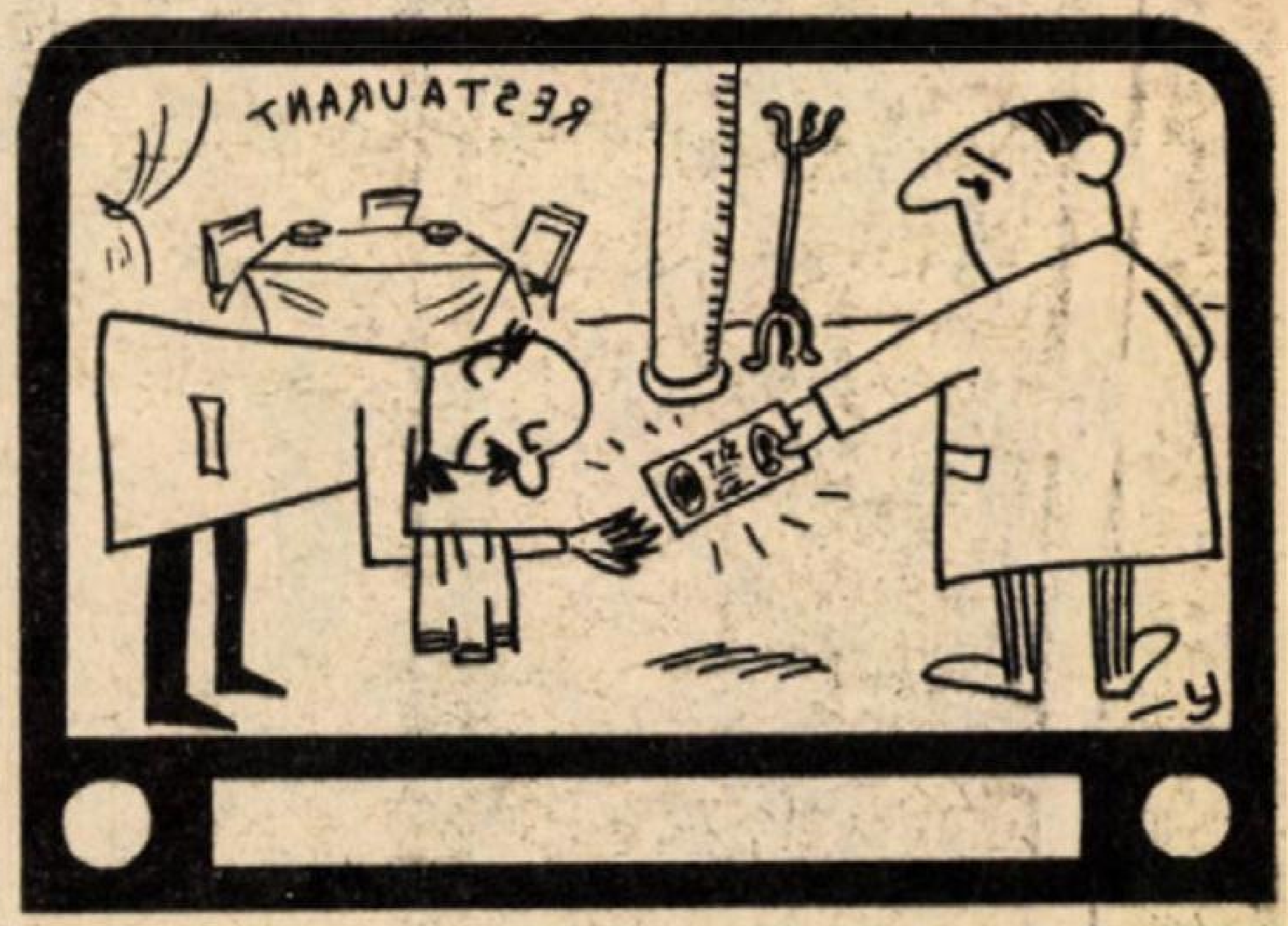

Ínyesmester-olimpia lesz Frankfurtban

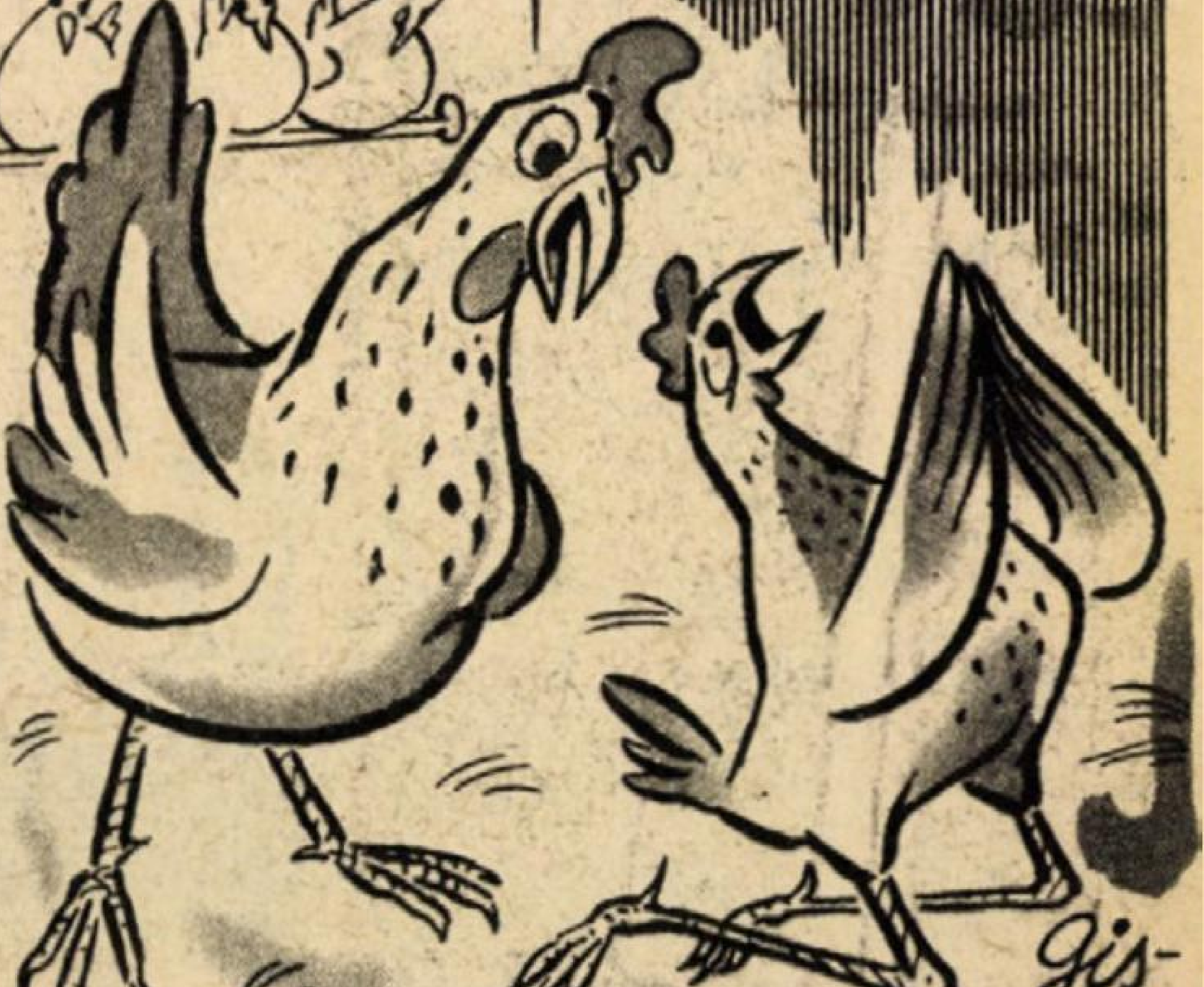

— Hát te miért imádkozol, csibe?
— Nem szeretnék bejutni a döntőbe!

Tervezési hiba történt

Szűr-Szabó József rajza

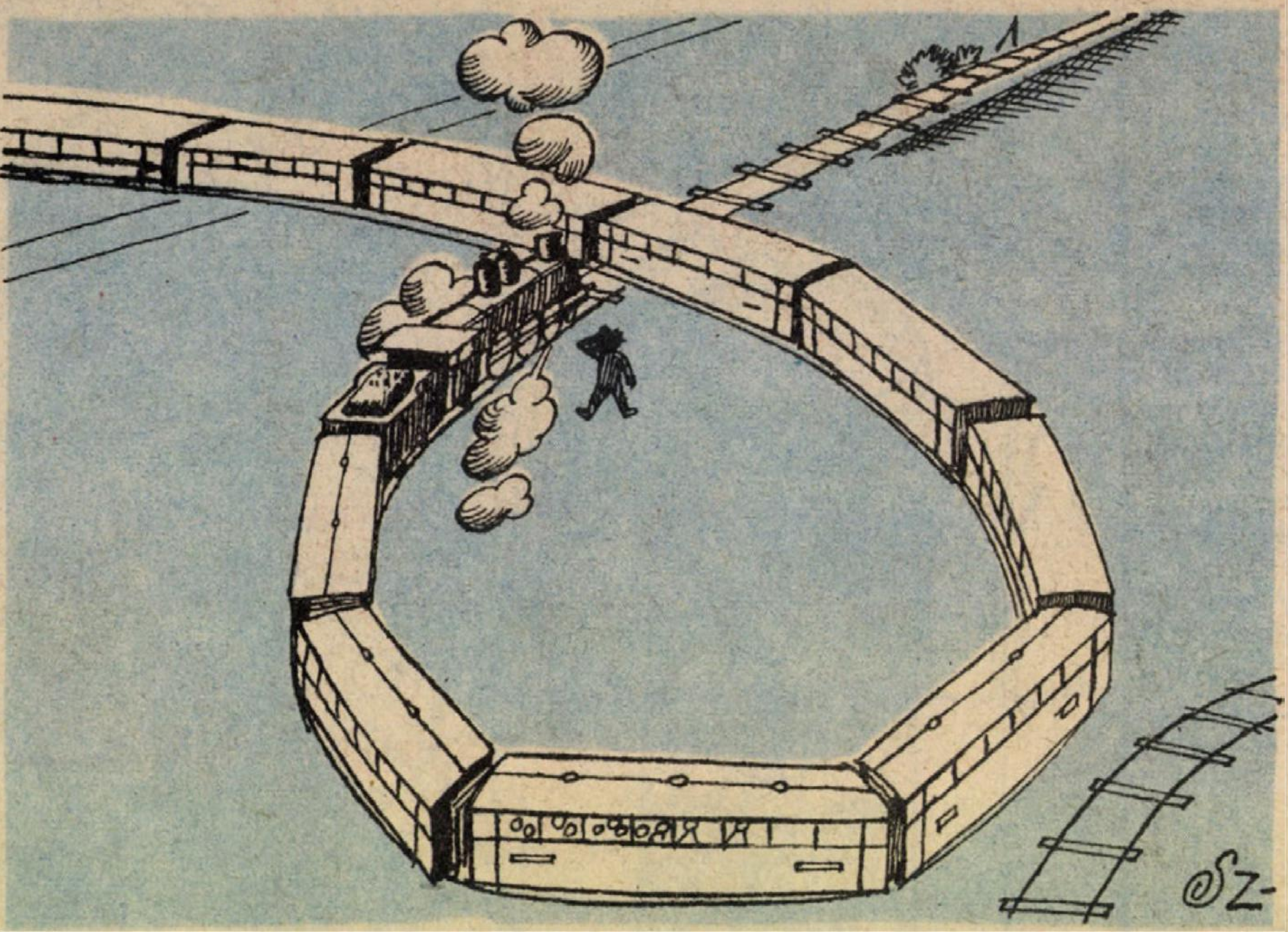

Mindenféle

Az élet nem elképzelhetetlen humor nélkül, de elviselhetetlen.

*

A legtöbb embernek csak a háta mögött lehet megbocsájtani, mert különben megsértődik.

*

X tehetségéről eltérők a vélemények. Ő jó írónak tartja magát, mások rossznak.

*

Milyen betegesen túltáplált lenne népünk, ha élelmiszereink egy része nem romlana meg, mielőtt megennénk.

*

Azért, mert az ember társas lény, még nem biztos, hogy társasági lény is.

F. L.

Csinos a marokszedő

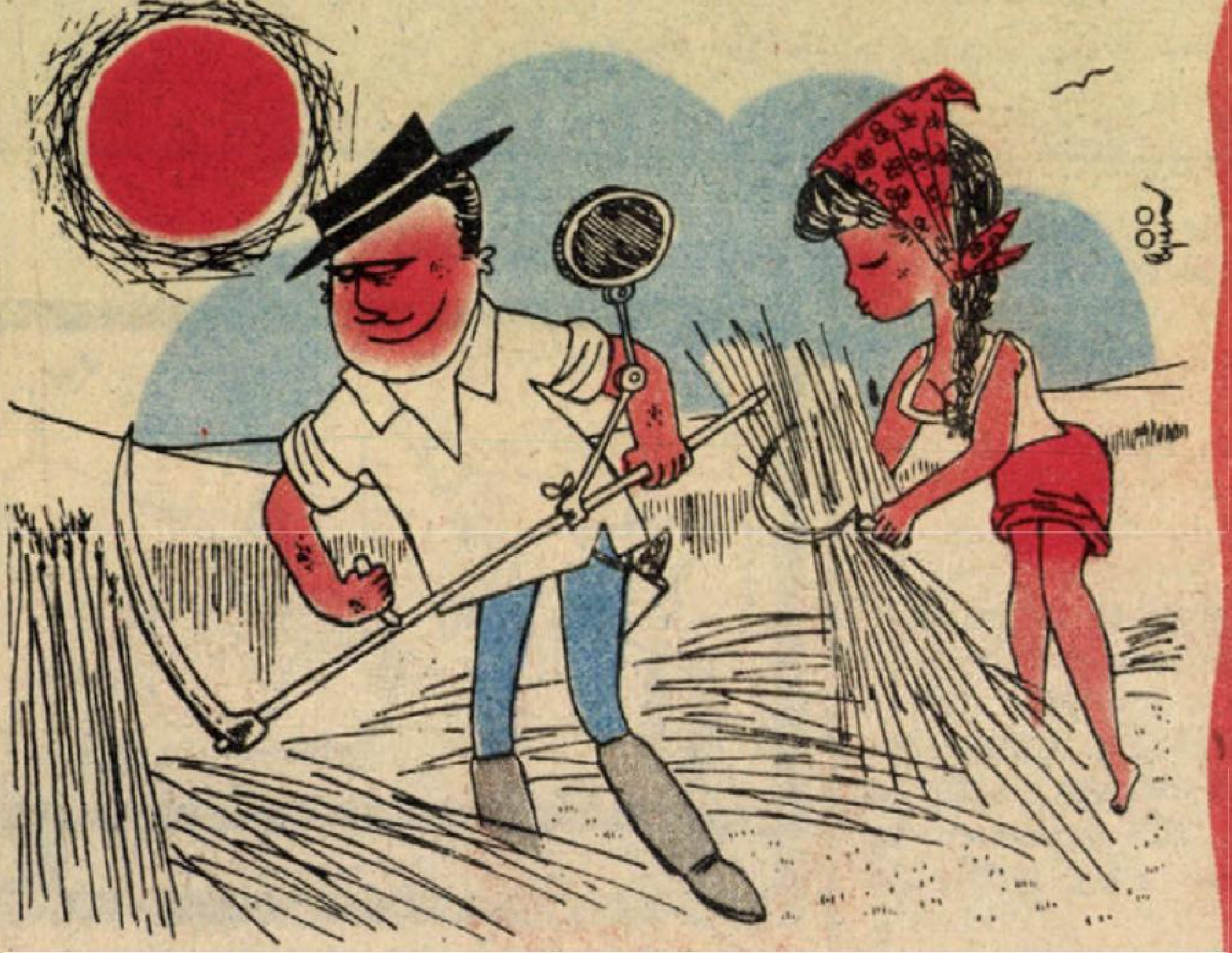

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

ÍGY FEST A KÖZÖNSÉGSZOLGÁLAT!

Rádiónk elromlott. Elvittük a Mártírok út 43. Budai Villany KTSZ Service-hez, amely vállalta a megjavítását. Meg is javították — csekély 230 forint és tíz fillérért. Kicsit sokalltuk az összeget, de aztán belenyugodtunk, tekintettel arra, hogy egy hónap garanciát is vállaltak.

A megjavított készüléknek nem volt türelme megvárni a hónapot, már másnap recsegett és pontosan két héttel a drága javítás után úgyszólván használhatatlanná vált. Szerettük volna, ha a garanciát vállaló KTSZ kigyógyítaná súlyos recsegéséből és telefonon felhívtuk a szerviszt. Kértük, jöjjön ki valaki és hozza rendbe a készüléket.

— Tessék újra behozni — ezt a választ kaptuk.

Erre felajánlottuk, hogy a műszerész kiszállási költségét megtérítjük, de ne kívánják, hogy a nehéz készüléket ismét ide-oda cipeljük. Kereken visszautasítottak bennünket.

Gondoljuk, ilyen nagy összegű javítási költségnél az eredménytelen javítás után a visszaszállítást illetően is terheli némi felelősség a vállalatot, amely fennen hirdeti, hogy a közönség szolgálatában áll.

G. A.

Fő az egészség!

Pusztai Pál rajza

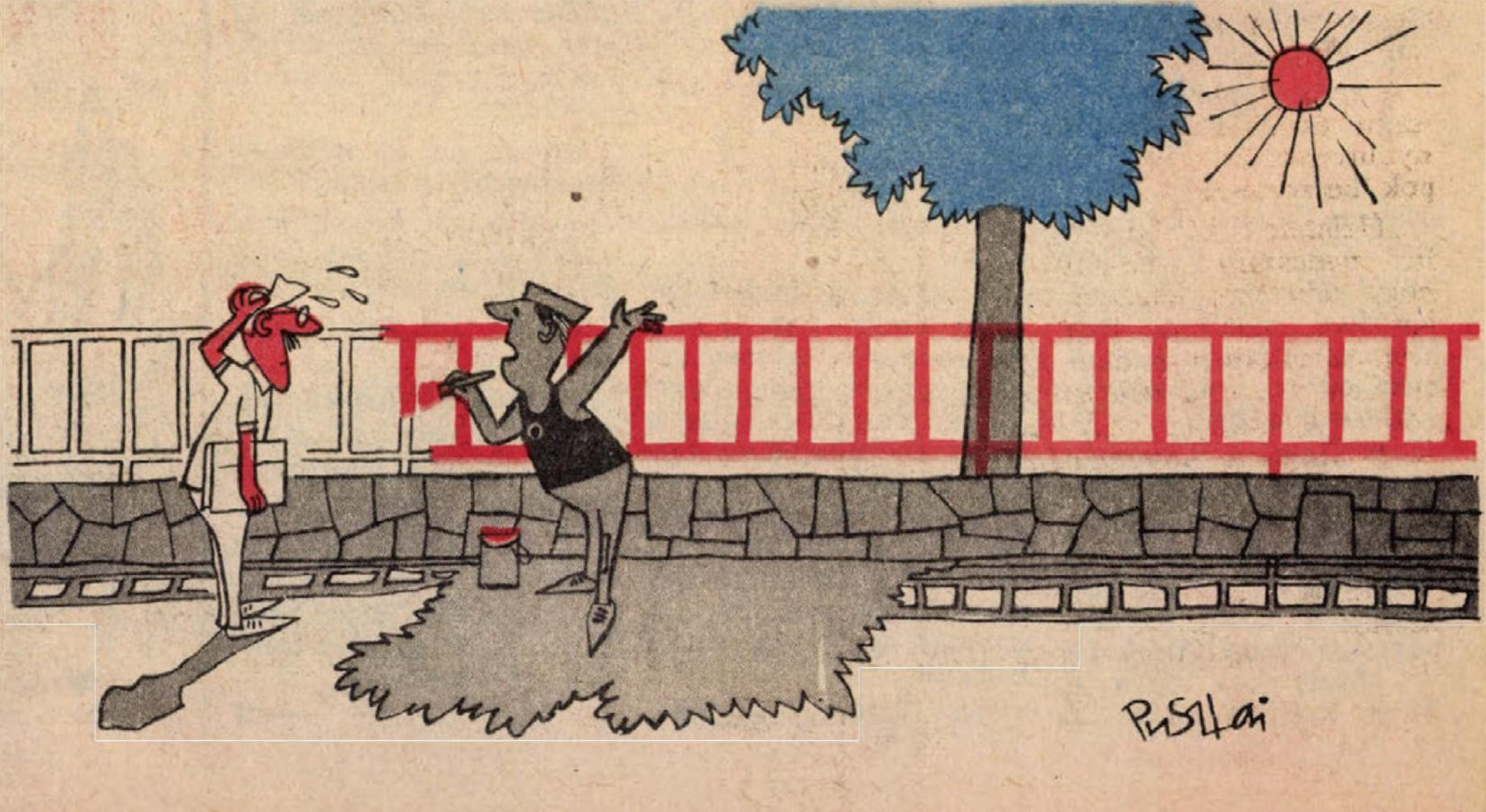

— Dolgoznék én gyorsabban is, csak az árnyék halad lassan . . .

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

Perspektíva

Tanulságos vendéglátóipari történetre tettünk szert Sz. S. *dunaújvárosi* olvasónk leveléből.

Sz. S. harmadmagával kávét rendelt a „Gresham Mackó" büfében, majd, megkóstolván a felszolgált kávét, megrendelte a panaszkönyvet is. Az üzletvezető előzékenyen ott termett, a kifogásolt kávét elvitte és kifogástalan duplára cserélte ki, mentőkörülményként megemlítve azt, hogy a rengeteg külföldi vendég megcsappantotta kávékészleteit, ebből adódhatott a baj.

Sz. S. és két kollégája, jóllehet személyi sérelmük orvoslást nyert, mégis írt egy panasz-levelezőlapot az Éttermi és Büfé Vállalat központjához, megemlítve, hogy az erős kávéfogyasztás a gyenge kávékészítményt semmivel sem indokolhatja.

Sz. S.-ék levelére szószerint az alábbi válasz érkezett.

„A Gresham Mackó kávéjával kapcsolatosan írt panasz-levelezőlapjára válaszolva közöljük, hogy az üzletben közismerten jó kávé készül, de ha Önnek mégis kifogása van a kiszolgáltatott dupla minősége ellen, úgy annak elfogyasztása előtt az üzletvezetőt hívatni szíveskedjen. Az esetleges visszaélésnek – konkrét panasz esetén – elejét vehessük."

Mit tartalmaz tehát a válaszlevél?

1. Megírja a kétségtelenül rossz kávét kapott vendégnek, hogy a nevezett Mackóban közismerten jó kávé készül. A vendég rossz kávéjától nem hagyja befolyásolni magát a válaszlevél megfogalmazója.

2. Kioktatja a vendéget a helyes viselkedésre és a megfelelő eljárásra olyan esetben, amikor a vendéget megrövidítik, de a vendég észreveszi ezt. A vendég jogos panaszára a válaszlevél nem tartja szükségesnek, hogy kitérjen.

3. Nyomatékosan figyelmezteti a panaszost, hogy csak konkrét panaszt tud figyelembe venni. Sz. S. konkrét panaszára azonban egy szóval sem reflektál, hacsak nem avval, hogy a Greshamban közismerten jó kávé készül.

A fentiek alapján javasoljuk az Éttermi és Büfé Vállalatnak az alábbi nyomtatott szövegű válaszlevelezőlapok beszerzését:

„Üzleteink kávéjával kapcsolatosan írt panaszára válaszolva közöljük, hogy üzleteink közismerten jó kávékat készítenek. A hiba valószínűleg nem kávéinkban, hanem az ön szervezetében van. Ön valószínűleg agyrázkódást szenvedett, vagy erős ütés érhette hátul a koponyáját, miáltal a frontális ízérző központjában károsodás állt be. Panaszával szíveskedjék kezelőorvosához fordulni.

Fentiek szíves tudomásulvételét kérjük

Éttermi és Büfé Vállalat"

S. P.

Töprengés

Pusztai Pál rajza

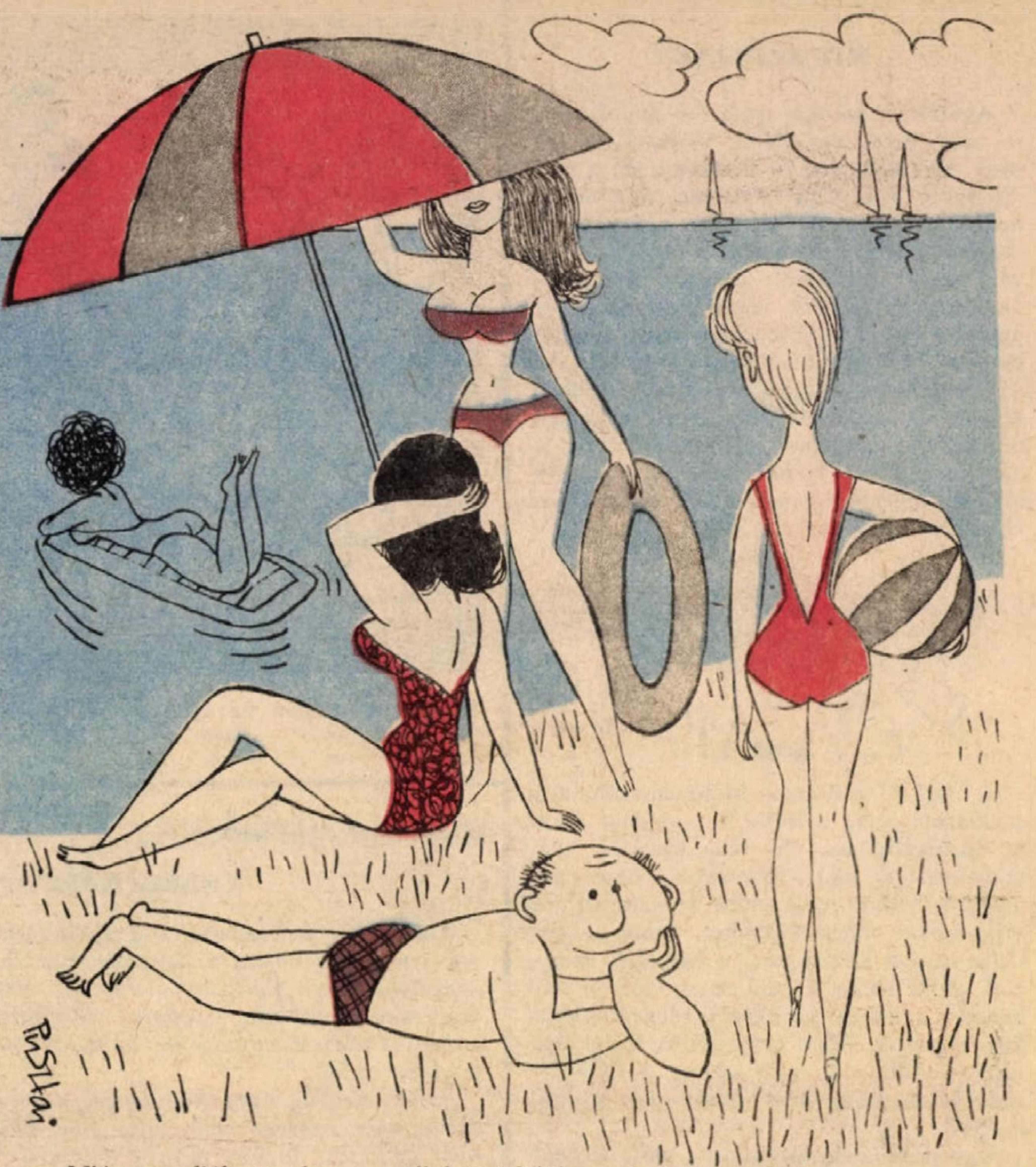

— Miért mondják azt, hogy a vállalati üdülőben mindig ugyanazokat a megunt arcokat látja az ember? . . .

A BOGARAK AUSZTRÁLIÁBAN

A Beatles (Bogarak) énekegyüttes ausztráliai fogadtatása valóban felülmúlt minden képzeletet. Közel félmillió ember fogadta őket a melbournei repülőtéren, a viharos fogadtatás során százan megsérültek, ötvenet kórházba kellett vinni, voltak leányok, akiknek a torkában ér pattant meg a lelkes kiabálás és izgalom következtében. A négy hosszúhajú liverpooli srác bevonulásához hasonlót még nem látott Ausztrália.

— Hát még ha énekelni is tudnának! — jegyezte meg egy már nem egészen fiatal ausztrál férfi.

Szerintünk ez a megjegyzés nem igazságos. Mert ha a Bogarak úgy tudnának énekelni, mint például Gigli, a melbournei operatársulat igazgatóján és néhány énekesen kívül senki sem várta volna őket.

Ravasz festő

Hegedűs István rajza

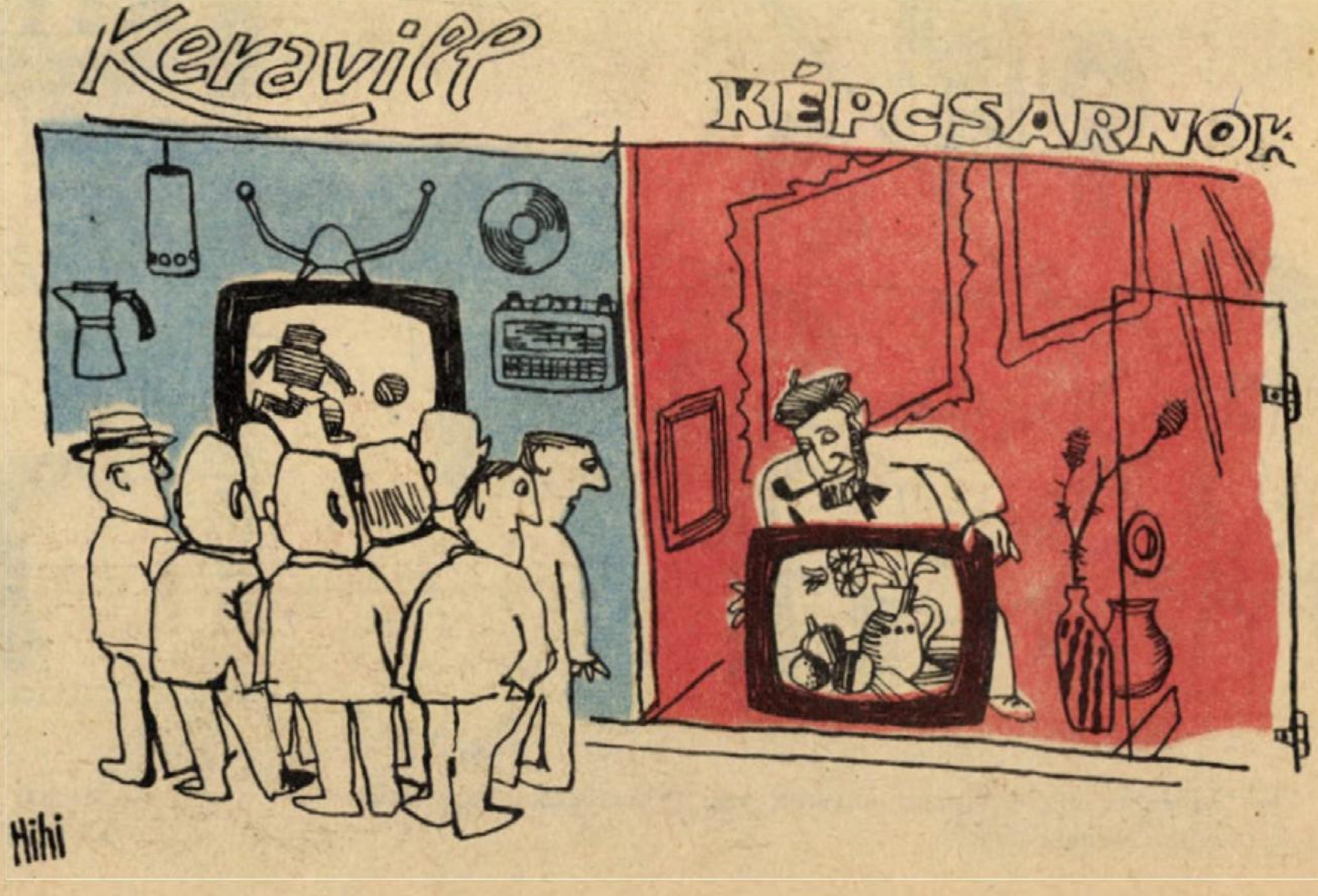

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KIT SZIDJAK?

Amidőn e sorokat írom — június 20-án — már hetek óta benne vagyunk az idei nyár első kánikulai hullámában, de a margitszigeti Vörösmarty Színpad még mindig nem nyílt meg. Több mint egy hete ott jártam, „helyszíni szemlét" tartottam, állványokat, deszkákat, mindenféle építési eszközöket találtam. Ejnye, mondok, júniusban építik a szabadtéri mozit, irgumburgum, a FŐMO-nak nincs naptára? Ám a FŐMO azt mondta, ő igazán idejében, a múlt év szeptemberében rendelte meg a munkát az építőipari vállalattól, mert ismeri a naptárt. Ígértek már rengeteg terminust, legutóbb június 15-ét, majd 20-át. Egyik sem vált be.

SZEPT.
JUNIUS
20
15

A FŐMO csakugyan idejében szólt, nem szidhatom tehát a FŐMO-t, szidom akkor az építővállalatot. Ott meg kiderült, hogy unos-untalan más, fontosabb besorolású munkahelyekre vezényelték át margitszigeti brigádjukat, olyan helyekre, mint a Citadella meg a Római-part, e helyeken mégiscsak több ember fordul meg, mint a szabadtéri moziban, azonkívül idegenforgalmi központok is. Tehát nem szidhatom az építőipari vállalatot, mint ahogy a FŐMO-t sem szidhattam. Hát akkor kit szidjak, mégis?

Úgy döntöttem, megvárom, amíg megnyílik a szigeti Vörösmarty Szabadtéri Mozi, hátha még ezen a nyáron kaput nyit, s akkor bizonyára megint olyan típusú, látványos, nagy giccseket játszanak majd itt — Mandrin kapitány és társai — mint tavaly. És akkor nyugodt lélekkel szidhatom majd a látványos, kalandos, álromantikus giccsfilmeket, teljesen függetlenül a szabadtéri mozi, enyhén szólva, kései megnyitásától.

(barabás)

Sajtónyilatkozatok a Római-partról

Erdei Sándor rajza

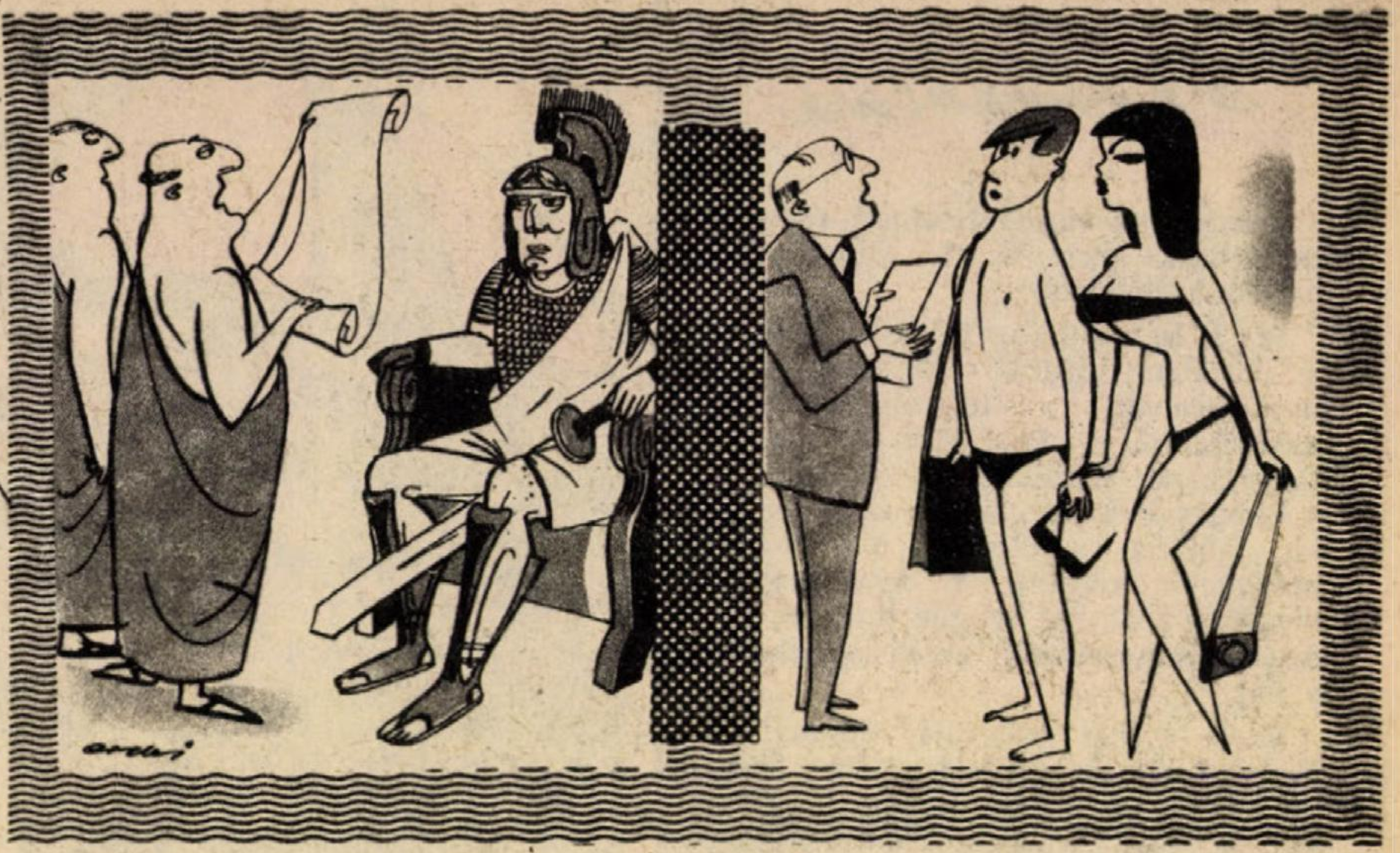

Kétezer év múlva itt gyönyörű üdülőtelep lesz!

Kétezer évvel ezelőtt itt gyönyörű üdülőtelep volt!

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

CSERÉPKÁLYHÁT CSINÁLTATTAM

Februárban befizettem rá a 2384 forintot, s négy hét múlva a Zalaegerszegi Cserépkályhagyártó Vállalat budapesti részlege meg is építette a kályhát. Méghozzá szép, nikkelezett ajtóval — ez külön 105 forintba került.

Jóval később, vagy két nappal a megépítés után, egyszer csak, hogy volt, hogy nem volt, már bizony el sem tudom dönteni — vagy nagy volt a huzat, vagy a kályha előtt elmenvén, nagy légáramot csaptam —, szóval leesett a kályhaajtó zárószerkezete. (Másik szobámban van egy 40 éves kályha, arról még nem esett le.) No, de semmi baj, hiszen itt van a jótállás, és én, nemhogy rendeltetészerűen használtam volna, de még egyáltalán nem is használtam a kályhát.

Hívom a kirendeltséget:

— Tessék a műszaki vezetővel beszélni!

Eltelik egy hónap, közben 8—10 telefonhívás: „A műszaki vezető házon kívül ... a műszaki vezető éppen most ment el ..."

Egyszer azonban a kellemetlenkedőt is megunják:

— Nincs bent a műszaki vezető, de tessék bemondani a lakcímét.

Boldogan sorolom a pontos adatokat.

— Aki építette, elmegy megnézni — hangzik a rövid, de megnyugtató felelet.

Két hétig inspekcióztunk otthon, merthogy jön a kályhás megnézni. A kályhás azonban cseppet sem volt kíváncsi természetű ember.

Tárcsázom a már jól betanult számot.

— Kiküldjük, kérem, megnézni.

Azóta itthon vagyok, s ha minden jól megy, leüljük a ránk kiszabott jótállási időt.

(srankó)

Zenei kérdés

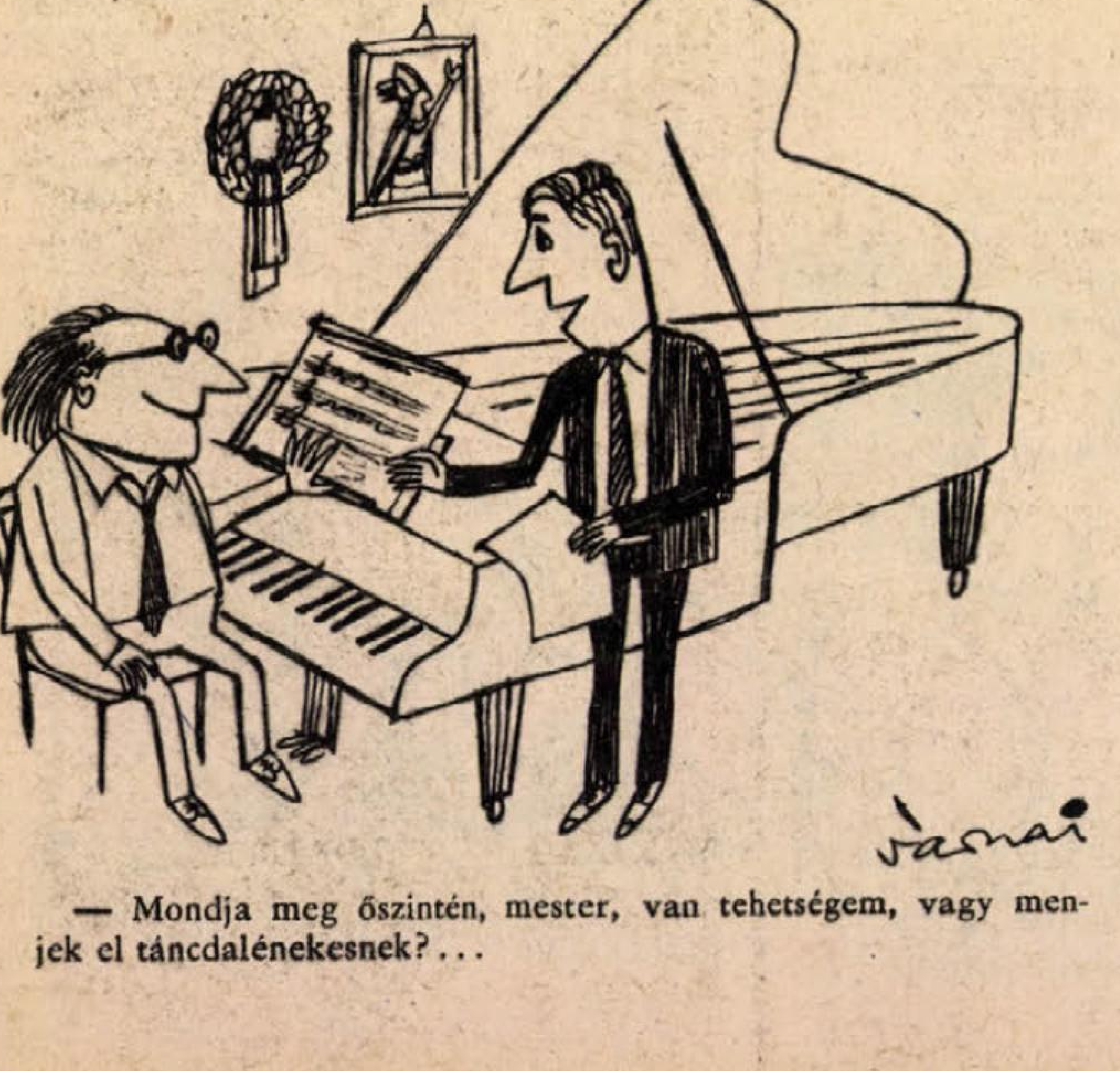

— Mondja meg őszintén, mester, van tehetségem, vagy menjek el táncdalénekesnek?...

Egyszerű megoldás

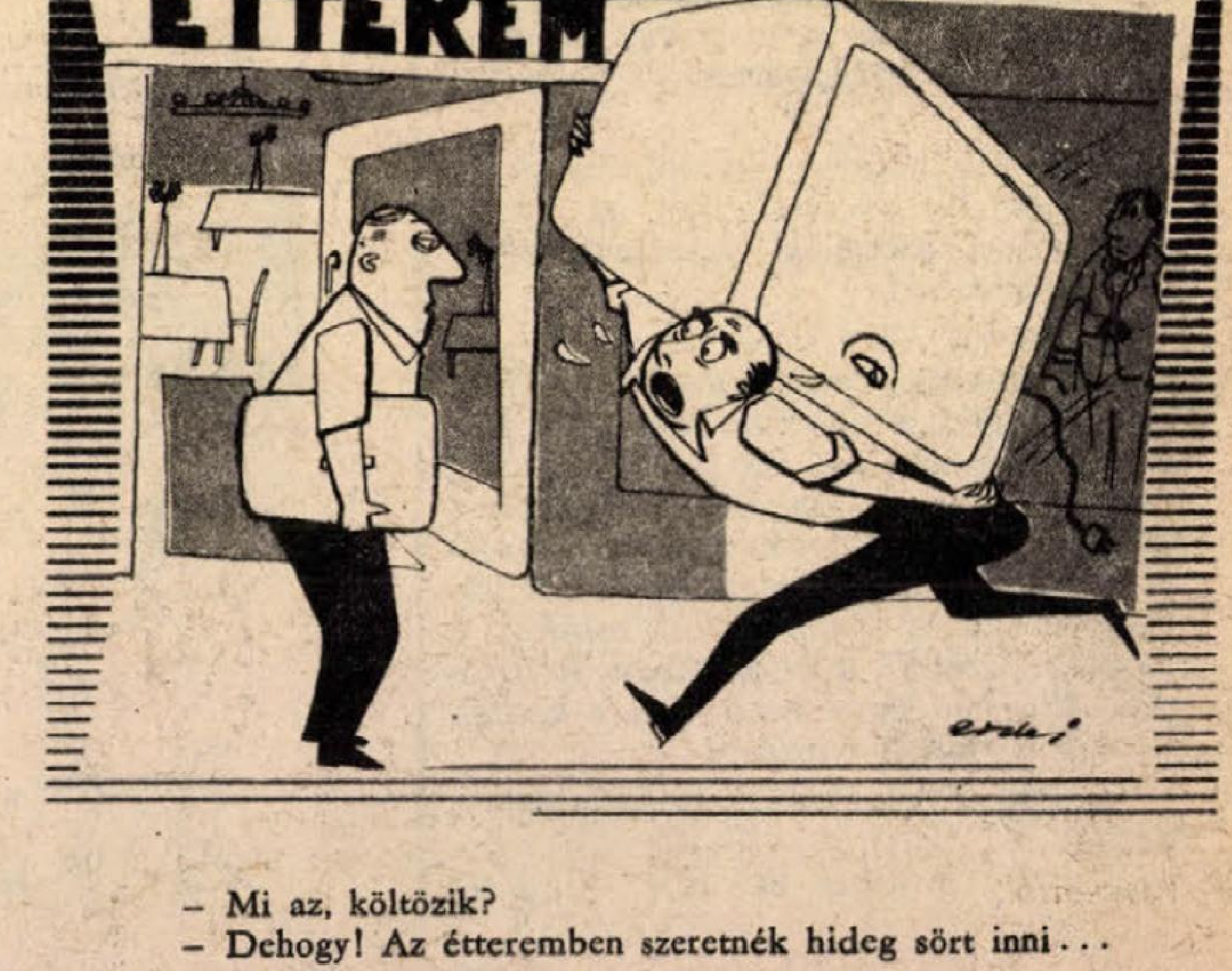

– Mi az, költözik?
– Dehogy! Az étteremben szeretnék hideg sört inni ...

Szovjet humor

SZERGEJ MIHALKOV

X. Y. megbetegedett...

X. Y. megbetegedett...
Nem azért, mert túl zsírosat evett,
vagy szél ütötte meg és kaput.
Székéből már felállni se tud,
nehezen képes nyújtani kezet,
az embereket nem ismeri meg,
érthetetlenül szól, bárki kérdi,
aztán hirtelen így recseg:
„Nem érek rá. Foglalt vagyok. Nem érti?"
Majd otthagyta nejét s a gyermeket.

A sok barát tanácsot ád,
Ki ezt, ki azt,
ajánl az egyik sportot,
a másik strandot, shortot,
s van, ki kórházzal riaszt.
Nincs ínyére sem ez, sem az.
Hogy elkerülje vesztét,
X. Y.-t kezelni kezdték.
És kisebb állásba helyezték.

Felismeri már, kit fel nem ismert,
kezet nyújt, ebben sem csinál gikszert,
az emberekkel rendes, szavát megértik,
ritkán látni ilyen korrekt férfit,
családjához visszament boldogan...

*

Követhetnék példáját sokan!

Fordította: P. M.

CSALÁDI SPORT

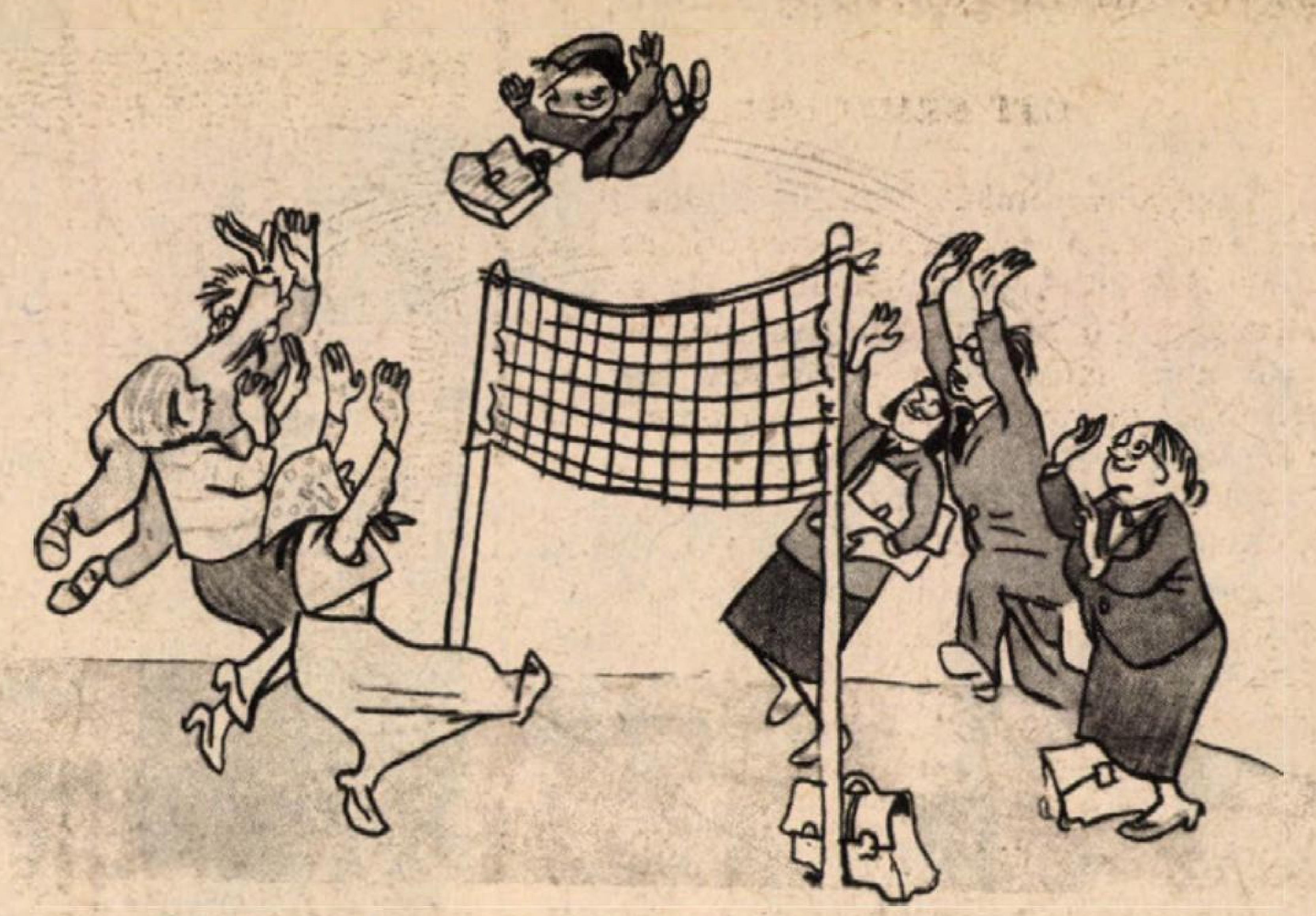

Kinél legyen a kis Aljosa? *(I. Szemjonova rajza)*

ELJUTOTT A KILINCSIG...

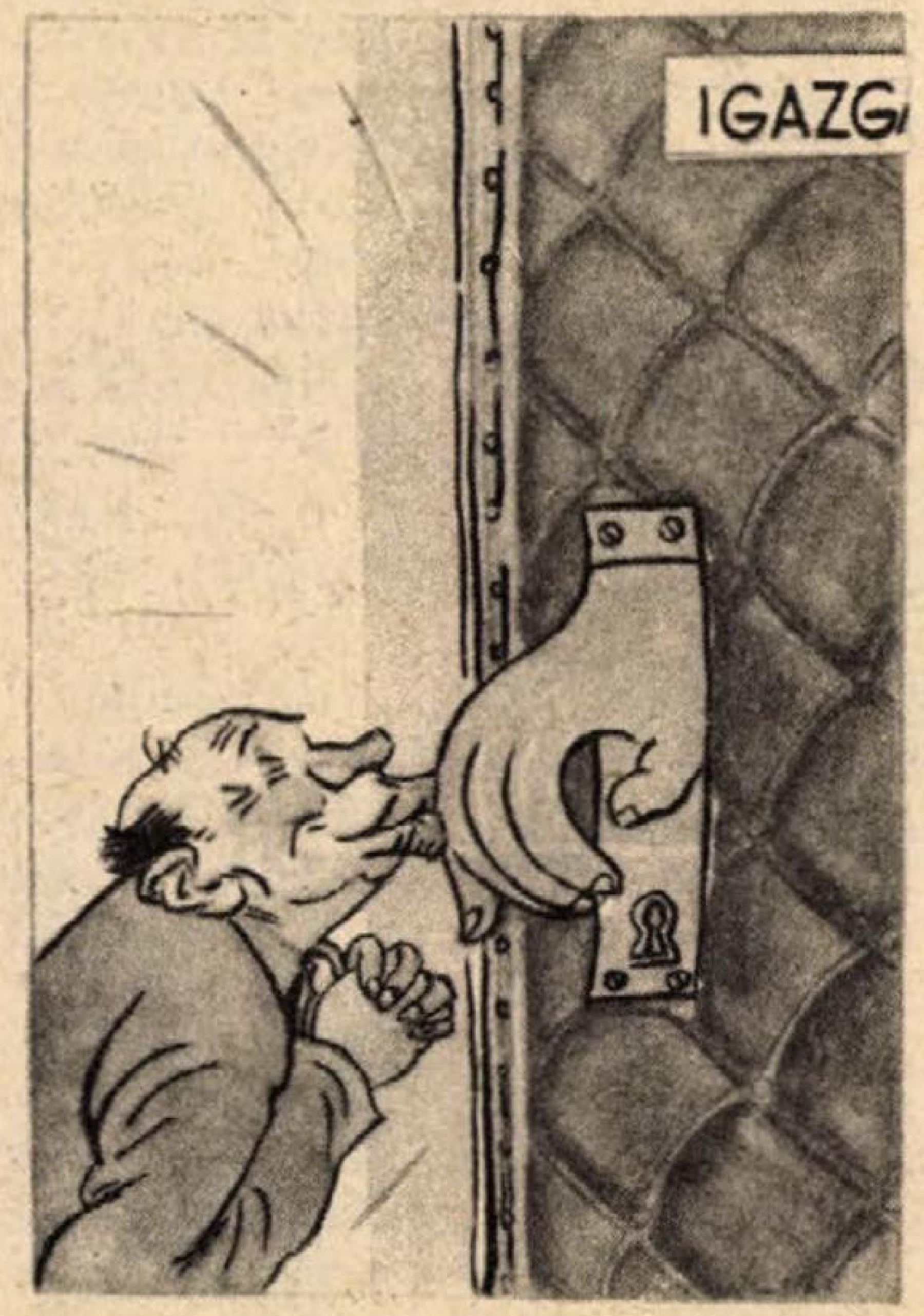

(N. Liszogorszkogo rajza)

A SZÍNMŰÍRÓ OTTHONÁBAN

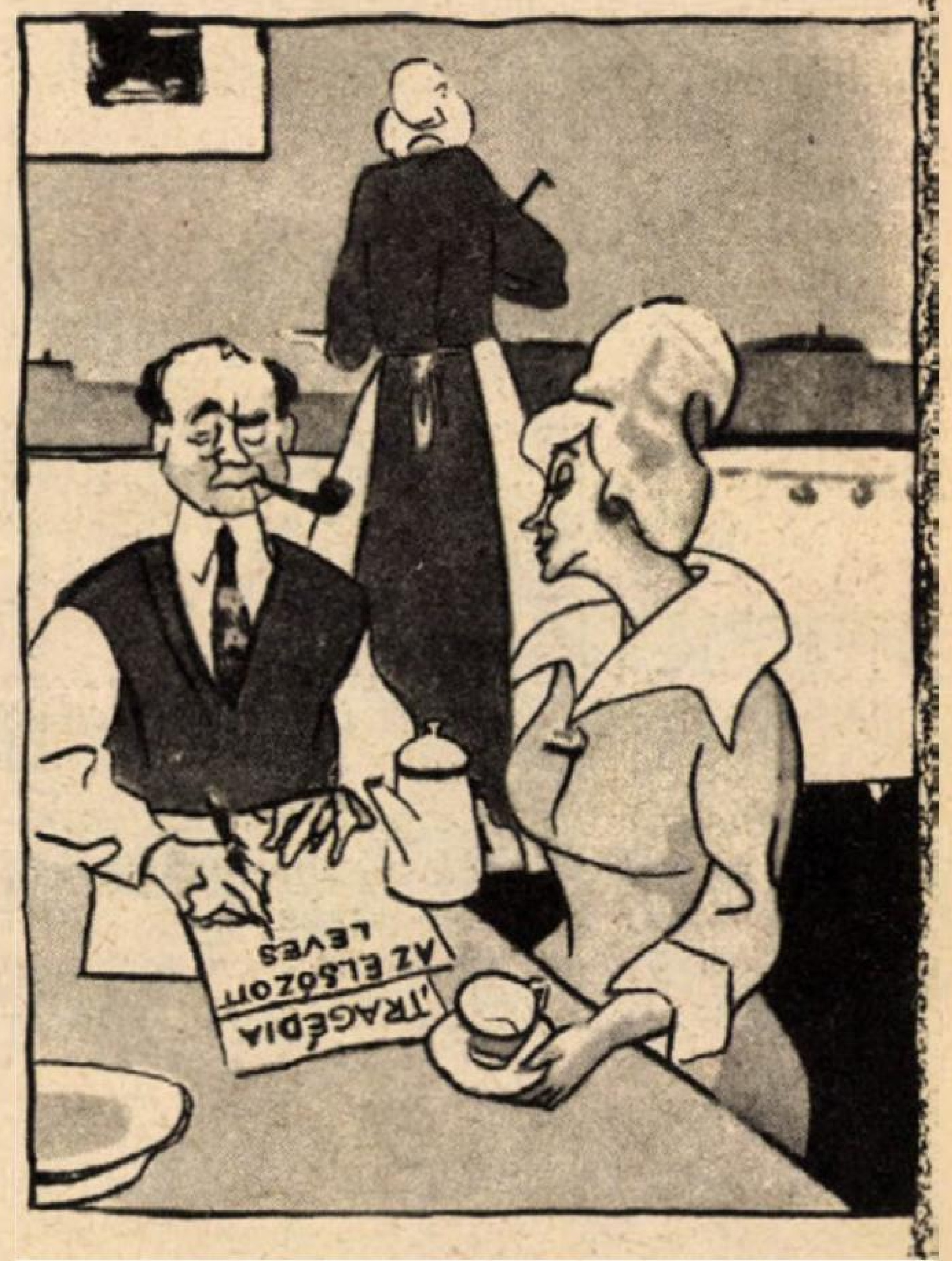

— Szívecském, te minden csacsiságból drámát csinálsz!
(E. Sukajeva rajza)

(A moszkvai Krokodilból)

M. OLSEVSZKIJ:

Hol a HIBA?

Az igazgató a titkárnőt hívta.

– Legyen szíves, küldje be hozzám a helyettesemet!

– Ő ma nincs bent. A jelentésén dolgozik odahaza.

– Miféle jelentésen?

– A természetbarátok területi konferenciáján ő fog tartani előadást. Tetszik tudni, az ön helyettese a szakosztály titkára.

– Érdekes... Akkor a tervosztály vezetőjét kérem.

– A tervosztály vezetője integet.

– Integet? Kinek integet?

– A futballistáknak. Taccsbíró.

– Értem... Hol van a főmérnök?

– Hajingál... azaz hogy dobál. Gerelyt.

– Talán a főmechanikusunk a helyén van?

– Nincs kérem, ő ma balközépcsatárt játszik.

– És a beszerzési osztály vezetője?

– Az áruházban van. Teniszütőket vásárol.

– Mégis, van valaki a helyén?

– Van. Ön, én, az őr és a takarítónők.

– És hol vannak a munkatársaim? Hol van mindenki?

– A dísztornára készülődnek.

– Remek...

– Igazgató elvtárs...

– Mi tetszik?

– Ma a kosárlabda csapatnak nagyon komoly edzése lesz...

– No és?

– Szeretnék hamarább elmenni.

– Tessék, kérem. Menjen.

– Köszönöm.

– Egy percre!... Mielőtt elmenne, hívjon ide nekem mindenkit, aki a helyén van... Három órára... Értekezletet tartunk arról a kérdésről, hogy hol a hiba, mi akadályozza az iroda normális munkáját? Értette?

– Értettem. Mindenki értekezletre három órára.

– Háromra? Nem jó... Három órakor ülésen vagyok a sakk-körben.

Oroszból fordította
Pogonyi Antal

Sorompó

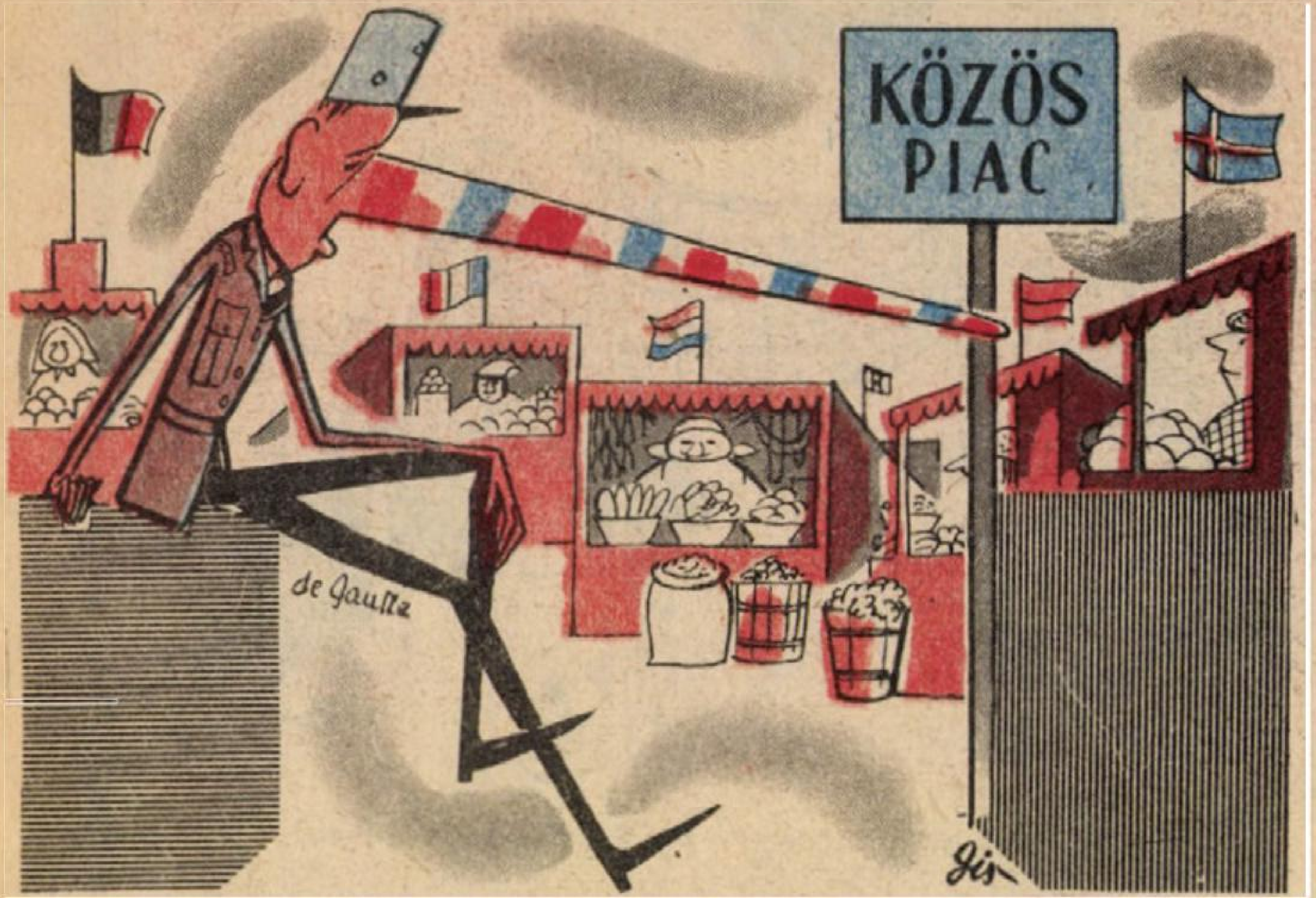

Női dolgok

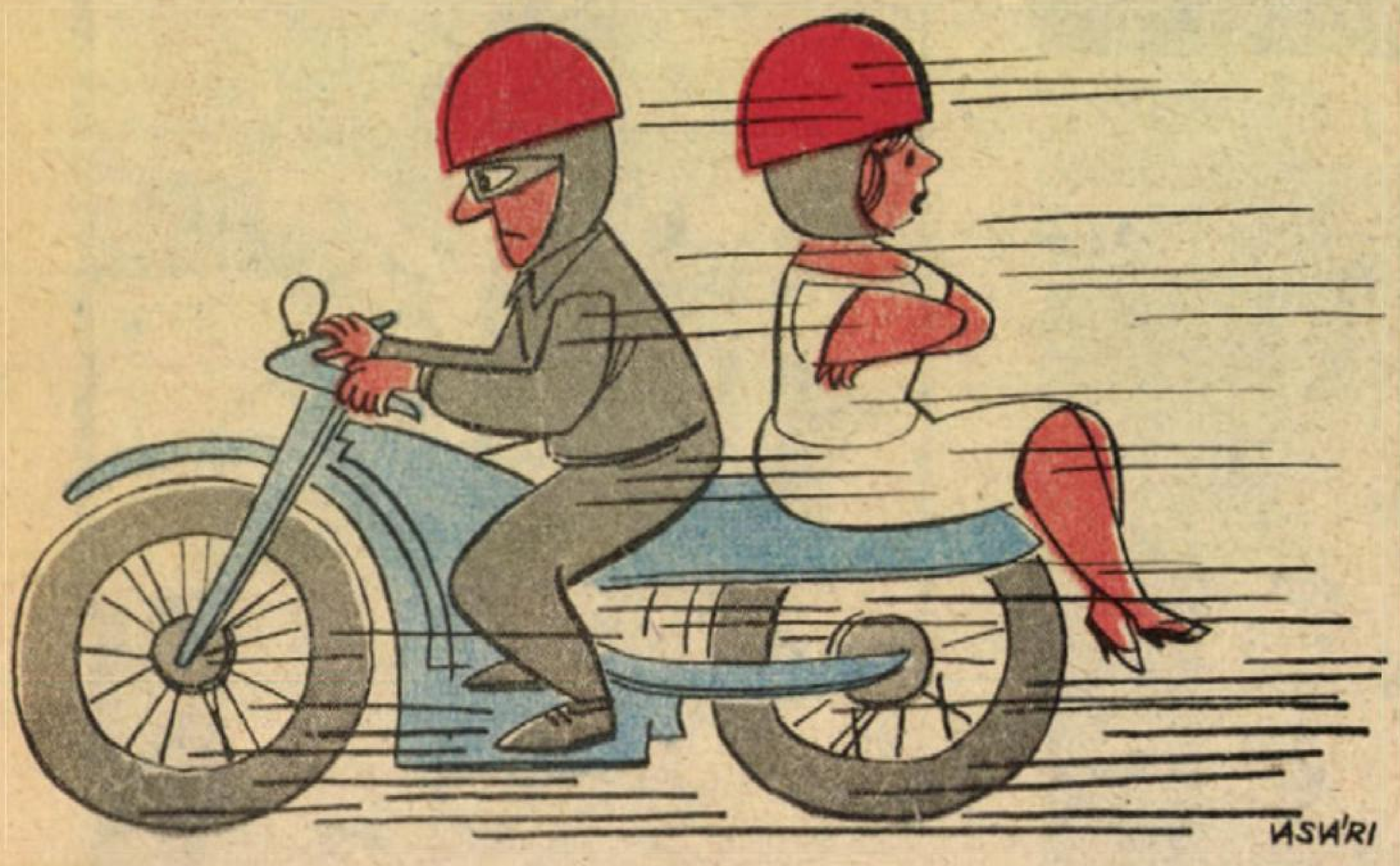

Duzzogás

Viharjelzés

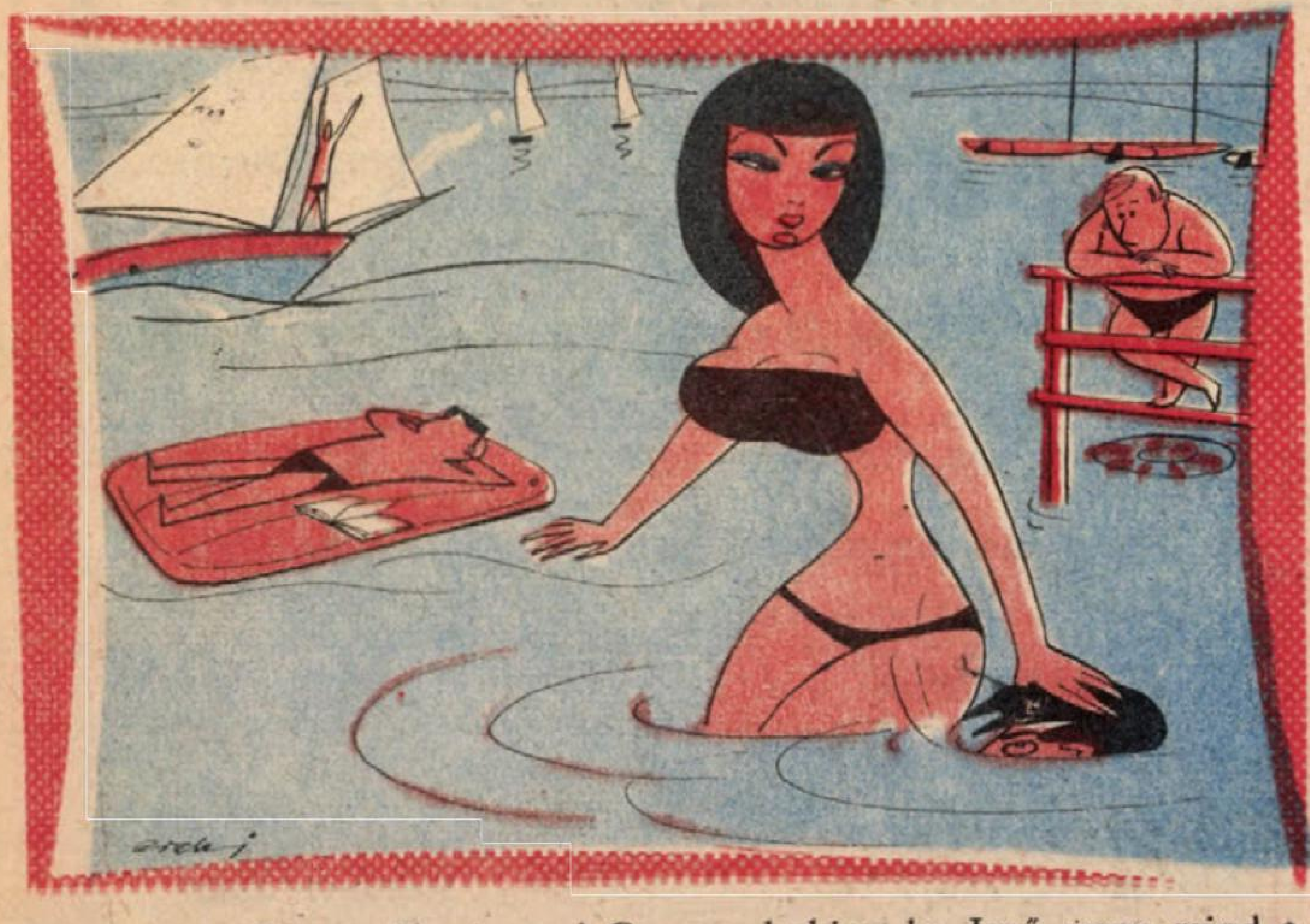

— Jön a vőlegényem! Gyorsan bukjon le, Jenő, vagy mind a ketten lebukunk!

LUDAS MATYI SZÍNPADA

Találós kérdés

FELESÉG: *(belép az ajtón).* Szervusz, drágám!

FÉRJ: *(felnéz az újságból).* Szervusz. Izgatottnak látszol. Mi történt veled?

FELESÉG: Ne is kérdezd. Jövök haza, egyszer csak egy férfi egész váratlanul utánam szól az utcán...

FÉRJ: Egy vadidegen férfi a nyílt utcán?

FELESÉG: Igen.

FÉRJ: Biztos azért szólított meg, mert meg akart ismerkedni veled az az aszfaltbetyár!

FELESÉG: Nem hinném.

FÉRJ: Ugyan, ne szerénykedj, drágám. Nagyon csinos vagy ebben a kosztümben. Szinte nem is tudok haragudni arra az imposztorra, mert mint férfi belátom, hogy nem tehetett másképp...

FELESÉG: Csak hogy ez a férfi pénzt kért tőlem...

FÉRJ: Hahaha. Jól beugrottam! Egy öreg koldus volt. Hahaha.

FELESÉG: Nem volt öreg. Aligha lehetett több harminc évesnél.

FÉRJ: Akkor úgylátszik már egész fiatalon megrokkant szegény, hogy most így kénytelen megkeresni a kenyerét. Bizony nem valami kellemes élmény az efféle találkozás.

FELESÉG: Amennyire meg tudtam állapítani, makkegészséges volt az illető.

FÉRJ: De tökrészeg. Le akart vágni féldeci rumra, mert olyan jóságos tekinteted van. Most már értem.

FELESÉG: Nála józanabbat találni se lehetne.

FÉRJ: Szívem, nem gondolod, hogy ez a történet kezd kissé túl rejtélyes lenni? Azonnal tudni akarom, végül is ki volt az az ember, és miért kért pont tetőled pénzt?!

FELESÉG: Egy rendőr volt, aki büntetést fizettetett velem, mert szabálytalanul mentem át a Körúton.

Függöny

d—th

E heti hirdetéseink

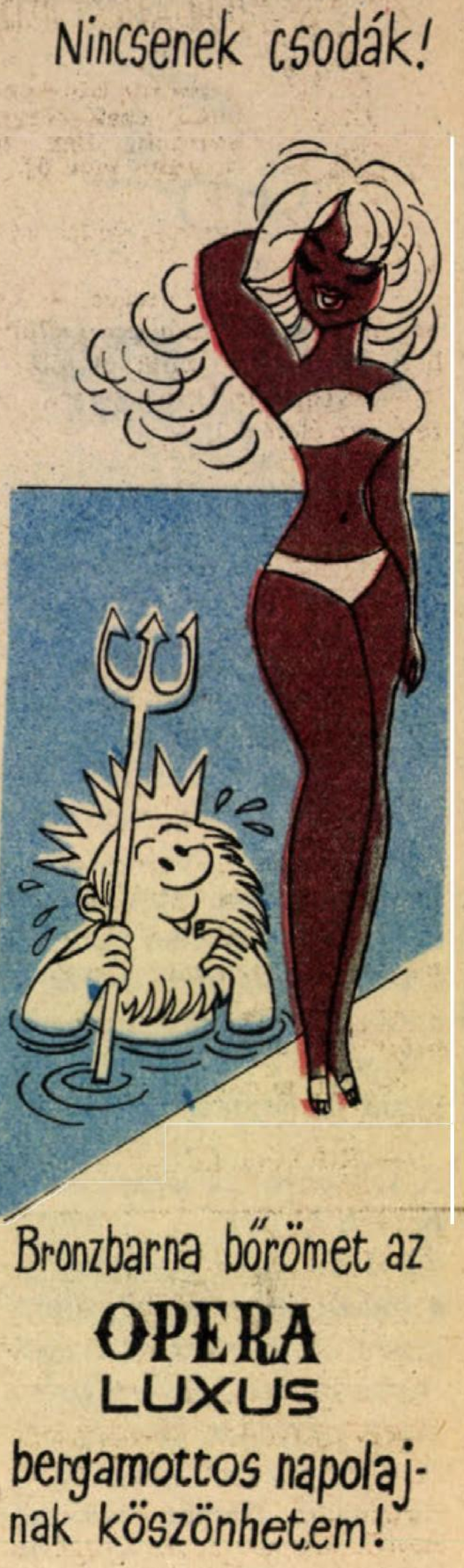

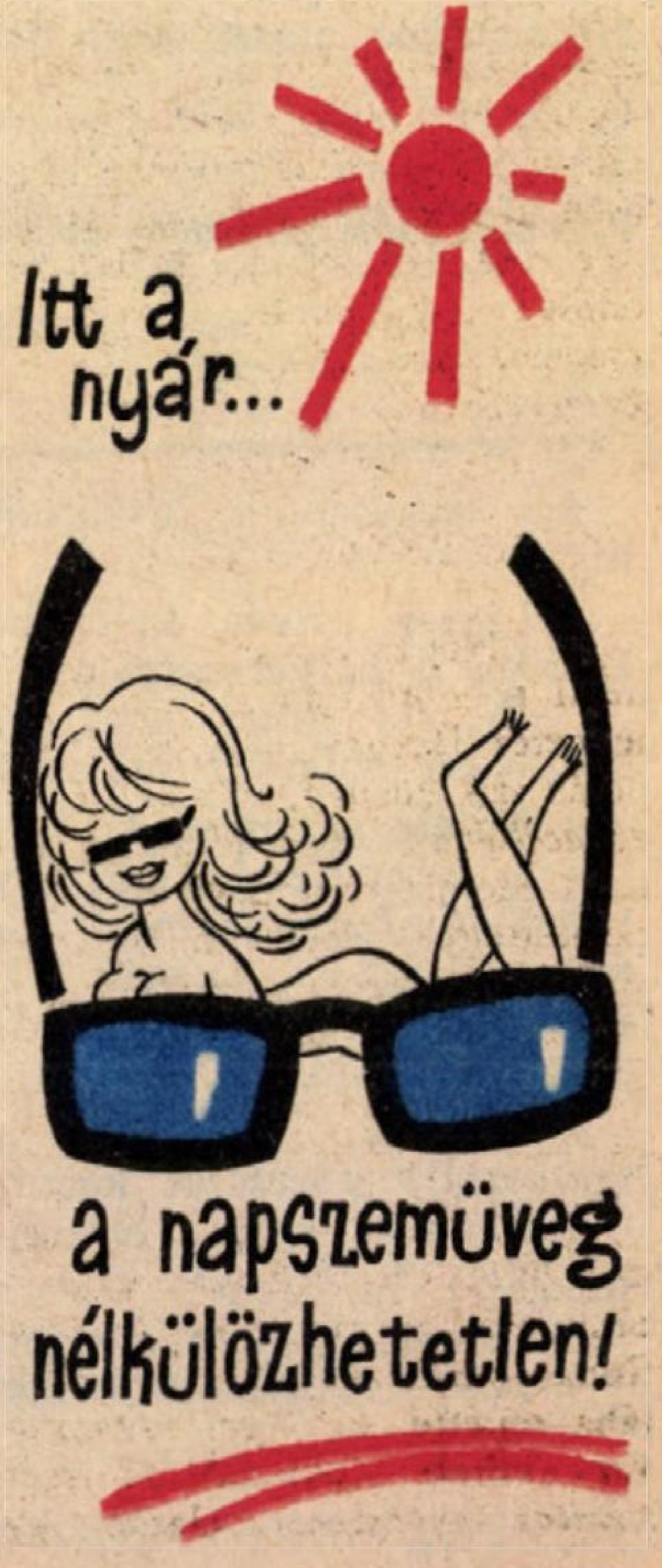
Itt a nyár...
a napszemüveg nélkülözhetetlen!

Hátha valaki nem ismeri

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Povácsné nagyon szidja az urát Zabhegyiné előtt.

— Nem értem magát — mondja Zabhegyiné. — Ha annyira gyűlöli azt az embert, miért nem válik el tőle?

— Nem őrültem meg, kellemesebbé tenni az életét!

*

Blaskóczi lovagolni tanul, de már az első leckénél nagyot esik. A lovász felsegíti, és megkérdi:

— Ön ma lovagol először?

— Fenét — válaszolja Blaskóczi —, ma lovagolok utoljára!

*

Egy tökrészeg ember betántorog a pálinkamérésbe, és egy kupica törkölyt kér.

— Nem adok — mondja neki a kocsmáros —, maga már épp eleget ivott.

— N-n-nem nekem lesz kérem, hanem a b-b-barátomnak.

— Azt mindenki mondhatja. Hol a barátja?

— K-k-kinn fekszik a k-k-kocsma előtt.

Nyugatnémet alaposság

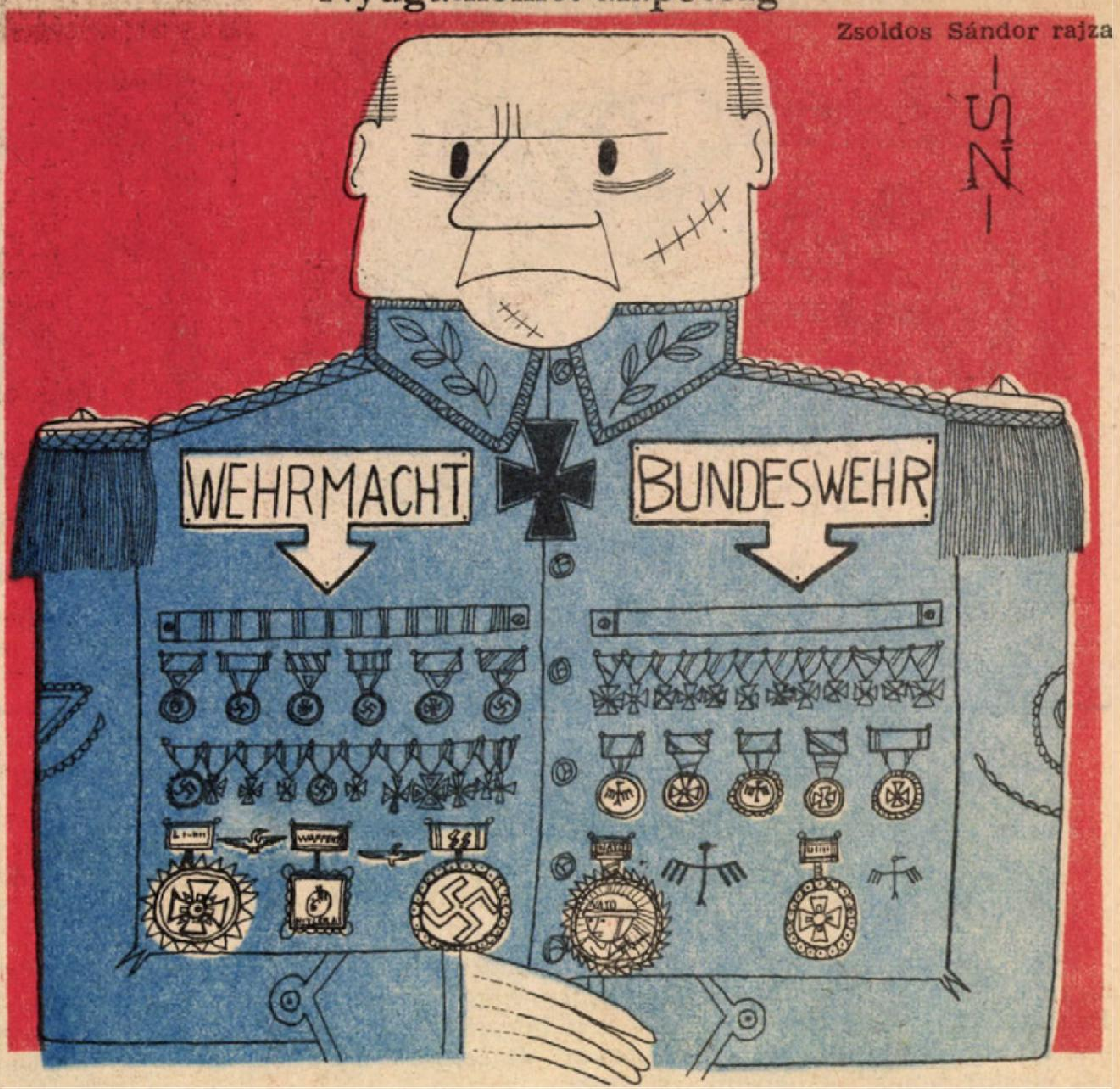
Zsoldos Sándor rajza

EZT olvastuk

MEGNYÍLT A TŐZSDE?

A Magyar Nemzet szerint egy úttörő tömött tárcát szolgáltatott be, melyben karikagyűrű és különböző *értékpapírok* voltak. Az, hogy a tárca tulajdonosa karikagyűrűjét nem a szokott helyén: a mellényzsebében viselte, hanem a tárcájában, bizony meglepő. De még ennél is meglepőbb, hogy a tárcában értékpapírok voltak, holott legjobb tudomásunk szerint az illetékesek még csak nem is gondolnak a budapesti értéktőzsde megnyitására, ahol az ilyesmi beszerezhető.

ÉRTÉKES ÚJÍTÁS

A Népszavában olvastuk: „Aki még nem látta, annak félelmetes látvány a *nyersvas*csapolás szikraözöne, a vörösen izzó *acélláva . . .*". Eddig csak felette energiaigényes eljárásokkal nemesítették acéllá a nyersvasat, most végre sikerült ezt a munkát feleslegessé tenni.

ROPPANT GYÉMÁNT

Szenzációs hírt közölt a Magyar Nemzet: a ghanai légipostára feladott gyémántot a szállítmányozási tisztviselő a fiókjába rejtette, és *ügyes utánzatokat* indított útnak. A 20 *ezer karátos* gyémántot eladta, így került a címzettekhez fűrészpor és kétszersült. Jó politechnikus lehetett ez a tisztviselő, ha fűrészporból és kétszersültből tudott gyémántutánzatot készíteni, hiszen erre a célra eddig többnyire búrkiflit és avítt nadrágtartókat használtak alapanyagként. Ezek után már nem is meglepő, hogy az ellopott kő 20 ezer karátos volt, vagy hétszer akkora, mint az eddig ismert legnagyobb gyémánt, a Cullinan. Annyi bizonyos, hogy ebből a ghanai gyémántból aligha készítenek diadémot, négykilós súlyával ugyanis a megengedettnél jóval erősebben terhelné viselőjének a fejét.

HELYESBÍTENI KELL A TÖRTÉNELMET!

Meglepő hír az Esti Hírlapban: Mary Herberts londoni háziasszony a napokban kapta meg azt a levelet, melyet *18 évvel* ezelőtt adtak fel. A levélben közölték vele, hogy *a bombázások* miatt elhalasztják a szépségversenyeket, s egyelőre ne utazzék Liverpoolba. A közleményből nemcsak az világlik ki, hogy Mary Herberts csinos lány lehetett, de még az is, hogy félrevezették a közvéleményt, amikor azt híresztelték, hogy a háború 1945-ben végetért. Hiszen még 1946-ban is bombázták a szigetországot.

Dr. Árgus

Megnyugtató tábla

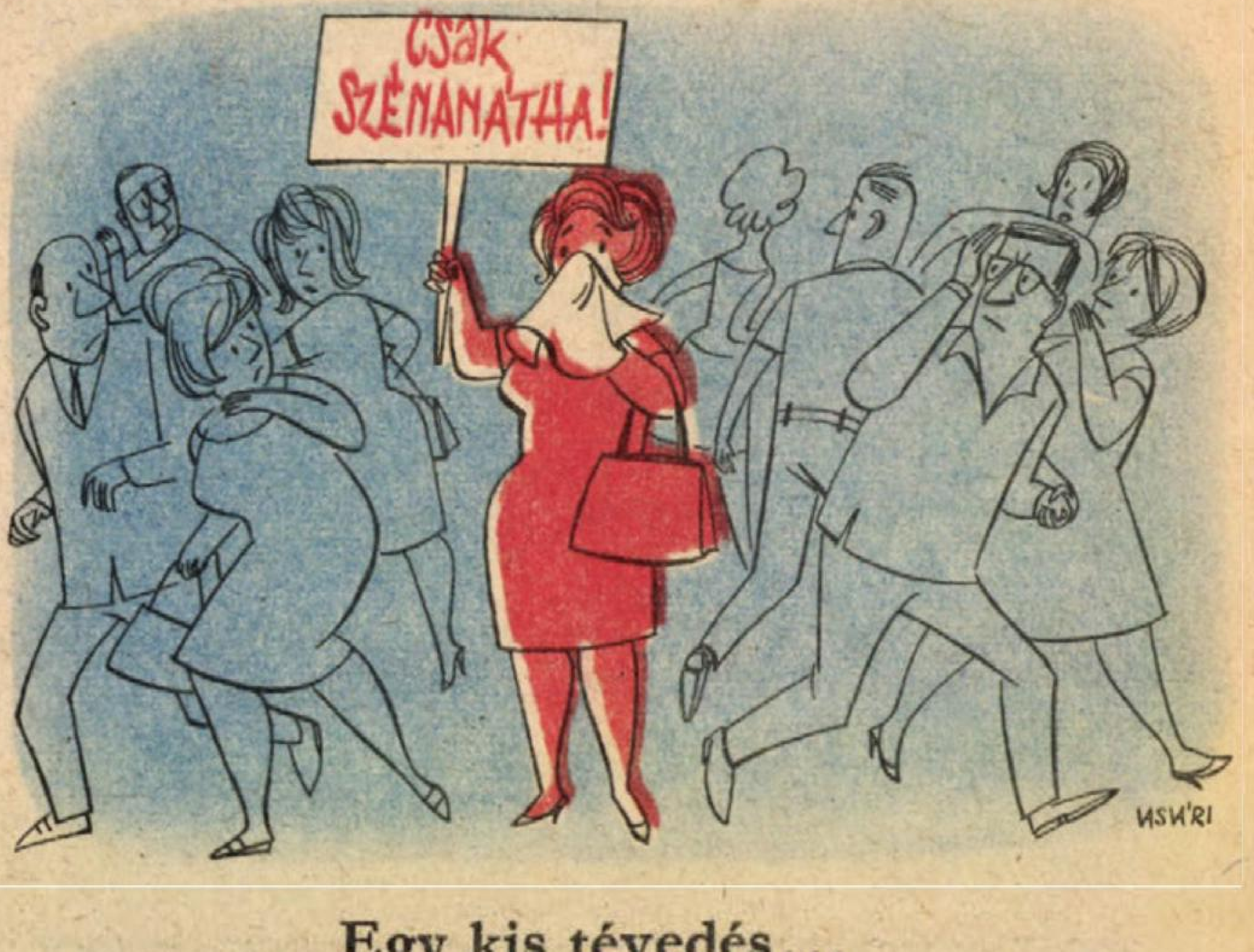
CSAK SZÉNANÁTHA!

Egy kis tévedés…

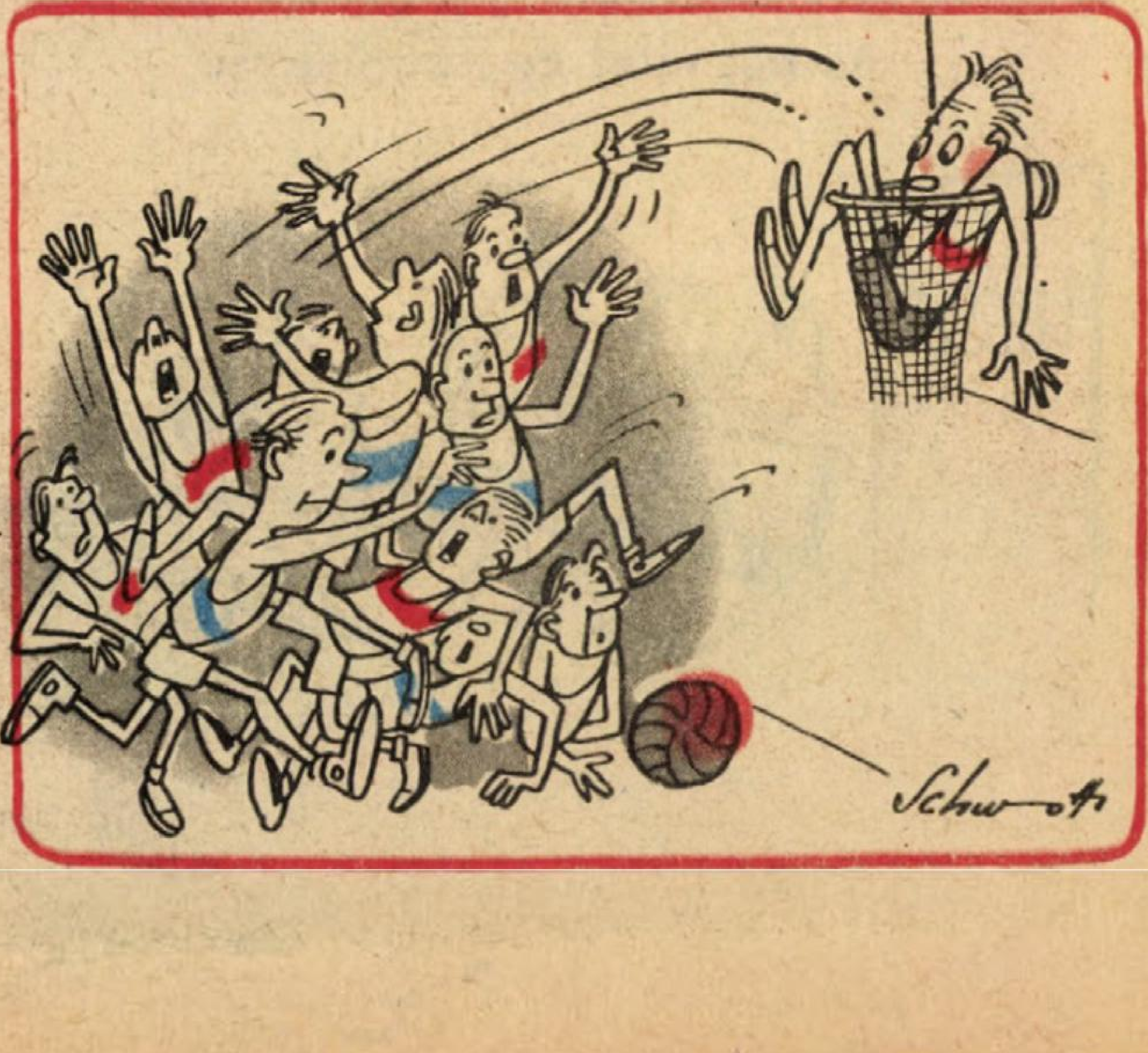

Felolvasás a televízióban

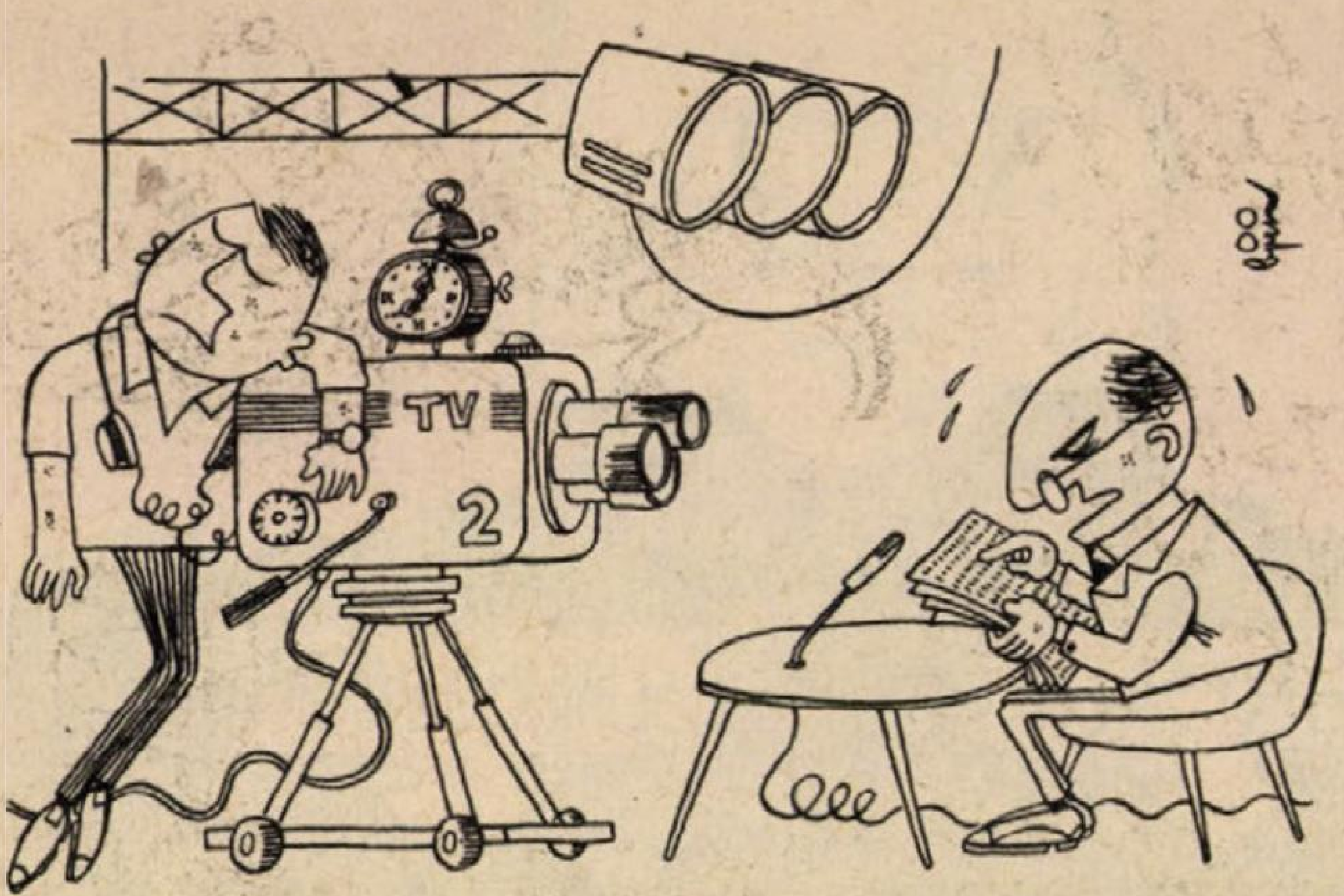

Az északi vizeken

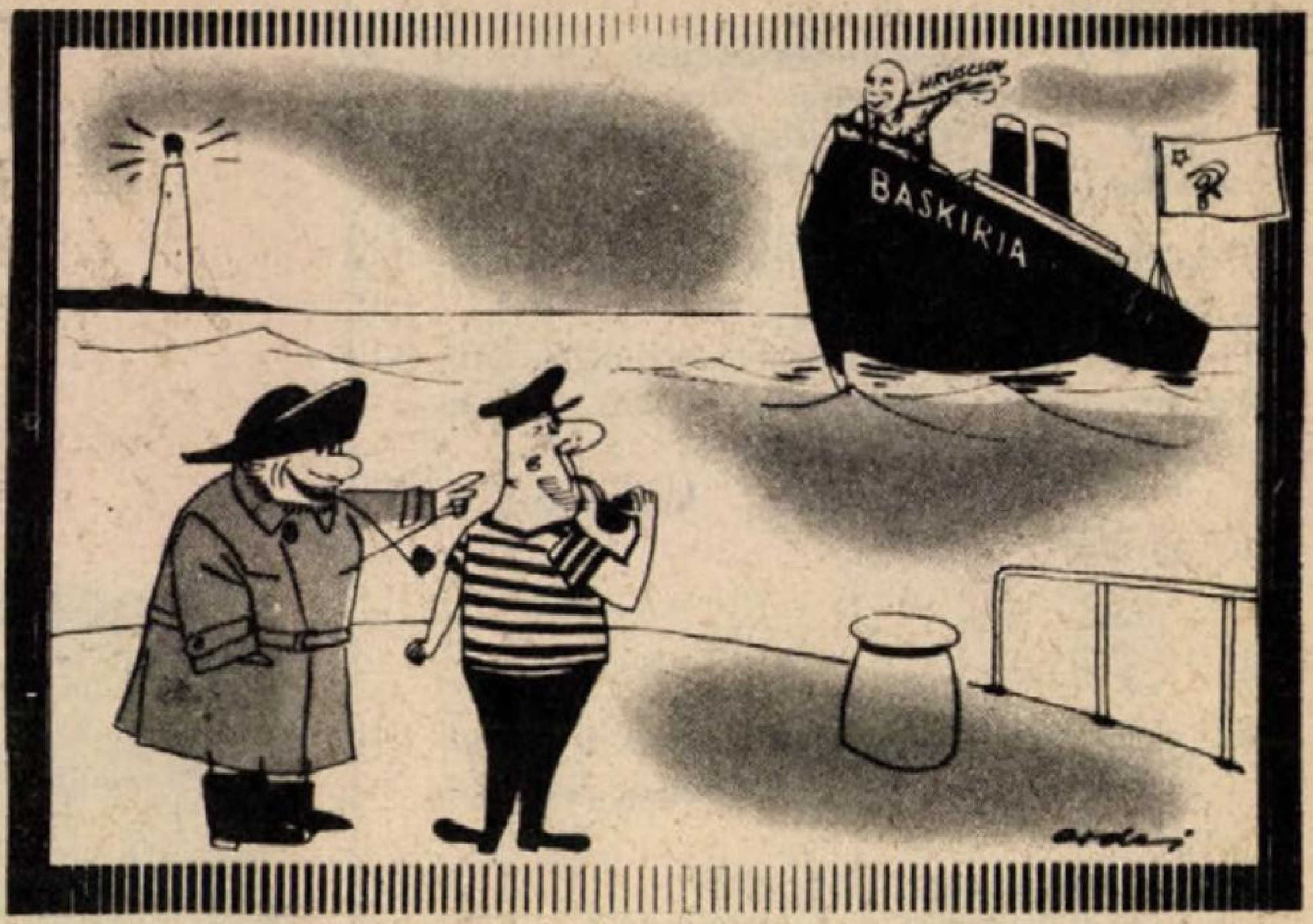

– Azt hiszem, Olaf, ez ma a világ legjobb jégtörő hajója!

ANGOL vicc

Egy idősebb gentleman megjelenik a londoni előkelő Excelsior bárban, felül a pult mellett egy magas székre, és két viszkit rendel. A bárpincér eléje helyezi az italt, a vendég egy-egy hörpintésre kiissza először az egyiket, azután a másikat. Ez a jelenet három napon keresztül ismétlődik. A negyedik napon a pincér tisztelettel megjegyzi:

– Miután uraságod egyedül van, nem parancsolna inkább a két viszki helyett egy dupla viszkit?

– Nem! – válaszolja sóhajtva a gentleman. – Ugyanis a második poharat egy tengerentúl élő testi-lelki jóbarátomra való emlékezéssel hörpintem fel. Gondolatban koccintok a barátommal.

A különös vendég ezután néhány hétig kimaradt a bárból, majd egyszerre ismét megjelenik. Örömmel fogadja a pincér, és megkérdi:

– Szabad hoznom a két viszkit?

– Nem – inti le szomorúan a vendég –, csak egyetlen egyet hozzon!

A pincér csodálkozva hozza az italt, majd udvariasan kérdezi:

– Szabad legyen tisztelettel érdeklődnöm, talán valami baj történt a testi-lelki jó baráttal?

Egy kortyra kiissza a vendég a szeszt és rezignáltan válaszolja:

– A barátom jól van – engem azonban, sajnos, az orvosom eltiltott az alkoholtól . . .

Az ügyvitel egyszerűsítése

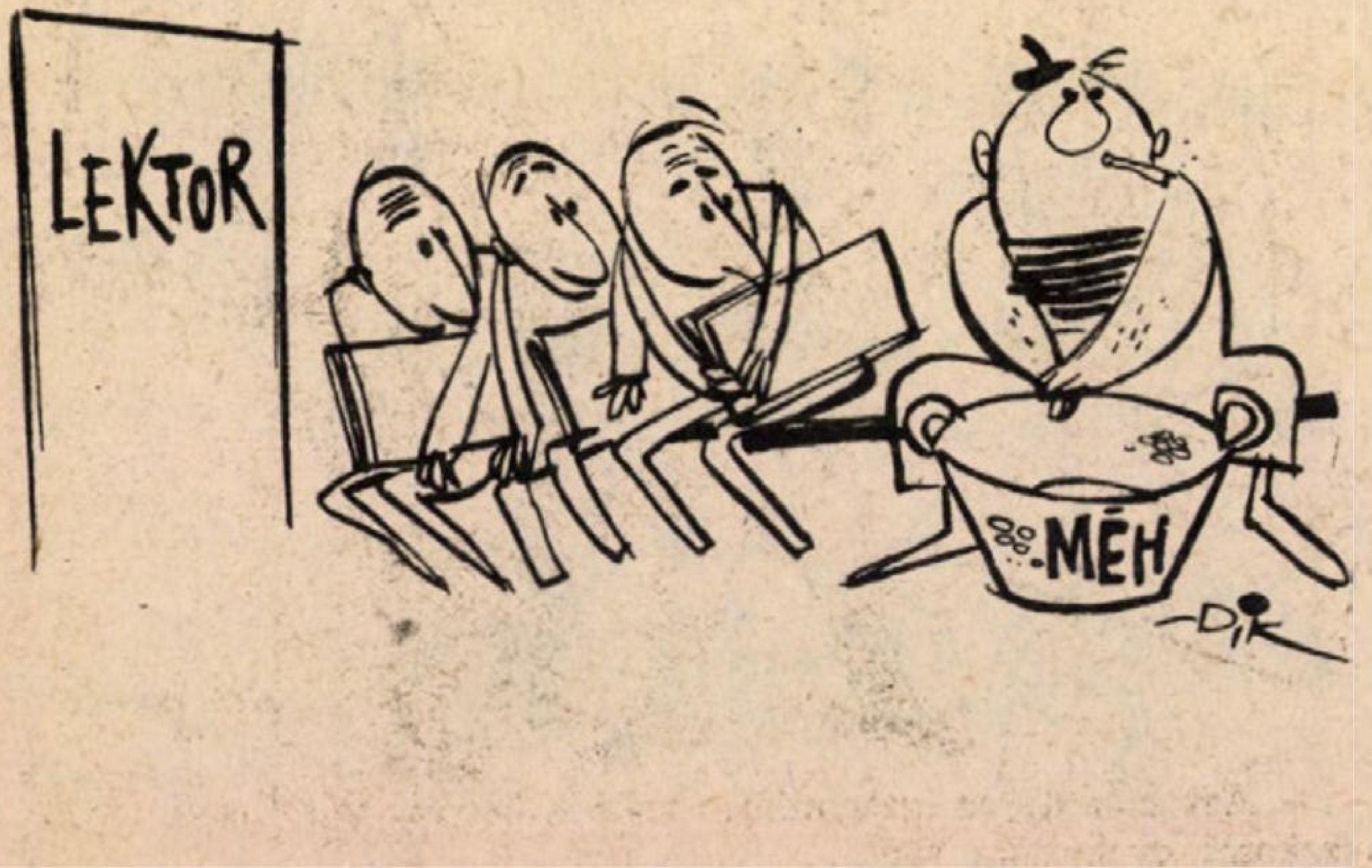

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

A GÉP SEM BECSÜLETES

Mélységesen tisztelek minden gépet, mert a megbízhatóság és pontosság megtestesülését látom benne. Amint megpillantottam a Nyugati Pályaudvarral szemben az új automatát, mint a mágnes vonzott magához.

Ki kell próbálnom. Be kell dobni a pénzt, meg kell nyomni a gombot, és kiesik a kívánt csokoládé vagy cigaretta. Ez így egyszerű. De nézzük csak? . . . Itt van a rekesz: Kossuth cigaretta. Az utasítás: be kell dobni két darab két forintost, és a gép a cigarettán kívül visszaad ötven fillért. Ez az! Erre kíváncsi vagyok. Kikotortam a pénzt, és bedobtam a tiszteletre méltó, megbízható gépbe. Megnyomtam a gombot és a cigaretta ott is volt a rekeszben. Na és az ötven fillér? Vártam — mert türelmes vagyok, de nem jött . . . Nyomtam a gombot, belenyúltam újból a rekeszbe, de hiába.

— Tessék megnézni a csomagban — tanácsolta egy ismeretlen kibic —, hátha benne van? . . .

Megtapogattam, sőt kibontottam a csomagot, de abban sem volt nyoma a visszajáró aprópénznek. Nem! Ebbe nem nyugszom bele. Én hiszek a gép becsületességében. Nem hagyom megcsorbítani az illúzióimat. A gép nem használhatja ki a jóhiszeműségemet. Nem lehet jogtalan haszonszerző, mint némely komisz ember. A gép az gép. Nincs kényes, vagy nem kényes lelkiismerete, csak pontosan működő gombjai, rugói és kerekei vannak. Nem tévedhet! . . . Védem a magam hitét . . . Talán megpróbálom még egyszer!

Meg is kíséreltem . . . Még egyszer két két forintos, megint egy csomag cigaretta, és megint semmiféle ötven fillér, sem egy darabban, sem apróban.

Mélyen lesújtottan és kiábrándultan vágom zsebre a két csomag Kossuthot, amelyre nincs szükségem. Mi történt itt? . . . Igaz, éjszaka van, éjfélre jár . . . de az éj sötétjével, csak egyes emberek szoktak visszaélni. A géptől súlyos illetlenség, sőt annál is több . . . Búsan baktatok tovább, mint akit a hitéből fosztottak ki . . .

B. L.

Nem közölhető kéziratot küldtek:

— S. István, Bp., XI., Kardhegy u. — B. Dezső, Bp., VII., Dózsa Gy. u. — „Rakéta" — B. István, Bp., VI., Szófia u. — F. Lajos, Bp., XI., Kelenhegyi u. — K. István, Hódmezővásárhely. — S. Lajos, Bp., XII., Ifjúgárda u. — K. Róbert, Pécs. — T. Antal, Bp., XI., Fehérvári u. — P. Vilmos, Csákány. — K. J-né, Békéscsaba. — I. László, Bp., I., Hunyadi J. u. — T. Béla, Bp., Felsőerdősor u. — L. Lajos, Bp., XI., Zsombolya u. — Sz. Mihály, Marcali. — Sz. Mihály, Bélmegyer. — H. István, Öskü. — N. István, Táborfalva. — K. Magdolna, Bp., XX. — B. Attila, Bp., VII., Hársfa u. — Sz. Gy., Bp. — M. Károly, Nyíregyháza. — N. József, Bp., XIII., Váci u. — N. János, Bp., XII., Nagyenyed u. — T. Éva, Csillaghegy. — Sz-né, Bp., XIII., Marx tér. — Cs. György, Bp., XIII., Gergely Győző u. — Sz. Miklós, Bp., VII., Damjanich u. — P. Zoltánné, Bp., VI., Liszt Ferenc tér. — U. K. Várpalota. — K. András, Bp. — Ö. Zsuzsa, Komló. — B. G. Bakonynána. — S. József, Bp., Bölcső u. — S. M. Esztergom.

Vigyázat! UTÁNOZZÁK!

Korábban már közöltük Flasch Dezső debreceni olvasónk humoros ötleteit, melyeket karikaturistáink stílusában rajzolt meg. A kitűnően sikerült utánzatok második csokrát itt közöljük.

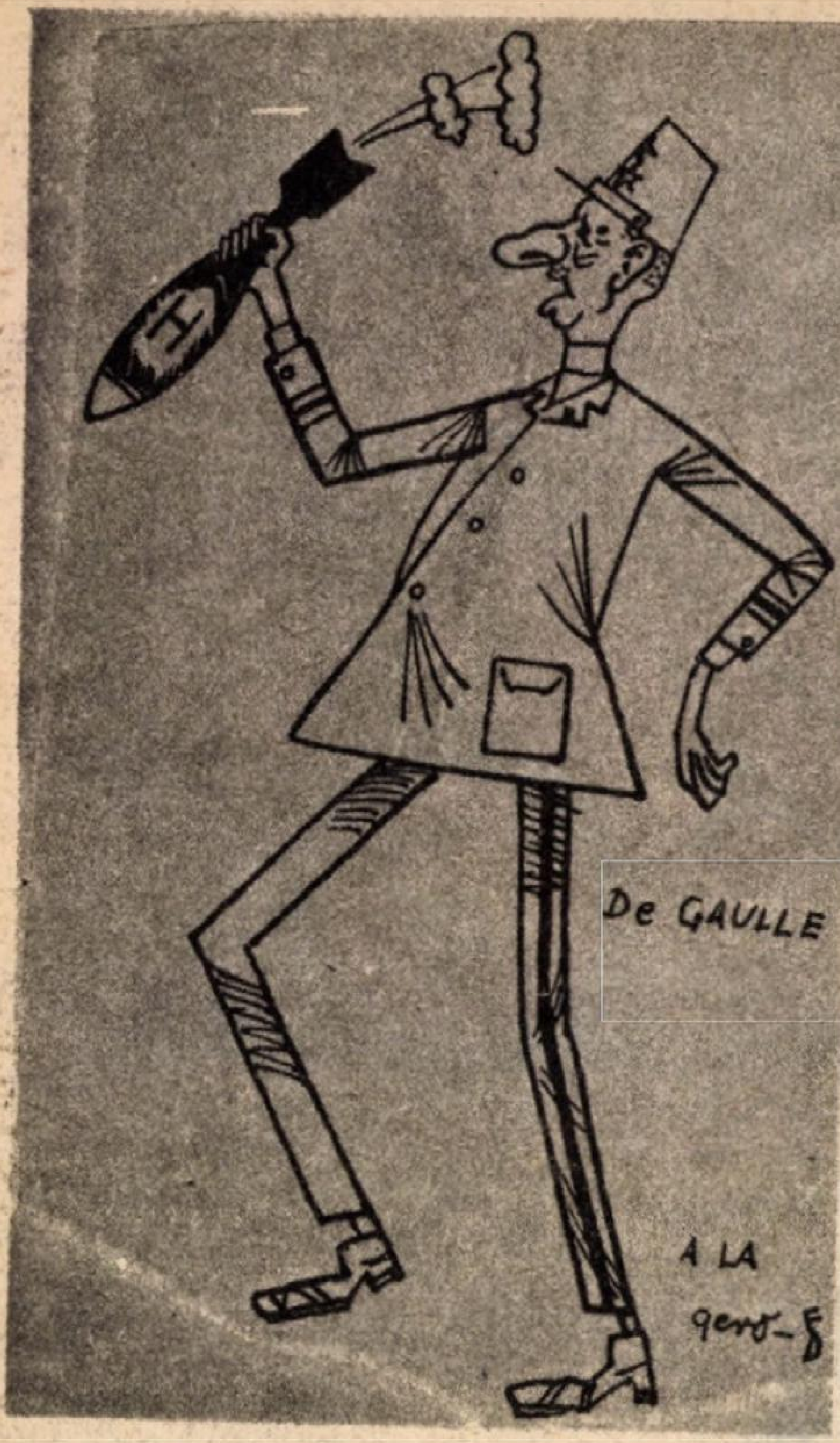
De GAULLE
A LA
gerő-ß

– Én vagyok a falu rossza egyedül . . .

FŐ A TISZTASÁG

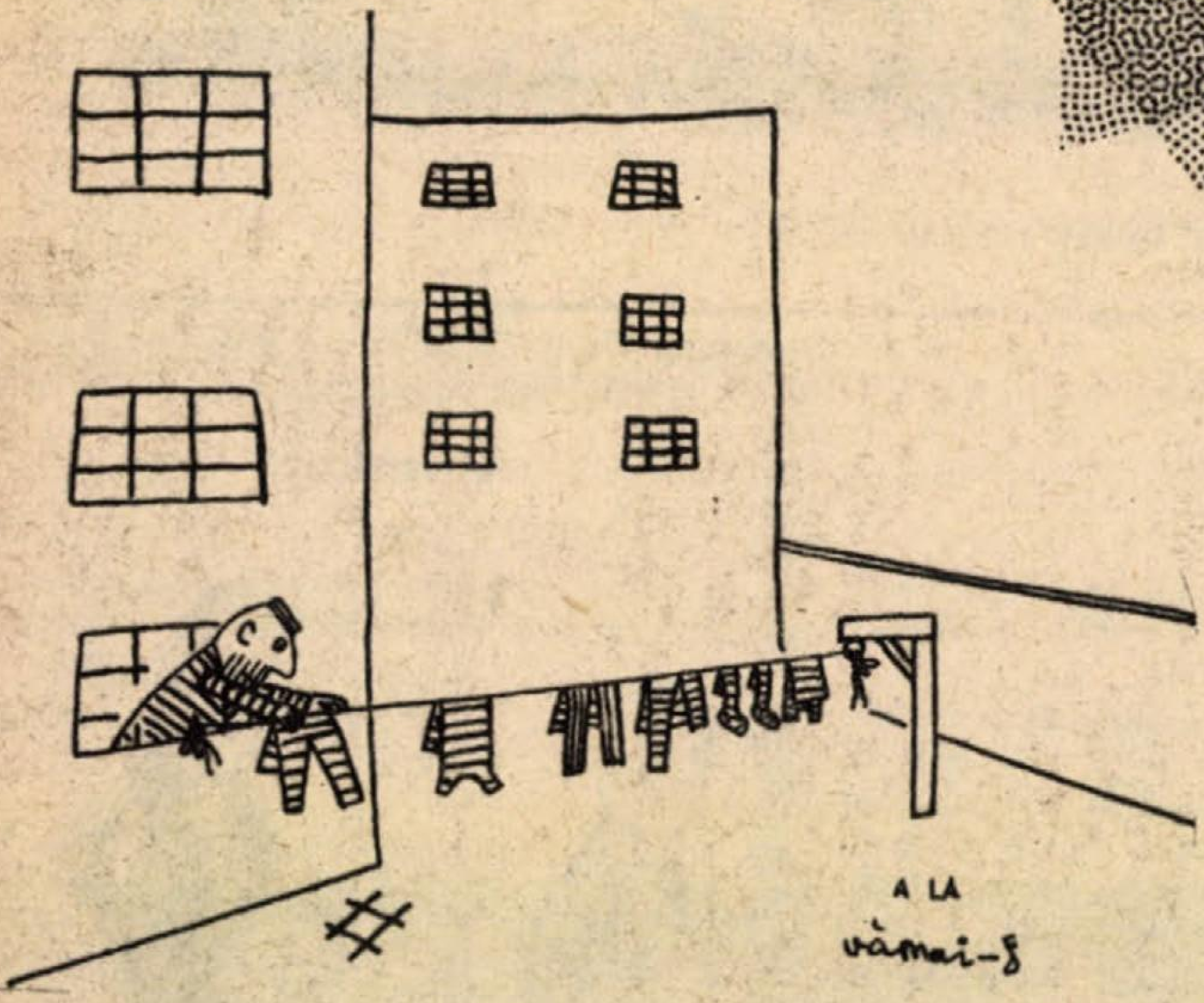

MEGLEPETÉS

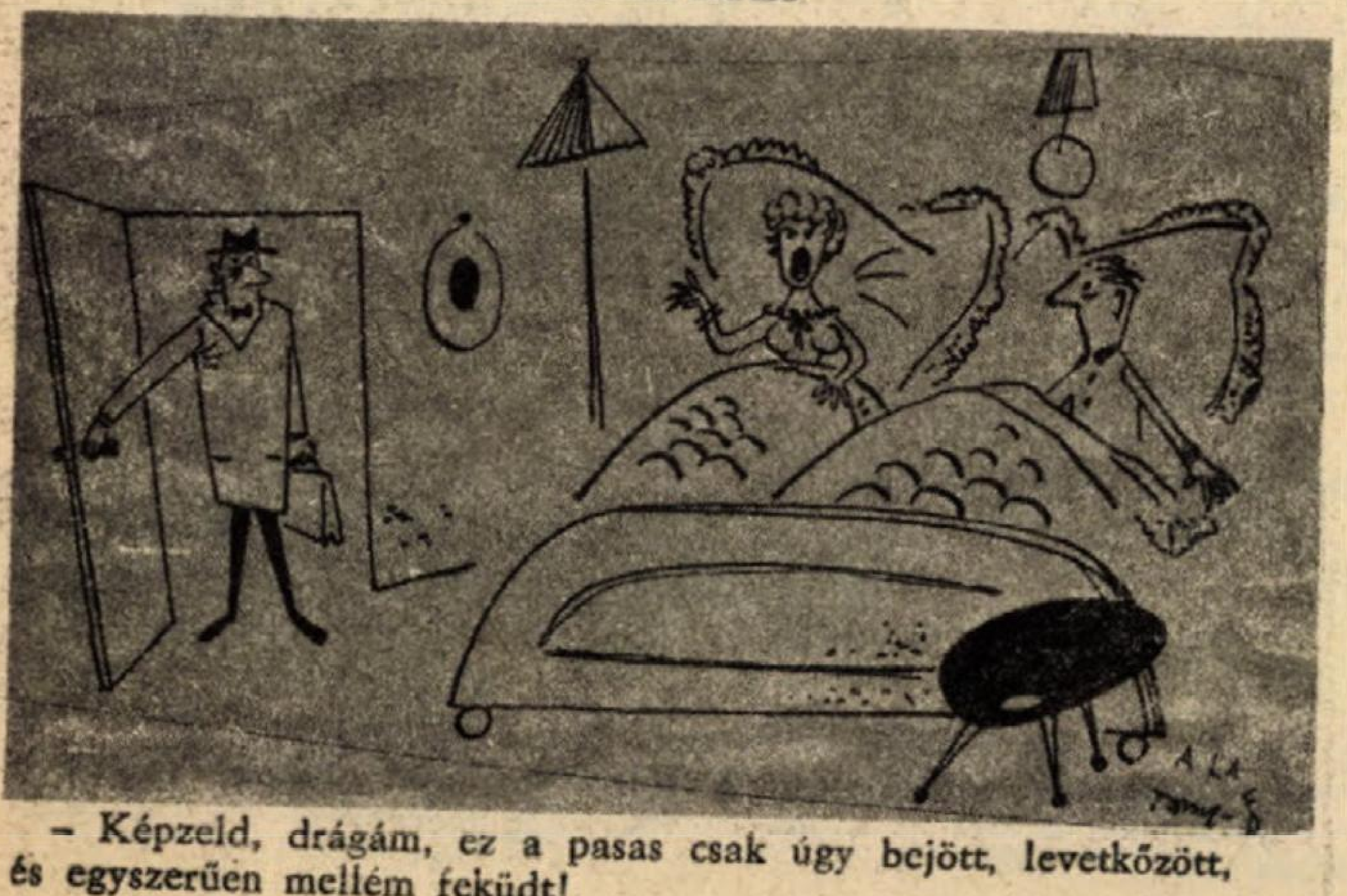

– Képzeld, drágám, ez a pasas csak úgy bejött, levetkőzött, és egyszerűen mellém feküdt!

EGY KIS FEJLŐDESTÖRTÉNET

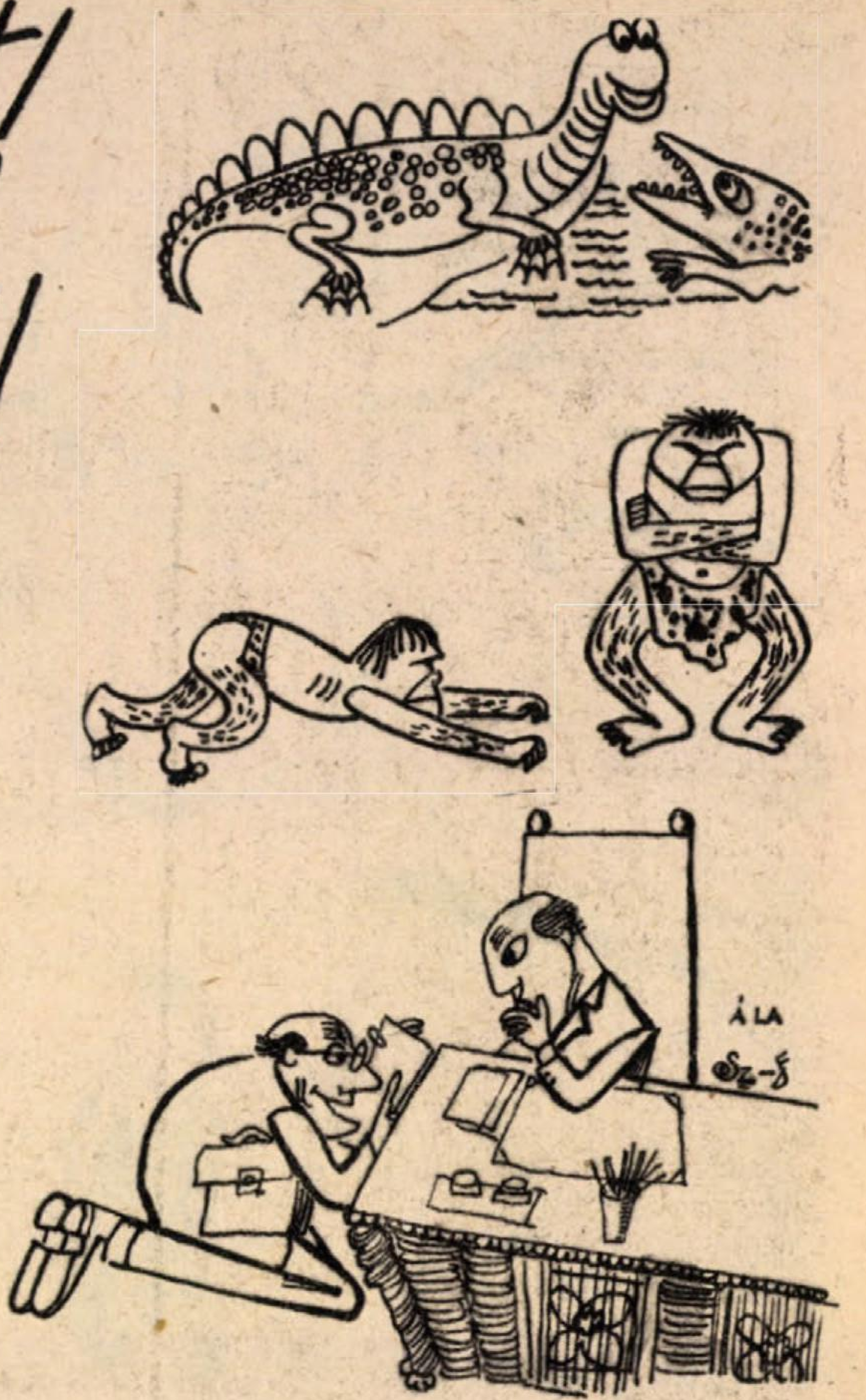

A csúszómászók fejlődése

VÁLTÓFUTÁS

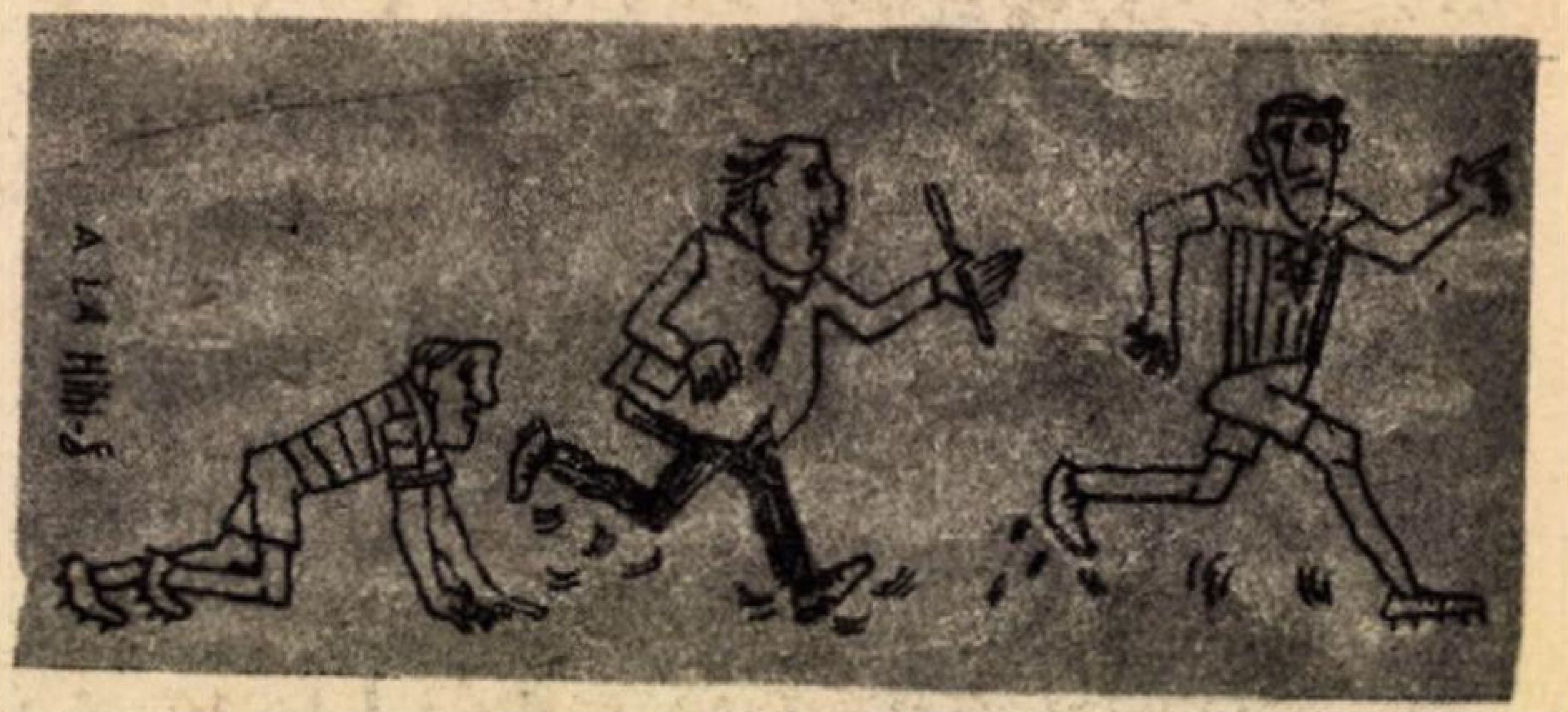

– Bocsánat, ezt el tetszett veszíteni . . .

HÁRY JÁNOS LEGÚJABB MESÉJE

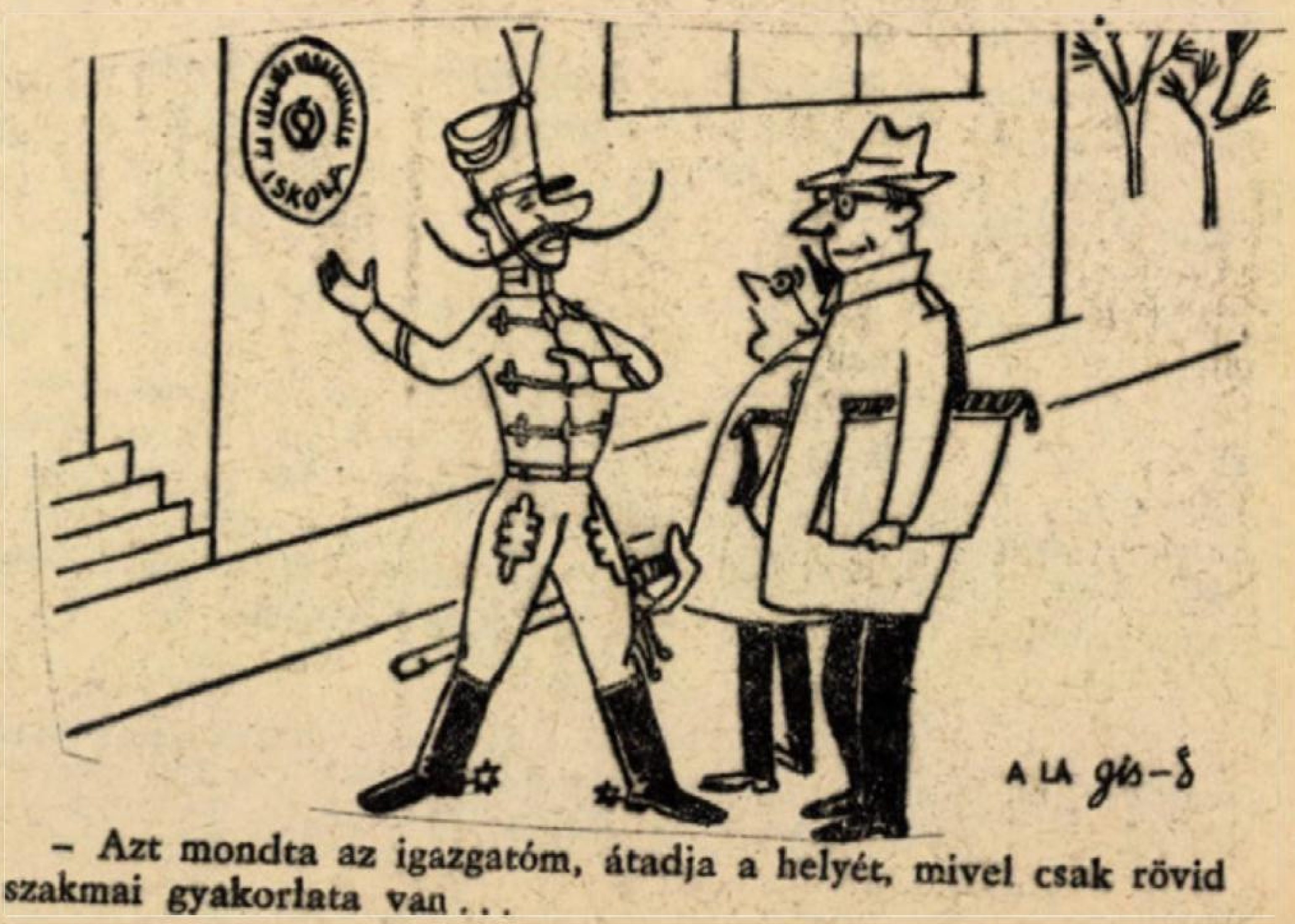
ISKOLA
A LA gis-ß

– Azt mondta az igazgatóm, átadja a helyét, mivel csak rövid szakmai gyakorlata van . . .

Az idei sztár

Szűr-Szabó József rajza

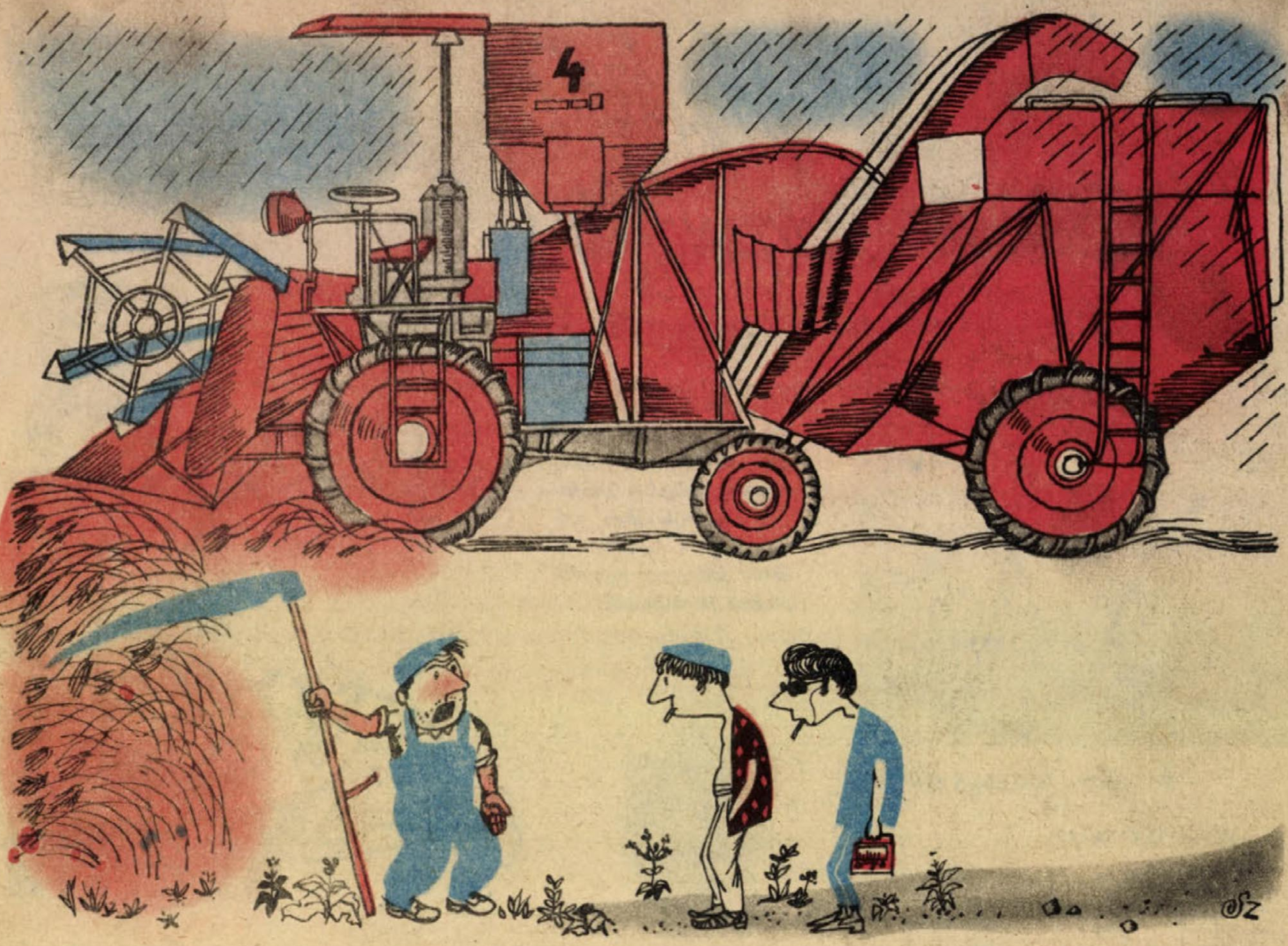

— Hé, emberek, megdőlt a búza, ért valaki a kaszához?

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

PREMIER

Örömmel olvastam az újsághírt, hogy a balatoni országúton megkezdte működését az autómentő-szolgálat. Gépkocsim is megérezhette a jó hírt, mert nyomban defektet kapott. Feltettem a pótkereket, ám Székesfehérvárra érve — így mulat egy magyar autó! — megint defektet kapott. A legjobbkor lépett üzembe ez az autómentő — szóltam magamhoz —, hiszen itt vagyok a város közepén, néhányszáz kerékfordulatra a központi műhelytől, még el is tart odáig a puha kerék.

Csupa bizalommal érkeztem a kivilágított, szép műhely elé, még szerencsésen is jöttem, mert éppen munka nélkül állt a műhely, s a műhelyben két alkalmazott. Meglepetésemre a két autómentő azt közölte velem, hogy kerékkel nem foglalkoznak, hanem csak motorral, mi több, gumiragasztójuk sincsen.

Különös autómentő szolgálat — tűnődtem el, s kérdeztem, hogy legalább tanáccsal szolgálnak-e, ki javít gumit a városban?

— Egy maszek javít — felelték szakértelemmel —, de ő ilyenkor már az eszpresszóban sörözik. — S mondták, melyik eszpresszóban.

Alig lépek ki a mentőtől, igyekezik egy motoros befelé, gyalog, s aggodalmasan kérdi, nyitva-e a műhely?

— Nyitva — felelem, s kérdem: kerék avagy motor? Mert kerékkel ne is fáradjon, csak motort mentenek.

— Motorhiba — feleli vígan, és eltűnik a műhelyben. Alig megyek ötven métert az eszpresszó felé, kiabál mögöttem a motoros, sietve gyalogol utánam a motorjával.

— Azt mondták a mentőben — lihegi —, hogy a motorhoz nem nyúlnak, hanem maga majd eligazít, csak siessek, nehogy szem elől tévesszem önt!

A történet befejezéséhez tartozik még, hogy az ajánlott mentő-maszekot csakugyan sörözés közben találtuk meg az említett eszpresszóban, s hogy mindjárt készségesen felállt, fizetett, és elvégezte a kért defektjavítást, majd a motoros motorjához fogott.

Az új autómentő-állomás ezek szerint hasznos szerepet játszik majd a balatoni forgalomban — a székesfehérvári autójavító kisiparosok számára.

Dr. G. F. orvos

Atomkor

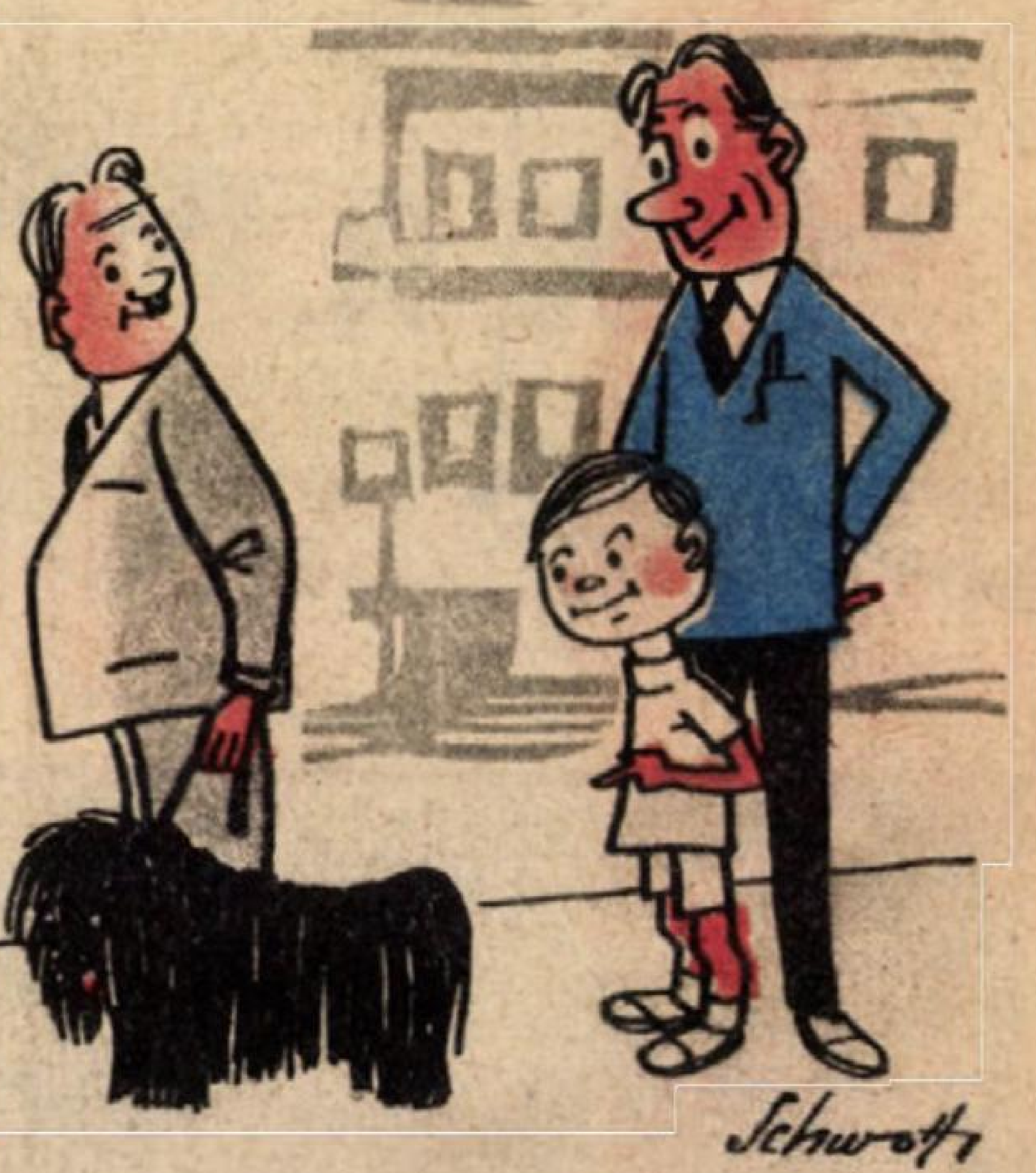

— Mondd, apu, ez a puli radarral tájékozódik? . . .

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220 — 64.3830 — Kossuth Nyomda, Budapest — Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180—850. INDEX: 25504